TABĂRA
DE ANTRENAMENT SPIRITUAL

Ted W. Groves

O speranţă nouă pentru cei care au eşuat în repetate rânduri în domeniul disciplinelor spirituale: rugăciunea, citirea Bibliei, memorarea Scripturii şi meditaţia.

CUPRINS

Cuvânt înainte

îmi revine onoarea de a recomanda cartea *Tabăra de antrenament spiritual* drept o resursă folositoare pentru ucenicizare şi consiliere. Am avut privilegiul de a-1 vizita pe Ted de multe ori, de-a lungul ultimilor ani şi am observat dedicarea lui faţa de biserica locală, suficienţa cuvântului lui Dumnezeu în viaţa lui şi dezvoltarea conducerii bisericii. Am fost impresionat de perseverenţa lui Ted, precum şi de darul pus de Dumnezeu în el pentru a ajuta creştinii să crească în maturitate spirituală.
In *Tabăra de antrenament spiritual,* Ted foloseşte metaforele strategiei militare,

antrenamentului fizic şi deprinderea de a comunica principiile biblice, în scopul câştigării bătăliilor spirituale ale vieţii. El aminteşte cu grijă cititorilor că bătălia nu este uşoară şi necesită o minte şi o inimă disciplinată, dar ne şi încurajează cu adevărul prezenţei lui Dumnezeu şi al puterii Lui de a ne trece în siguranţă prin această luptă. Dacă vă aşteptaţi la o metodă uşoară de creştere spirituală, veţi fi dezamăgiţi. Dar, dacă doriţi cu adevărat să înaintaţi în mersul vostru cu Domnul, vă invit să folosiţi cu toată inima această resursă.
Dr. Ed Bulkley
Ted Groves a scris o carte pe care a numit-o *Tabăra de antrenament spiritulal.* Aşa cum sugerează şi titlul, această carte este construită pe tema biblică a vieţii de creştin văzută ca o luptă sau un război cu lumea, cu firea pământească şi cu diavolul. Autorul descrie acest război, dar oferă de asemenea directive ajutătoare şi descrie factorii esenţiali pentru câştigarea acestui război. Pe lângă aceste două lucruri, pastorul Groves adaugă la fiecare capitol câteva întrebări de discuţii, care vor face materialul oferit o unealtă folositoare pentru creştere personală şi pentru ucenicizare. Cartea este bine alcătuită, conţine adevăr biblic, ilustraţii şi aplicaţii utile.
Dr. Wayne Mack
Tabără de antrenament spiritual este în primul rând o carte practică şi la obiect. Dacă viaţa ta emoţională este un vârtej şi te simţi dezorientat spiritual, acest studiu este pentru tine. Fie că te confrunţi cu probleme în căsnicie sau cu alte numeroase probleme personale cum ar fi depresia, frica sau anxietatea, acest studiu te va ajuta să dezvolţi baza spirituală şi disciplina necesară pentru a te raporta la aceste provocări precum şi la multe altele. Vei găsi multe sugestii pas cu pas, care te vor ajuta să pui în practică ceea ce citeşti. Nu vei rămâne cu nişte teorii nefolositoare. Această carte este un antrenament de bază pentru cei tineri în credinţă sau pentru credincioşii care se luptă cu diferite probleme în viaţa lor.
Dr. Craig Rowe

Dedicaţie / Mulţumiri

Doresc să dedic această carte prietenului meu cel mai bun, sufletului meu pereche şi partenerului meu de viaţă: soţiei mele Linda. Nu pretind că aceste scrieri sunt neobişnuit de originale. Am spicuit din mulţi autori inspiraţi de Duhul Sfânt. Oricum, strategiile spirituale şi sugestiile practice referitoare la disciplinele spirituale, au fost încercate şi testate în viaţa mea personală. Soţia mea a îndurat cu credincioşie furtuni timp de aproape patru decenii, în timp ce Domnul mă învăţa aceste lucruri. Cu siguranţă nu am atins perfecţiunea, dar soţia mea a făcut călătoria mult mai suportabilă.

Doresc de asemenea să mulţumesc şi altor conlucrători care au contribuit substanţial cu timpul şi energia lor pentru ca această carte să fie publicată. Jody Lokken este prima pe această listă. Ea a dedicat numeroase ore editării şi corectării cărţii. Brenda Brkich şi fiica mea, Audrey Kasdorf, au fost alături de Jody în etapele finale ale publicării şi au jertfit de asemenea mult timp pentru editarea detaliată a cărţii. Mulţumesc de asemenea lui Eric Gratschmayr pentru realizarea minunată a copertei. Evident, prima impresie a oricărei cărţi este dată deseori de copertă. Eric a conceput o copertă care să vorbească de la sine, provocatoare, care ne duce cu gândul la războiul spiritual ce-1 avem de dus zilnic.

In final, sunt recunoscător multor persoane consiliate care au trecut prin acest material,

pe măsură ce el însuşi se cizela. Conţinutul cărţii a fost testat şi încercat de-a lungul multor ani de ucenicizare . Pastorul Tige Smith, unul din pastorii asistenţi, a testat şi probat materialul în domeniul consilierii spirituale.
Mulţumesc tuturor oamenilor pe care Dumnezeu i-a adus în jurul meu şi care m-au încurajat pe durata acestui proiect. Mai mult decât toate...LĂUDAT FIE DOMNUL!

Ce este *Tabăra de antrenament spirituali*

Conţinutul acestei cărţi *{Tabăra de antrenament spiritual* - TAS) a fost dezvoltat de-a lungul anilor în contextul lucrării mele de consiliere pastorală. Acest material reprezintă o unealtă importantă în consilierea biblică, dar este, de asemenea, o carte care poate sluji şi ca manual de ucenicizare pentru toţi creştinii. Cartea este alcătuită astfel încât să întărească umblarea zilnică a credinciosului în Domnul. In cei peste 30 de ani de experienţă în consilierea pastorală, am descoperit că aproape întotdeauna, atunci când credincioşii caută consiliere, este aproape sigur că umblarea lor cu Domnul nu este aşa cum ar trebui să fie. De fapt, este şocant să descoperi cât de superficial şi de inconsistent este timpul de devoţiune personală zilnică a celor mai mulţi credincioşi.
Credincioşii cad în diferite păcate şi se luptă cu probleme cauzate de depresii, temeri, îngrijorări şi anxietate atunci când viaţa lor de părtăşie personală cu Dumnezeu este slabă, se manifestă sporadic sau este aproape inexistentă. „ *Tabăra de antrenament spiritual"* oferă un ajutor practic în acest domeniu al umblării zilnice cu Dumnezeu. Dacă este studiat cu atenţie şi este luat în serios, materialul aceste cărţi poate ajuta la refacerea infrastructurii unei vieţi bogate şi pline de sens în ceea ce priveşte părtăşia zilnică cu Dumnezeu.

Cum trebuie folosit materialul din această carte **Folosirea conţinutului în mod individual de către cititor**

Cu toate că această carte a fost scrisă cu scopul de a fi folosită ca material de lucru pentru doi sau mai mulţi creştini într-un grup de studiu (recomandabil), ea poate fi folosită şi în mod individual de un credincios. Intr-o asemenea situaţie, recomand ca cititorul să nu doar citească despre „uneltele" de responsabilizare, cum ar fi *Tabelul celor 40 de zile, Sistemul de cartonaşe pentru memorarea Bibliei* (SCMB), *Schiţa pen: u lista personală de rugăciune* (SLPR) şi *Tabelul de citire a Bibliei* (TCB). Dimpotrivă, pe măsură ce studiază această carte, aceste unelte ar trebui şi implementate în viaţa sa de părtăşie personală cu Dumnezeu.

Folosirea conţinutului ca manual de ucenicizare

Doi sau mai mulţi creştini pot să citească şi să studieze împreună această carte cu scopul de a îmbunătăţi domeniul părtăşiei personale cu Dumnezeu din viaţa lor. E bine ca un creştin mai matur sau mai în vârstă să fie liderul sau mentorul celorlalţi membri ai grupului şi acesta să fie responsabil de studierea completă a cărţii. In cazul a doi cititori, este recomandabil ca aceştia să fie responsabili unul faţă de celălalt în ceea ce priveşte parcurgerea cărţii.
Fiecare din participanţii la acest studiu trebuie să

citească şi să studieze personal câte un capitol, şi mai apoi să completeze fişa cu întrebările de studiu de la sfârşitul fiecărui capitol. Indiferent de cum studiaţi această carte, câte doi sau într-un grup, trebuie să vă întâlniţi să discutaţi în mod regulat (preferabil săptămânal, dar nu mai rar de o dată la două săptămâni). La fiecare din

aceste întâlniri, este vital să menţineţi sistemul de dare de socoteală al unora faţă de ceilalţi! Fiecare din cei care studiază trebuie să aibă câte o copie a fiecărui capitol aflat în studiu, lista cu întrebări de discutat de la sfârşitul fiecărui capitol, precum şi copii ale „uneltelor" de responsabilizare menţionate mai sus şi la sfârşitul capitolului doi. Fiecare dintre participanţii la studiu trebuie verificat pentru a vedea dacă şi-a făcut sau nu temele de studiu. La fiecare întâlnire, participanţii la studiu trebuie să se roage împreună, să se încurajeze unii pe alţii şi să discute amănunţit materialul din fiecare capitol. întrebările pentru discuţii de la sfârşitul fiecărui capitol au fost concepute în mod specific pentru a folosi la discuţiile din grup.
Odată parcurse toate capitolele, întâlnirile pot continua, păstrând acelaşi sistem de dare de socoteală. Temele fiecărui capitol pot fi recapitulate şi rediscutate ocazional, mai ales dacă în viaţa participanţilor apar probleme în domeniile studiate în carte.

Folosirea cărţii pentru consiliere pastorală sau personală

Materialele din această carte au fost concepute în aşa fel încât să poată fi folosite ca piste de lansare pentru discuţii de consiliere în probleme cum ar fi teama, îngrijorările, depresiile, ispitele, etc. Eu am descoperit că acest material mi-a fost de mare ajutor atunci când am abordat în consiliere diverse probleme (anxietate, probleme în căsătorie) în care erau implicate păcate dominante.
Procedura pe care am urmat-o şi am găsit că mi-a fost de folos, a fost următoarea:

1. Desemnează o persoană faţă de care cel consiliat să fie responsabil pentru parcurgerea materialelor din această carte (partener de responsabilizare sau de dare de socoteală). Această persoană ar trebui să fie cineva care participă la lucrarea spirituală şi care doreşte să se implice şi în consiliere biblică. Totuşi, această persoană poate să fie şi un alt creştin matur pe care cel consiliat să-1 cunoască şi în care să aibă încredere.
2. Cere-le celor doi (cel consiliat şi persoana faţă de care este responsabil - *partenerul de responsabilizare)* să se întâlnească regulat pentru a discuta materilele parcurse şi pentru a discuta întrebările de la sfârşitul fiecărui capitol. Aceste întâlniri nu trebuie să coincidă cu sesiunile de consiliere ci trebuie să fie ceva suplimentar care se desfăşoară în acelaşi timp cu procesul de consiliere.

3. Atunci când un capitol din această carte este citit şi studiat de către cel consiliat* şi de către partenerul său de responsabilizare, iar acesta este convins că cel consiliat cunoaşte suficient de bine materialul acumulat, cel consiliat va trebui să organizeze o 'sesiune de monitorizare'. La această sesiune vor trebui să participe atât cel consiliat, cât şi partenerul său faţă de care este responsabil. Consilierul va fi cel care va conduce discuţia. Sarcina lui va fi de a ajuta pe cel consiliat să observe în ce fel se aplică principiile din această carte la problemele cu care se confruntă el.
4. Acest proces va trebui repetat până când toate capitolele din „ *Tabăra de antrenament spiritual"* vor fi parcurse.

Introducere

Am vizitat o dată în Paris Island din Carolina de Nord, o tabără de antrenament a marinei militare. în timp ce mergeam cu maşina prin tabără, am văzut pe marginea drumului soldaţi alergând în plină viteză pe distanţe lungi. în alt loc, tineri din marina militară, purtând căşti de protecţie şi măşti pe faţă, luptau unul cu altul cu nişte bâte

mari, cu bureţi la capete. Competiţia era destul de dură şi în preajmă se aflau mulţi spectatori care animau concurenţii, făcând confruntarea şi mai intensă. Am trecut pe lângă un poligon de tragere, unde soldaţii trăgeau la ţintă folosind muniţie adevărată. Uneori, după cum ni s-a spus, ca o parte a unei curse cu obstacole, soldaţii trebuiau să se târască în noroi pe sub rafale de foc adevărate, care le treceau chiar pe deasupra capetelor. în timp ce plecam din tabără, am zărit ceva în pădurea de pe marginea drumului, ceva care părea a fi o căprioară sau un alt animal. La o privire mai atentă, am văzut că erau de fapt câţiva soldaţi din marină, îmbrăcaţi în haine de camuflaj şi având feţele vopsite. Făceau exerciţii de luptă în zona împădurită care împrejmuia tabăra.

Când cineva intră în serviciul militar, se supune riscului de a se afla într-o confruntare militară care-i pune viaţa în pericol. Din acest motiv, serviciul militar începe cu ceea ce se numeşte "tabără de antrenament", sau "antrenament de bază". Scopul acestui antrenament este de a echipa noii veniţi cu cunoştinţele şi experienţa necesară pentru a se proteja de inamic şi a fi soldaţi eficienţi în vreme de război. Fără abilităţile de supravieţuire dobândite în astfel de tabere de antrenament, vieţile acestor indivizi ar fi în mare pericol. Ei ar fi ţinte uşoare pentru inamic, ineficienţi şi incapabili de a avea o contribuţie importantă în momentul când ar trebui să lupte pentru a-şi apăra ţara.

Unii creştini ar putea avea o aversiune faţă de a gândi viaţa creştină în termeni militari. Dar tocmai aceasta face Biblia. Fie că ne place sau nu, Biblia ne învaţă că noi toţi suntem în război. Conform Scripturii, în spatele scenei Creaţiei există un război cosmic, între Dumnezeu şi diavol. Se poate ca **războiul acesta** să fi început cu ceva timp înainte de crearea lumii, dar **a fost "importat" în interiorul acestei creaţii** atunci când Adam a păcătuit, a căzut din starea de inocenţă şi a cedat ispitei diavolului în grădina Edenului. în acel moment, conform Scripturii, întreaga rasă umana s-a aliat cu diavolul împotriva lui Dumnezeu, şi de atunci există ostilitate între sămânţa şarpelui (persoanele nemântuite - vezi 1 Ioan 5:19) şi sămânţa femeii (Hristos şi toţi cei răscumpăraţi - Geneza 3:15). Noi toţi, de la naştere, am fost în una din cele două mari armate: împărăţia lui Dumnezeu şi împărăţia întunericului (Col. **1:13),** şi aceste două împărăţii sunt într-un conflict de moarte una cu alta.

Motivul pentru care mulţi creştini trăiesc o viaţă de înfrângere în această lume (controlată de teamă, anxietate, îngrijorări, mânie, amărăciune, pofte păcătoase) şi motivul pentru care ei văd haos, confuzie şi eşecuri peste tot, în viaţa lor de familie, la servici, etc, este pentru că ei nu gândesc

în astfel de termeni. Rezultatul este că biserica actuală este o armată nepregătită. Astfel de creştini au eşuat în a face provizii potrivite pentru a-şi îndeplini datoria lor în acest război. Mulţi nici măcar nu ştiu că sunt în război! De aceea a fost scrisă această carte. Creştinii care se confruntă cu probleme personale şi eşuează în rezolvarea lor, trebuie să se întoarcă la începuturi şi să treacă prin această *Tabără de antrenament spiritual.* Ei au nevoie să se echipeze cu proviziile şi abilităţile de bază pentru a-şi proteja sufletele, şi pentru a-şi servi regele, Domnul Isus Hristos, fiind soldaţi spirituali eficienţi în împărăţia Lui măreaţă.

Domeniile care necesită o pregătire adecvată în tabăra de antrenament spiritual sunt

variate: studiu biblic, rugăciune, închinare, părtăşie, slujire, mărturie. Scopul acestui manual este de a întări mersul zilnic al credinciosului alături de Dumnezeu, prin studierea unor tehnici şi informaţii specifice, în scopul de a face timpul de rugăciune şi devoţiune mai plin de însemnătate.

E dificil să subliniez îndeajuns de mult importanţa acestui lucru. Primul capitol al acestui material se va opri asupra unor strategii biblice de bază. Aceste strategii sunt fundamentul pentru tot ceea ce se discută în capitolele următoare. Capitolul va explica de ce ar trebui să vă axaţi pe fiecare dintre aceste strategii pentru a le cunoaşte şi a le mânui cu dibăcie.

Capitolul doi este plin de exemple ale promisiunilor minunate ale lui Dumnezeu. 2 Petru 1:4 ne spune că noi putem să ne păzim, prin aceste promisiuni, de stricăciunea din lume, cauzată de poftele păcătoase. Secretul înfrângerii Celui Rău în vieţile noastre este dat de unirea credinţei cu promisiunile lui Dumnezeu.

Capitolul trei ne dă o imagine a inamicului nostru, diavolul. în 2 Corinteni 2:11, apostolul Pavel spune că *„nu suntem în neştiinţă despre planurile lui".* Avem nevoie să cunoaştem formele pe care duşmanul le ia, punctele lui tari şi punctele lui slabe.

Capitolul patru se ocupă de subiectul foarte important al priorităţilor, al minţii neîmpărţite şi al dedicării totale faţă de Dumnezeu. Aici veţi învăţa într-un mod extrem de practic *să-l recunoaşteţi pe Domnul în toate căile voastre* (Prov. 3:5-6).

Capitolul cinci se ocupă de momentul de început al oricărui timp devoţional : hrănirea sufletului cu Cuvântul lui Dumnezeu. Acest capitol va începe discuţia despre implementarea strategiilor care va fi dezvoltată mai pe larg în capitolul şapte. Capitolul cinci este mai practic şi introduce câteva consideraţii specifice referitoare la modul de stabilire a unei părtaşii zilnice cu Dumnezeu. Capitolul aduce în atenţie şi ideea unui partener faţă de care veţi fi responsabil (pe care noi l-am numit partener de responsabilizare sau de dare de socoteală - N. Tr.)

Capitolul şase se ocupă de problema păcatului şi a vinovăţiei. Orice creştin trebuie să înveţe cum să înfrunte această situaţie, altfel diavolul îl va aduce într-o stare de paralizie şi disperare.

în final, capitolul şapte subliniază importanţa perseverenţei fără de care nici unul din aceste materiale nu poate avea o valoare durabilă. Toţi acei care sunt serioşi şi vor

să îmbunătăţească aceste domenii în viaţa lor, vor descoperi că aceste materiale le vor fi de folos şi de ajutor; vor fi ca un energizant care va creşte consistenţa şi calitatea umblării lor zilnice cu Domnul.

Doar citirea acestui material nu va aduce o îmbunăţire automată în viaţa voastră, însă punând în practică ceea ce citiţi, într-un mod constant şi regulat, viaţa voastră va începe să progreseze şi să se schimbe cu adevărat!

Capitolul Unu

Strategii de luptă

EŞTI IN RĂZBOI!
18
Fiecare creştin este în război. Suntem angajaţi în această luptă încă din ziua în care ne-am născut. Fiecare din noi am făcut parte din o armată sau alta, ambele fiind în mod radical opuse una alteia. Conform Bibliei, există un război cosmic între Dumnezeu şi împărăţia Luminii şi forţele din împărăţia întunericului. Conform pasajului din Coloseni 1:13, credincioşii au fost strămutaţi din împărăţia întunericului în împărăţia Luminii. în consecinţă, creştinii au fost implicaţi în ambele tabere ale războiului - înainte de mântuire în cea a împărăţiei întunericului iar apoi, în cea a împărăţiei Luminii.
în Biblie găsim mai multe pasaje care ne vorbesc despre acest conflict dintre Dumnezeu şi Diavol, conflict care, în mod evident, a început înainte de crearea lumii. Cartea Iov ne prezintă o scenă în care diavolul vine în faţa tronului lui Dumnezeu şi îl provoacă pe Dumnezeu în legătură cu robul său Iov (Iov 1:6-12). Este foarte clar din acest pasaj că
19
Diavolul este inamicul lui Dumnezeu. Un alt lucru care reiese clar din acest pasaj este şi faptul că Diavolul se supune puterii superioare a lui Dumnezeu. Ceea ce este important pentru noi să observăm este faptul că între Dumnezeu şi Diavol se dă o luptă cosmică, o luptă ce are loc în spatele scenei acestei lumi, o luptă ce se dă pentru sufletele oamenilor de pe pământ!
Un alt verset interesant este 2 Petru 2:4. Găsim aici o referinţă la îngerii care au păcătuit. Ni se spune că Dumnezeu nu i-a cruţat ci *„ i-a aruncat în Adânc, unde stau înconjuraţi de întuneric, legaţi cu lanţuri şi păstraţi pentru judecată".* Nu ştim cu siguranţă când anume au păcătuit îngerii, dar mulţi teologi cred că momentul acesta a fost înainte de creaţie. Se pare că aceşti îngeri s-au alăturat Diavolului în revolta sa împotriva lui Dumnezeu. Apocalipsa 12:4 vorbeşte de Balaur, o referire evidentă la Diavol; ni se spune acolo că acesta a tras după sine o treime din stelele cerului şi le-a aruncat pe pământ. Mulţi consideră că aceste stele reprezintă îngeri căzuţi (vezi şi Iov 38:7) şi că sunt demonii sau dracii despre care citim în Biblie. Aspectul important de reţinut din toate acestea este că Biblia confirmă că a existat o revoltă în lumea spirituală. Alte pasaje, cum ar fi cel din Iov, sugerează că această revoltă a afectat lumea în care trăim noi acum.
Celelalte pasaje profetice din Vechiul Testament sunt considerate de unii ca făcând doar referiri secundare la Diavol (îs. 14.12-17 şi Ez. 28:12-19). în fiecare din aceste cazuri, textul se referă în mod direct şi principal la un împărat de pe pământ. Totuşi, descrierea din aceste pasaje pare să transcendă dincolo de descrierea doar a unei fiinţe umane. De fapt, în
Ezechiel, terminologia este următoarea: *„ în ziua când ai fost făcut* [creat]", *„ erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfînt al lui Dumnezeu "* (v. 13-14), *„ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, când ai fost făcut, până în ziua cânds-a găsit nelegiuirea în tine "* (v. 15), *„ te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu, şi te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scânteietoare. Ţi s-a îngâmfat inima din pricina frumuseţii tale, ţi-ai stricat înţelepciunea cu strălucirea ta. De aceea, te arunc la pământ"...* (v.16-17). Dacă aceste pasaje se referă la Diavol, atunci ele sugerează că el a fost creat ca înger şi că el s-a revoltat împotriva lui

Dumnezeu.
în mod evident, această revoltă spirituală a avut loc înainte de începerea lumii, deoarece îl găsim pe Diavol ca ispititor şi inamic al lui Dumnezeu încă din primele capitole din Geneza. Dat fiind faptul că şarpele din grădină este o întruchipare a răului, el nu putea fi parte a creaţiei lui Dumnezeu aşa cum este ea descrisă în capitolul unu din Geneza, deoarece ni se spune că atunci când Dumnezeu a terminat creaţia toate lucrurile erau bune (Gen. 1:31). Din această cauză, originea Diavolului precede creaţia.
Este important pentru noi să ştim că **acest mare conflict dintre Dumnezeu şi Diavol a fost importat (introdus) în lumea noastră** prin invadarea grădinii Edenului de către Satan.
Geneza 3:15 este un verset important din mai multe motive, dar pentru noi prezintă interes pentru că el ne descoperă conflictul cosmic care există între Dumnezeu şi Diavol şi relaţia noastră cu acest conflict: (1) războiul (în

relaţie cu lumea aceasta) este declarat de însuşi Dumnezeu; (2) sunt identificate părţile inamice (sămânţa femeii, adică Hristos şi cei ce-L urmează pe El şi sămânţa şarpelui, adică Diavolul şi cei ce-1 urmează pe el); (3) rezultatul acestui conflict este deja sigur (victoria sămânţei femeii).

Dezvoltarea sensibilităţii faţă de Războiul Spiritual

Cei mai mulţi creştini sunt de acord în mod formal cu faptul că suntem implicaţi cu toţii într-o bătălie spirituală - cu toţii u citit despre armura lui Dumnezeu din Efeseni 6 şi au auzit din când în când predici despre războiul spiritual. Totuşi, **cei mai mulţi creştini nu au mentalitatea unui războinic, nu trăiesc zilnic cu conştienta permanentă a faptului că sunt într-un conflict spiritual.**
Există un motiv pentru această cultură modernă. Chiar dacă putem observa o ostilitate crescândă faţă de creştini în societate noastră, în esenţă trăim într-o societate care este caracterizată în general de libertate religioasă şi prosperitate materială. Viaţa este relativ uşoară în comparaţie cu ţările din lumea a treia sau din cele cu dictaturi crude şi ostile creştinilor. Organizaţia „Vocea Martirilor" relatează cum creştinii din Coreea de Nord au fost obligaţi să-şi privească copiii fiind spânzuraţi şi apoi au fost ei înşişi omorâţi fiind întinşi pe jos şi apoi călcaţi de un compresor. în asemenea situaţii, unde războiul spiritual se manifestă pe faţă, simţurile se ascut. Trecem imediat şi în mod automat la o mentalitate de luptă.

Războiul spiritual pe faţă ne face să fim vigilenţi.
Totuşi, noi trăim într-o societate unde accentul cade pe confort personal, relaxare, plăcere şi distracţie. Acestea sunt binecuvântări ale unui timp de pace. în cartea sa despre dependenţe (droguri, băutură, sex...) Edward Welch vorbeşte despre acest aspect. El spune că rezultatul acestor circumstanţe este următorul:
„Mulţi dintre noi ne purtăm de parcă am fi în vacanţă... în timp de pace, oamenii tot mai merg la serviciu şi îşi fac treburile zilnice, dar, în vacanţă, totul este odihnă şi recreere, nimic altceva. Ideea de a face ceva până într-acolo încât să doară (cum ar fi pregătirea pentru luptă spirituală) este ceva absolut tabu. Motto-ul tuturor pare sa fie: 'Redu cât mai mult stresul din viaţa ta'." ... Problema constă în faptul că noi, ca şi creştini, uităm adesea că suntem angajaţi într-un război. Poate chiar şi mai rău: nici nu ne dăm seama că există un război. Spre deosebire de majoritatea războaielor, războiul

spiritual este în cea mai mare parte ascuns. Nimeni nu este împuşcat şi majoritatea oamenilor, chiar şi cei dependenţi, îşi continuă viaţa destul de bine. Totul pare normal. Dacă mai adăugăm la aceasta şi faptul că uneori chiar ne place inamicul (ex. plăcerile păcatului), este uşor **23**
să înţelegem de ce mulţi dintre noi trăim de parcă am fi în vacanţă."[1]
REZUMAT: Fiecare creştin trebuie să înţeleagă bine realitatea războiului spiritual în care este implicat. Nici unul dintre noi nu avem de ales. Nu putem să spunem pur şi simplu că nu vrem să ne implicăm. Acest lucru este imposibil. Tocmai din acest motiv a spus Domnul Isus „ *cine nu este cu mine, este împotriva mea"...* (Mat. 12:30). Nu există cale de mijloc.
Fiecare creştin ar trebui să aibă o înţelegere minimă a modului în care tratează Biblia probleme ale sufletului precum teama, anxietatea, îngrijorările, mânia, resentimentele, obsesiile sexuale, etc. **Perspectiva biblică interpretează procesul gândirii din mintea unui creştin prin termeni ca luptă sau conflict.** Credincioşii recunosc că **în lume există forţe spirituale care acţionează în această lume, forţe care au efect distructiv asupra sufletului** (vezi 1 Pet. 2:11).
Aşa stând lucrurile, creştinii trebuie să fie bine echipaţi spiritual pentru a rezista atacurilor inamicului. Acesta este motivul pentru care am scris această carte. Vrem să punem la dispoziţia cititorului antrenamentul, cunoştinţele şi experienţa necesară pentru ca acesta să aibă o viaţă plină de biruinţe.
STRATEGII DE LUPTĂ
Un început bun ar fi să te familiarizezi cu diferitele strategii de luptă. Multe din marile bătălii din istoria militară ne stau ca exemplu despre cum o armată mică poate să învingă una mult mai mare datorită unei strategii superioare. Victoria nu depinde pur şi simplu de mărime şi putere, ci şi de înţelepciune, experienţă şi strategie.
Ne vom uita în continuare la câteva strategii importante prezentate în Biblie. Materialul prezentat în restul capitolelor trebuie citit având aceste strategii în minte. **Aceste strategii sunt importante pentru că ele ne ajută să ne gândim mereu la motivul pentru care facem ceea ce facem. înţelegerea motivelor este importantă pentru că ne va ajuta să fim consecvenţi în practicarea zilnică a disciplinelor spirituale.**

1 Edward T. Welch, *Addictions: A Banquet in the Grave: Finding Hope in the Power of the Gospel* (Phillipsburg, N.J.: P&R Publishing, 2001), p. 226-227.

Strategia Nr. 1 - PURITATEA -
PĂSTREAZĂ CURATĂ GRĂDINA INIMII TALE
„J*ăzeşte-ţi inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieţii."
- Proverbe 4:23 -
Geneza 2:15 ne spune că, imediat după ce a creat omul, *„Domnul Dumnezeu a luat pe om şi l- a aşezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze şi s-o păzească".* Acelaşi cuvânt (păzească), este folosit şi în Geneza 3:24 şi 4:9. Ideea transmisă prin acest text este că Adam era responsabil nu numai să cultive grădina, ci şi s-o păzească de influenţe străine şi dăunătoare.
Indiferent dacă aşa au stat lucrurile sau nu, Dr. Adams sugerează o paralelă între păzirea grădinii Eden şi nevoia noastră de a ne păzi „grădina inimii noastre". Iată cum descrie Proverbe 24:31-31 această metaforă: *„Am trecut pe Ungă ogorul unui leneş, şi*

pe lîngă via unui om fără minte. Şi era numai spini, acoperit de mărăcini, şi zidul de piatră era prăbuşit." Cu toate că putem să extragem mai multe învăţături din acest text, el transmite clar şi ideea că o grădină are nevoie de îngrijire. De aici se poate face cu siguranţă o aplicaţie cu privire la modul cum trebuie şi noi să ne îngrijim şi să ne păzim mintea şi sufletul.
26
Proverbe 4:23 este un alt verset clasic care face aluzie la ideea de a plivi grădina inimii şi de a o păstra în stare bună: *„Păzeşte-ţi inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieţii.* "Ne putem imagina inima noastră ca şi grădina unui om leneş, cu buruieni peste tot, cu gardurile căzute de jur împrejur. Aceasta este imaginea unui suflet neîngrijit în care buruienile lăcomiei, poftelor, îngrijorării şi amărăciunii răsar de peste tot şi îl invadează. Dar noi, ca nişte grădinari harnici şi credincioşi trebuie să îngrijim de inima noastră şi să o „plivim" de aceste caracteristici distructive şi indezirabile.
Probabil că cel mai bun exemplu al acestei metafore este pilda semănătorului. în Matei 13:22, Domnul Isus explică sămânţa căzută între spini şi spune: *„sămînţa căzută între spini, este cel ce aude Cuvântul; dar îngrijorările veacului acestuia şi înşelăciunea bogăţiilor îneacă acest Cuvânt, şi ajunge neroditor. "* Din nou, găsim aici metafora unei grădini care trebuie păstrată în stare bună, fără spini şi buruieni (alte piedici în calea roadei din această pildă sunt „păsările" şi „stâncile").
REZUMAT: Concluzia este că una din strategiile majore pentru protecţia sufletului nostru în lupta spirituală este o veghere constantă asupra inimii (la fel ca îngrijirea unei grădini) ca să fim siguri că nici un fel de influenţe străine şi dăunătoare nu pătrund acolo ca să cauzeze mai târziu distrugere şi ruină. David cunoştea bine importanţa acestui domeniu! El spune în Psalmul 139:23-24: *„Cercetează-mă, Dumnezeule, şi cunoaşte-mi inima! Incearcă-mă, şi cunoaşte-*
27

mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea, şi du-măpe calea veşniciei!" Tot David spune în Psalmul 19:12: *„Cine îşi cunoaşte greşelile făcute din neştiinţă? Iartă-mi greşelile pe care nu le cunosc!"* David cunoştea strategia aceasta. Omul după inima lui Dumnezeu ştia importanţa păstrării unei inimi curate în fiecare zi.
Cine suntem noi să credem că nu avem nevoie să ne preocupăm la fel de atent de curăţia inimilor noastre? Psalmistul întreabă ***„Cum îşi va ţinea tânărul curată cărarea?*** *Indreptîndu-se după Cuvântul Tău. Te caut din toată inima mea; nu mă lăsa să mă abat dela poruncile Tale. Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta"* (Psalmul 119:9-11).
28

Strategia Nr. 2

- PROTECŢIA -

CONSTRUIEŞTE UN ZID DE PROTECŢIE ÎN JURUL CETĂŢII SUFLETULUI TĂU

„Omul care nu este stăpînpe sine, este ca o cetate surpată şi fără ziduri."

- Proverbe 4:23 -
Această a doua metaforă, din pasajul de mai sus, ne prezintă imaginea unei cetăţi înconjurate de ziduri care sunt dărâmate lăsând cetatea fără nici un fel de protecţie! Atunci când am vizitat Roma şi Ierusalimul am observat că unul din lucrurile ce fac ca aceste cetăţi să fie atât de spectaculoase sunt zidurile ce le înconjoară. Din antichitate până în Evul Mediu, a fost nevoie ca aceste cetăţi să fie protejate de ziduri pentru a putea rezista atacurilor inamicilor.
Desigur că scriitorul pasajului din Proverbe, citat mai sus, foloseşte imaginea aceasta pentru a descrie sufletul unui om. Ideea implicată aici este aceea că, dacă vrem să rezistăm atacurilor pornirilor şi poftelor păcătoase, invidiei, lăcomiei, etc, trebuie să avem un „zid" de apărare în jurul cetăţii sufletului nostru. Altfel vom fi lipsiţi de apărare împotriva atacurilor duşmanului şi vom fi înfrânţi mereu.
29
1 Petru 2:11 spune *„săvăferiţi de poftelefiriipământeşti care se războiesc cu sufletul".* O altă traducere sună aşa: *„să vă feriţi de dorinţele păcătoase care se războiesc cu sufletul vostru "* Unul dintre numele Diavolului este Apolion, nume care înseamnă „distrugătorul". El urmăreşte să distrugă fiinţa noastră interioară, sufletul nostru. Scopul lui este să ne corupă inimile. Trebuie să fim conştienţi de această luptă şi să construim în jurul sufletului nostru un zid de protecţie care să reziste atacurilor Diavolului.
în Efeseni 6:16 Pavel vorbeşte despre *„săgeţile arzăware ale celui rău "* atunci când argumentează necesitatea îmbi acarii cu „ *armura lui Dumnezeu "* (v. 13). Vedem aici din nou nevoia de a fi apăraţi împotriva atacurilor Celui Rău. Iată un alt pasaj care ne vorbeşte de importanţa apărării sufletului nostru: Proverbe 22:5 - *„Spini şi curse sunt pe calea omului stricat: cel ce-şi păzeşte sufletul se depărtează de ele ".*
întreaga carte Neemia, care vorbeşte despre reconstruirea zidurilor Ierusalimului, are o aplicaţie spirituală - strategia construirii unui zid de apărare în jurul cetăţii sufletului nostru. Versetele din Neemia 4:7-9 ne învaţă că eforturile noastre de a construi un zid de apărare în jurul sufletului nostru vor avea parte de opoziţia duşmanului! Alţii, care nu înţeleg realitatea războiului spiritual, vor încerca să ne convingă că eforturile noastre de a „construi acest zid de apărare în jurul sufletului nostru" sunt zadarnice. Vor încerca în schimb să ne dea tot felul de reţete umane pentru protejarea sufletului.
REZUMAT: Prin urmare, o altă strategie pe care ne-o pune la dispoziţie Biblia în lupta spirituală, este ideea construirii unui zid de apărare puternic în jurul sufletului nostru, un zid care să reziste atacurilor diavolului. Următoarea strategie pe care o vom studia ne va ajuta să înţelegem cum putem construi acest zid.
30
31
Strategia Nr. 3
- PREDIC ARE A -
ÎNVAŢĂ SĂ-ŢI PREDICI ŢIE
„Pentruce te mâhneşti, suflete, şi gemi înlăuntrul meu? Nădăjduieşte în Dumnezeu, căci iarăş îl voi lăuda; El este mântuirea mea şi Dumnezeul meu."
- Psalmul 42:5 -
Dr. D. Martyn Lloyd-Jones a fost un medic care a devenit pastor prezbiterian şi a ajuns foarte renumit pentru predicile sale, publicate mai târziu de familia sa. Una din cărţile

sale, *„Spiritual Depresion",* a ajutat mulţi consilieri pastorali, şi creştini în general, în lucrare. în această carte, autorul foloseşte foarte mult Psalmul 42. în versetele 5 şi 11 ale acestui psalm, psalmistul repetă aceste cuvinte: *„Pentruce te mâhneşti, suflete, şi gemi înlăuntrul meu? Nădăjduieşte în Dumnezeu, căci iarăş îl voi lăuda; El este mântuirea mea şi Dumnezeul meu ".*
Lloyd-Jones atrage atenţia asupra a două aspecte cheie ale acestui pasaj. în primul rând, psalmistul îşi vorbeşte lui însuşi! Problema sa era că sufletul său era amărât, probabil că avea o stare de depresie şi descurajare. Modul în care psalmistul abordează această problemă este prin a-şi reaminti

32

lui însuşi despre unele adevăruri importante care aveau să contracareze depresia sa. Al doilea aspect demn de remarcat aici este că sfatul pe care şi-1 dă psalmistul este să se încreadă în Dumnezeu.
Acest sfat, *„nădăjduieşte în Domnul",* poate părea foarte general şi ne duce cu gândul la alte pasaje similare din Biblie. Spre exemplu, Isaia 26:3 spune: „ *Celui cu inima tare, Tu-i chezăşuieşti pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine ".* De asemenea, ne gândim la Coloseni 3:1-2: *„Dacă deci aţi înviat împreună cu Hristos, să umblaţi după lucrurile de sus, unde Hristos sade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiţi-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. "*
Principiul ce-1 extragem din aceste pasaje este că putem să ducem lupta spirituală cu cei ce se războiesc cu sufletul nostru, învăţând să ne vorbim nouă înşine, să ne „predicăm" nouă, să ne reamintim nouă înşine că trebuie să privim spre Dumnezeu şi promisiunile Sale. Un alt pasaj, extrem de important din acest punct de vedere, este 2 Petru 1. în versetul 3 din acest capitol, ni se spune: *...„Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce priveşte viaţa şi evlavia" ...* apoi pasajul următor menţionează două lucruri foarte importante care arată modul în care Dumnezeu ne dă tot ce avem nevoie: (1) *„prin cunoaşterea Celui ce ne-a chemat prin slava şi puterea Lui"* şi (2) prin *...„făgăduinţele Lui nespus de mari şi scumpe".* Apoi pasajul continuă şi ne spune că Dumnezeu ne-a dat aceste promisiuni scumpe *...„caprin ele să vă faceţi părtaşi firii dumnezeieşti, după ce aţi fugit de stricăciunea, care este în lume prin pofte".* Acest lucru este de o importanţă extremă.

33

Dumnezeu ne-a pus la dispoziţie toate resursele de care avem nevoie pentru a avea biruinţă în războiul spiritual în care suntem implicaţi. El ne spune în textul din 2 Petru 1 că putem avea acces la aceste resurse şi le putem folosi în luptă dacă (1) creştem în cunoştinţa Lui şi (2) credem şi ne încredem în promisiunile Sale. Dumnezeu ne spune în mod clar că putem scăpa de *„stricăciunea, care este în lume prin pofte "* folosind aceste două resurse.
REZUMAT: Acum, haideţi să reluăm câteva din cele discutate mai sus. Cum putem să ne păzim grădina inimii? Trăind conform Cuvântului lui Dumnezeu: „ *Cum îşi va ţinea tânărul curată cărarea? Indreptîndu-se după Cuvântul Tău "* (Psalmi 119:9). Cum ne putem reconstrui zidul din jurul inimii noastre (Proverbe 25:28)? Strângând în inima noastră promisiunile lui Dumnezeu: *„Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta. "* Promisiunile lui Dumnezeu devin „cărămizile" din care ne construim această cetate pentru sufletul nostru. Cum ne putem predica nouă înşine în aşa fel încât să biruim luptele din sufletul nostru? Putem să ne predicăm doar dacă

avem un text bun pentru predică. Aceste texte le găsim prin meditaţie asupra Cuvântului lui Dumnezeu şi prin memorarea promisiunilor lui Dumnezeu „ *nespus de mari şi scumpe "* (2 Pet. 1:4).

Strategia Nr. 4 **- PRIORITATEA -**

VIZIUNE CLARĂ - MINTE NEÎMPĂRŢITĂ

„Căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi neprihănirea Lui şi toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra."

- Matei 6:33 -

„Increde-te în Domnul din toată inima ta şi nu te bizui pe înţelepciunea ta! Recunoaşte-L în toate căile tale şi El îţi va netezi cărările."

- Proverbe 3:5-6 -

„Ochii tăi să privească drept şi pleoapele tale să caute drept înaintea ta. Cărarea pe care mergi să fie netedă şi toate căile tale să fie hotărîte: nu te abate nici la dreapta nici la stânga şifereşte-te de rău."

- Proverbe 4:25-27 -

în Matei 6:22-23, Domnul Isus foloseşte ochiul uman ca exemplu pentru a ne învăţa despre ochiul interior, adică mintea noastră. El spune: „ *Ochiul este lumina trupului. Dacă*

34

35

ochiul tău este sănătos, tot trupul tău va fi plin de lumină, dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întunerec. Aşa că, dacă lumina care este în tine este întunerec, cât de mare trebuie să fie întunerecul acesta!"

Referinţa ce o face Domnul la „lumina care este în tine" arată că El foloseşte ochiul uman doar ca exemplu prin care să ne înveţe despre adevărul luminii spirituale din sufletul nostru. Contextul în care apare acest pasaj ne arată că Domnul Isus vorbea despre pericolul unei minţi nehotărâte, al unei inimi împărţite. Spre exemplu, în versetele 19 la 21 sugerează că dacă viziunea noastră spirituală este înceţoşată de umblarea după lucrurile materiale, lumina spirituală din noi va fi „întunecată". Apoi în versetul 24, Domnul ne spune clar că inima noastră nu poate fi în două locuri în acelaşi timp (nu putem sluji la doi stăpâni). Ceea ce vrea să spună Domnul este că trebuie să avem o viziune spirituală clară, focalizată: trebuie să avem o minte neîmpărţită. Dumnezeu trebuie să fie o **prioritate** pentru noi! Toate celelalte lucruri trebuie să fie secundare în raport cu Dumnezeu. Domnul Isus ne spune că credincioşii nu pot sluji la doi stăpâni. Nu putem să combinăm în viaţa noastră două scopuri separate şi diferite, cum ar fi dorinţa de a satisface firea şi gloria lui Dumnezeu (vezi Gal. 5:17).

Proverbe 4:25-27 este un pasaj minunat ce ne vorbeşte despre o gândire hotărâtă şi despre viziune focalizată: „ *Ochii tăi să privească drept, şi pleoapele tale să caute drept înaintea ta. Cărarea pe care mergi să fie netedă, şi toate căile tale să fie hotărîte: nu te abate nici la dreapta nici la stânga, şi fereşte-te de rău."* în acelaşi capitol, versetul 11 ne spune: *„Eu îţi arăt calea înţelepciunii, te povăţuiesc pe cărările neprihănirii. "* Versetele 14 şi 15: *„Nu intra pe cărarea celor răi, şi nu umbla pe calea celor nelegiuiţi! Fereşte*-te de ea, nu trece pe ea; *ocoleşte*-o *şi treci înainte!"*

Acelaşi concept este folosit de Domnul Isus atunci când vorbeşte despre cele două căi

pe care putem să le urmăm: *„Intraţi pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, şi mulţi sunt ceice intră pe ea. Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viaţă, şi puţini sunt ceice o află"* (Mat. 7:13-14). Psalmul 1 arată şi el un contrast clar între calea celor neprihăniţi şi calea celor răi. Acest concept este folosit adesea în Biblie. Chiar şi cuvântul grecesc pentru păcat, *hamartia,* înseamnă „a rata ţinta" fapt care sugerează, de asemenea, a te abate de la calea cea dreaptă pe o cale greşită.
Şi Iacov vorbeşte, de două ori în epistola sa, despre lipsa de hotărâre în gândire. Iacov 1:8: *„Un astfel de om ... este un om nehotărât şi nestatornic în toate căile sale."* De asemenea, Iacov 4:7-8 le vorbeşte celor nehotărâţi îndemnându-i să renunţe la rău şi să se alinieze la voia lui Dumnezeu: *„Supuneţi-vă dar lui Dumnezeu. împotriviţi-vă diavolului, şi el va fugi dela voi. Apropiaţi-vă de Dumnezeu, şi El Se va apropia de voi. Curăţiţi-vă mâinile, păcătoşilor; curăţiţi-vă inima, oameni cu inima împărţită!"*

REZUMAT: Trebuie să învăţăm să fim hotărâţi în modul nostru de a gândi şi în umblarea noastră cu Dumnezeu. Evrei 21:1-2 ne ajută să înţelegem importanţa acestui fapt. După ce vorbeşte despre toţi eroii credinţei în capitolul 11, autorul epistolei începe capitolui 12 în felul următor: *„Şi noi, dar, fiindcă suntem înconjuraţi cu un nor aşa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică, şi păcatul care ne înfăşoară aşa de lesne, şi să alergăm cu stăruinţă în alergarea care ne stă înainte. Să ne uităm ţintă la Căpetenia şi Desăvîrşirea credinţei noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, a dispreţuit ruşinea, şi sade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. "*
Prin urmare, strategia aceasta vorbeşte despre disciplinarea noastră în a sta cu atenţia concentrată asupra lui Dumnezeu şi asupra împărăţiei Sale şi nu la lucrurile de aici din lume (vezi 1 Ioan 2:15-17). Strategia aceasta înseamnă să rămânem pe calea cea îngustă şi dreaptă care duce la viaţa veşnică cu Dumnezeu şi la împărăţia Sa. Trebuie să ne disciplinăm mereu să umblăm pe căile neprihănirii în fiecare zi a vieţii noastre. Mai înseamnă să ne ferim de calea celor răi şi să nu ne îndepărtăm deloc de la calea pe care ne-a chemat Dumnezeu să umblăm. Aceasta trebuie să fie **prioritatea** vieţii noastre (Mat. 6:33).
Această strategie este foarte importantă pentru că 2 Cronici 16:9 ne spune că...
"Domnul îşi întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijinească pe aceia a căror inimă este întreagă a Lui". O minte hotărâtă, o inimă neîmpărţită este cheia spre tezaurul binecuvântărilor lui Dumnezeu!
întrebări pentru discuţii - *„Strategii de luptă"*
1. Cum vede Biblia procesul gândirii? Care sunt cei doi termeni ce descriu acest proces?
Discutaţi aceasta în lumina pasajului din 2 Corinteni 10:3-5.
Potrivit acestui pasaj, unde se duc cele mai multe lupte?
Potrivit versetului 5, în ce constau aceste lupte?
Daţi câteva exemple practice din viaţa voastră care ar putea să se potrivească descrierii făcute de următoarele cuvinte din acest pasaj:
„întărituri'
„izvodiri'

‚înălţimi"
„fiecare gând rob ascultării de Hristos'
2. Descrie cu propriile tale cuvinte marele conflict spiritual despre care vorbeşte Biblia, descris pe scurt în acest capitol.
6. Care este „Strategia nr. 1"? Fă un rezumat al ei.
Nume: Pasaj cheie: Rezumat:
Ce atenţionare găsim în Proverbe 24:30-31?
Care sunt „spinii" din Matei 13:22?
3. De ce majoritatea creştinilor nu au mentalitatea unui războinic?
4. Cum ai defini tu cuvântul „strategie"?
7. Care este „Strategia nr. 2"? Fă un rezumat al ei.
Nume: Pasaj cheie: Rezumat:
5. De ce sunt importante „strategiile" spirituale? în ce fel ne ajută înţelegerea acestor strategii spirituale în ceea ce priveşte perseverenţa noastră în credinţa creştină?
Ce sugerează pasajele din 1 Petru 2:11 şi Efeseni 6:16?
în ce fel ne construim zidul de protecţie în jurul sufletului nostru?

8. Care este „Strategia nr. 3"? Fă uţi rezumat al
Nume: Pasaj cheie: Rezumat:
ei.
în ce fel crezi că se leagă adevărul exprimat în Proverbe 3:5-6 de conceptul „gândire hotărâtă"?
în ce fel se leagă Psalmul 42:5 &11 <le acest concept?
De ce anume avem nevoie pentru, implementarea acestei
strategii? (vezi 2 Petru 1:3)
Cum crezi că sunt următoarele personaje biblice, în termenii unei „minţi împărţite" sau „minţi neîmpărţite"? Explică de ce.
Iosif (fiul lui Iacov):
9. Care este „Strategia nr. 4"? Fă un rezumat al ei.
Nume: Pasaj cheie: Rezumat:
Samson:
Daniel:
Ce efect are „gândirea nehotărâtă", conform textului din Iacov 1:8? Ce crezi că înseamnă aceasta?
Solomon:

10. Demonstrează că eşti familiarizat cu materialul din Capitolul 1 făcând următoarele:
• Discută semnificaţia pasajului din 2 Corinteni 10:3-5 din perspectiva implicaţiilor în domeniul războiului spiritual.
• Spune care suni cele 4 strategii.
• Spune care sunt pasajele cheie pentru fiecare strategie î; parte.
in
• Fă un rezumat al modului în care funcţionează fiecare strategie. Dă ex^mpie.

Capitolul Doi

Intră în odihna lui Dumnezeu

Uneşte credinţa cu promisiunile lui Dumnezeu

în cartea Numeri, capitolele 13 şi 14 găsim o relatare uimitoare a unui eveniment de mare însemnătate din istoria poporului Israel. Este vorba de ceea ce s-a întâmplat la locul numit Cadeş-Barnea. Dumnezeu îi eliberase pe israeliţi în mod miraculos din Egipt, apoi îi trecuse prin pustie şi poporul era gata să intre în ţara promisă lui Avraam şi urmaşilor săi.

Domnul i-a spus lui Moise să trimită 12 spioni în Canaan pentru a cerceta ţara, iar apoi să se întoarcă înapoi cu veşti la popor. Iscoadele s-au întors la Cadeş Barnea şi au spus poporului că într-adevăr Canaanul era o ţară în care curge lapte şi miere, dar ... *"poporul care locuieşte în ţara aceasta este puternic, cetăţile sunt întărite şi foarte mari. "* Caleb, unul din spioni a spus poporului *"Haidem să ne suim şi să punem mâna pe ţară, căci vom fi biruitori!"* Cuvintele lui Caleb au reflecat încrederea pe care Caleb o avea în Dumnezeu şi în promisiunile Lui.

Cu toate acestea, zece dintre spioni au adus veşti descurajante. Ei au spus: *"Nu putem să ne suim împotriva poporului acestuia, căci este mai tare decît noi."* Apoi au povestit despre uriaşii care erau în Canaan *...„înaintea noastră şi faţă de ei parcă eram nişte lăcuste".* Cuvintele lor au reflectat lipsa lor de credinţă în Dumnezeu şi teama lor de oameni (vezi Prov. 29:25).

Iosua, care era şi el unul dintre cei doisprezece spioni a avertizat poporul să nu lase ca teama faţă de locuitorii ţării Canaanului să-i facă să se împotrivească Domnului şi să refuze să lupte pentru a intra în posesia ţării. El le-a spus israeliţilor că nu ar trebui să se teamă deoarece Dumnezeu le-a promis că va fi cu ei şi le va da acest pământ.

In ciuda încercărilor lui Iosua şi Caleb de a inspira credinţă în Dumnezeu şi în promisiunile Lui, poporul Israel a crezut raportul negativ al celor zece spioni, a refuzat să se încreadă în Dumnezeu şi să intre în ţară. Drept urmare, Dumnezeu s-a mâniat şi i-a trimis înapoi în pustie unde au rătăcit aproape 40 de ani, până când generaţia aceea necredincioasă a pierit. După aceasta, cu excepţia lui Iosua şi Caleb, o generaţie complet nouă a poporului Israel a intrat în ţara promisă.

Acestei relatări din Vechiul Testament i se poate aplica ce spune apostolul Pavel în 1 Corinteni 10:6,11: *„Şi aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei"... „aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde şi au fost scrise pentru învăţătura noastră, peste care au venit*

sfârşiturile veacurilor".

Aplicaţia spirituală a ceea ce s-a întâmplat la Cadeş Barnea se găseşte în cartea Evrei a Noului Testament

(Evr. 3:7-4, 11). Acest pasaj are legătură cu Psalmul 95, care se referă de asemenea la ce s-a întâmplat la Cadeş Barnea. Domnul vorbeşte prin psalmist spunând: *"Patruzeci de ani M-am scârbit de neamul acesta şi am zis: "Este un popor cu inima rătăcită; ei nu cunosc căile Mele". De aceea am jurat în mânia Mea: ,Nu vor intra în odihna mea!'"*.
Autorul epistolei către Evrei subliniază faptul că **Psalmul 95 se referă la intrarea în ţara promisă ca la intrarea în "odihna" lui Dumnezeu** (vezi Ps. 95:11). în Evrei 3:19 ni se spune *"Vedem dar că n-au putut să intre din pricina necredinţei lor "*.
Apoi, în capitolul patru, autorul continuă să aplice ceea ce s-a întâmplat la Cadeş Barnea, creştinilor de astăzi:
"Să luăm dar bine seama, ca, atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduinţa intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu. Căci nouă ni s-a adus o veste bună ca şi lor; dar ***lor cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credinţă la cei ce l-au auzit.*** *Pe când noi, fiindcă am crezut, intrăm în "odihna" despre care a vorbit El... "* (Evrei 4:l-3a).
Acelaşi eşec al poporului Israel este reamintit în Psalmul 106:24-25: *"Ei au nesocotit ţara desfătărilor;* ***n-au crezut în Cuvântul Domnului,*** *ci au cârtit în corturile lor şi n-au ascultat de glasul Lui"*. Ca urmare, este foarte clar că relatarea despre Cadeş Barnea este menită să ne avertizeze în

legătură cu păcatul necredinţei, în mod special asupra lipsei de încredere în promisiunile lui Dumnezeu. Totodată, acest pasaj ne motivează să trăim în ascultare faţă de Cuvântul lui Dumnezeu, cu deplină încredere în promisiunile Sale.

Promisiunile lui Dumnezeu - o comoară ascunsă

Biblia pune mare accent pe valoarea şi importanţa promisiunilor lui Dumnezeu. Aceste promisiuni se regăsesc în numeroase locuri în Biblie. în Proverbe 2:1 -6 ni se spune că acei credincioşi care doresc înţelepciune ar trebui să *„păstreze învăţăturile Domnului"* (v. 1). în ce priveşte înţelepciunea, pentru a înţelege şi a pătrunde conţinutul promisiunilor lui Dumnezeu suntem sfătuiţi să o căutăm ca: *...„ca argintul şi ...ca o comoară..."*. Proverbe 7:1-3 spune: *...„păstrează cuvintele mele şi ţine la tine sfaturile mele. Ţine sfaturile mele şi vei trăi; păzeşte învăţăturile mele ca lumina ochilor. Leagă-le la degete, scrie-lepe tăbliţa inimii tale"*.
2 Petru 1:3-4 ne spune că Dumnezeu *„ne-a dăruit tot ce priveşte viaţa şi evlavia"*. Pasajul continuă explicându-ne că aceste daruri provin din două mari surse: 1) cunoaşterea lui Dumnezeu şi a atributelor Sale; şi 2) *...„făgăduinţele Lui nespus de mari şi scumpe,* ***caprin ele să vă faceţi părtaşi firii dumnezeieşti, după ce aţi fugit de stricăciunea, care este în lume prin pofte*** *"*.

Promisiunile lui Dumnezeu trebuie luate în serios!

Dacă aceste promisiuni sunt resursele cu care Dumnezeu ne-a înzestrat pentru a izbândi în lupta noastră spirituală de zi cu zi (şi aşa este), atunci trebuie să le luăm mai în serios! Păcatul de la Cadeş Barnea constă tocmai în faptul că poporul lui Dumnezeu nu a luat în serios promisiunile lui Dumnezeu. Doar a şti despre existenţa promisiunilor lui Dumnezeu nu este de ajuns! Trebuie să ne obişnuim să înscriem aceste promisiuni în memorie şi să învăţăm să ne bazăm pe ele în viaţa noastră de zi cu zi.
Mulţi creştini privesc memorarea promisiunilor biblice ca un exerciţiu pentru copii, practicat doar la Şcoala Duminicală. Alţii se debarasează de responsabilitatea lor de a

memora Scriptura, argumentând că asta nu funcţionează pentru ei. E adevărat că unii sunt mai înzestraţi decât alţii în această privinţă, dar toţi pot depune un efort de memorare, fiecare după puterea lui!
Psalmistul spune „ *Strâng cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta* "(Ps. 119:11). Cu alte cuvinte, el strângea în memorie secţiuni importante din Cuvântul lui Dumnezeu pentru a se echipa cât mai bine împotriva păcatului. Alte pasaje indică faptul că el nu doar memora Cuvântul lui Dumnezeu, ci medita continuu la el (Ps. 1). Proverbe 22:17-18 ne îndeamnă: *„Pleacă-ţi urechea şi ascultă cuvintele înţelepţilor... Căci este bine să le păstrezi înlăuntrul tău şi să-ţi fie toate de odată pe buze* "(vezi şi 1 Pet. 3:15).
48
49
1
REZUMAT: 1) Trebuie să luăm în serios promisiunile din Cuvântul lui Dumnezeu; 2) trebuie să *„umblăm după ele* ca *după o comoară"* şi *"să le păstrăm";* 3) **trebuie să le memorăm şi să medităm la ele şi la aplicaţiile lor în viaţa noastră de zi cu zi; 4) trebuie să credem şi să ne încredem în aceste promisiuni; 5) trebuie să fim pregătiţi să le aplicăm efectiv atunci când în vieţile noastre apar perioade de criză şi încercări (Efes. 6:13).**
Promisiuni şi aplicaţii specifice
Restul acestui capitol conţine numeroase exemple ale promisiunilor lui Dumnezeu, pe care El le-a dat *„caprin ele să vă faceţi părtaşi firii dumnezeieşti, după ce aţi fugit de stricăciunea, care este în lume prin pofte".*
„Nu cred că Dumnezeu aude rugăciunile mele!"
Mulţi creştini au următoarea experienţă comună: adesea, când încep să se roage, se simt ca şi cum ar fi singuri şi Dumnezeu nu-i ascultă! Simt că rugăciunile lor se opresc în tavan! Gând încearcă aceste sentimente, se simt extrem de descurajaţi! Adesea, diavolul se foloseşte de aceste sentimente de descurajare pentru a ne determina să renunţăm la a stabili în fiecare zi o părtăşie adevărată cu Dumnezeu. Cum depăşim acest fel de descurajare? Cum putem fi siguri că Dumnezeu ne ascultă şi este interesat de ceea ce noi aducem în rugăciune înaintea Lui?
în primul rând, trebuie să recunoaştem că există perioade când rugăciunile noastre sunt împiedicate de păcatul din viaţa noastră. Psalmul 66:18, de exemplu, spune „ *Dacă aş fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-arfi ascultat Domnul".* Alte pasaje confirmă de asemenea această posibilitate (ex. Prov. 28:9; îs. 1:15 şi 58:4b; 1 Pet. 3:7). în cazul în care păcatele ne împiedică rugăciunile, trebuie să ne mărturisim păcatul şi să ne căim de el într-o manieră biblică (1 Ioan 1:9;
Ps. 51; 32). (NOTĂ: Vezi Capitolul 6 pentru o discuţie specifică despre mărturisirea păcatelor şi iertare).
Dacă noi nu persistăm conştient într-un anume păcat, dar totuşi ni se pare ca Dumnezeu nu ne ascultă, **atunci trebuie să ne amintim nouă înşine de următoarele promisiuni ale lui Dumnezeu („să ne predicăm nouă înşine"). Aceste promisiuni ne asigură că lui Dumnezeu îi pasă şi ne ascultă!** Când ne confruntăm cu aceste promisiuni, ajungem să realizăm, fie că Dumnezeu într-adevăr ne ascultă şi îi pasă cu adevărat, fie că El ne-a minţit cu aceste promisiuni, ceea ce bineînţeles este imposibil (Tit 1:2). în acest caz trebuie să refuzăm să ne încredem în sentimentele noastre şi să

învăţăm să ne rugăm cu credinţă, crezând şi acceptând adevărul promisiunilor lui Dumnezeu cum că El ne ascultă şi îi pasă de noi! **A nu face aceasta înseamnă să comitem păcatul de la Cadeş Barnea. înseamnă să eşuăm în a uni credinţa cu promisiunile lui Dumnezeu şi, ca urmare, să ratăm**

50

51

intrarea în odihna Lui (Evr. 4:2-3 şi versetele următoare).

Iacov 4:8 - *„Apropiaţi-vă de Dumnezeu şi El se va apropia de voi..."*

Proverbe 15:8b - ...*„darrugăciunea celorfără prihană îi este plăcută."*

Psalmul 34:15 - *„Ochii Domnului sunt peste cei fără prihană şi urechile Lui iau aminte la strigătele lor. "*

Proverbe 15:29 - *„Domnulse depărtează de cei răi, dar ascultă rugăciunea celor neprihăniţi. "*

Psalmul 34:17 - „ *Când strigă cei fără prihană, Domnul aude şi-i scapă din toate necazurile lor. "*

Psalmul 145:18 - *„Domnul este lângă toţi cei ce-L cheamă."*

Psalmul 65:2 - *„Tu asculţi rugăciunea, de aceea toţi oamenii vor veni la Tine. "*

Evrei 4:15 - ... *„n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre... "*

Evrei 4:16 - „ *Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului ca să căpătăm îndurare şi să găsim har, pentru ca să fim ajutaţi la vreme de nevoie. "*

1 Petru 5:7 - *„aruncaţi asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuşi îngrijeşte de voi. "*

„Ştie Dumnezeu cu adevărat?"

O altă teamă pe care o au mulţi creştini atunci când încep să se roage, este că Dumnezeu s-ar putea să nu înţeleagă

52

situaţia cu care ei se confruntă în vieţile lor. Este revigorant să ne reamintim nouă înşine promisiunile lui Dumnezeu care ne asigură că **El într-adevăr ştie toate detaliile din viaţa noastră şi Lui îi pasă de ce se întâmplă cu noi şi de ceea ce ne îngrijorează.**

Psalmi 33:13-15 - *„Domnul priveşte din înălţimea cerurilor şi vede pe toţi fiii oamenilor. Din locaşul locuinţei Lui, El priveşte pe toţi locuitorii pământului. El le întocmeşte inima la toţi şi ia aminte la toate faptele lor. "*

Psalmi 139:1-6 - *„Doamne, Tu mă cercetezi de aproape şi mă cunoşti, ştii când stau jos şi când mă scol şi de departe îmi pătrunzi gândul. Ştii când umblu şi când mă culc şi cunoşti toate căile mele. Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă şi, Tu Doamne, îl şi cunoşti în totul. Tu mă înconjori pe dinapoi şi pe dinainte, şi-Ţi pui mâna peste mine. O ştiinţă atît de minunată este mai pe sus de puterile mele: este prea înaltă ca s-o pot prinde."*

Proverbe 5:21 - *„Căci căile omului sunt lămurite înaintea ochilor Domnului şi El vede toate cărările lui. "*

Evrei 4:13 - *„Nici o făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol şi descoperit înaintea ochilor Aceluia, cu care avem a face."*

Proverbe 15:3 - *„Ochii Domnului sunt în orice loc, ei văd pe cei răi şi pe cei buni. "*

Iov 34:21-22 - *„Căci Dumnezeu vedepurtatea tuturor, priveşte paşii fiecăruia. Nu este nici întuneric, nici umbră a*

53

morţii, unde să se poată ascunde cei ce fac fărădelegea. " Iov 7:17-18 - *„ Ce este omul, ca să-Ţi pese atât de mult*
de el, ca să iei seama la el, să-l cercetezi în toate dimineţile şi
să-l încerci în toate clipele? "
Matei 10:29-30 - *„Nu se vând oare două vrăbii la un*
ban? Totuşi, nici una din ele nu cade pe pământ fără voia
Tatălui vostru. Cât despre voi, până şi perii din cap, toţi vă
sunt număraţi."

„îi pasă Lui Dumnezeu cu adevărat?"

De asemenea, trebuie să ne reamintim („să ne predicăm nouă") de prezenţa Lui continuă lângă noi şi de faptul că El îngrijeşte cu credincioşie de noi! Trebuie să ne reamintim continuu că atunci când am fost mântuiţi, am fost strămutaţi din împărăţia întunericului în împărăţia Luminii (Col. 1:13). Noi avem acum cetăţenia oficială în ceruri (Fii. 3:20), cu toate privilegiile care decurg din aceasta.
Trebuie să conştientizăm că acum noi suntem într-o poziţie privilegiată înaintea lui Dumnezeu, lucru de care ceilalţi nu se bucură (vezi 1 Ioan 5:19), nu pentru că am merita în vreun fel acest lucru sau pentru că suntem mai buni decât alţii, ci pentru că aceasta este natura harului lui Dumnezeu **(harul** este „un cadou nemeritat").
De fapt, noi am fost adoptaţi ca şi copii ai lui Dumnezeu (Efes. 1:5 şi Rom. 8:14-18). în calitate de copii ai Săi, îi suntem dragi lui Dumnezeu. El doreşte să-L numim "Tată"
54
(Mat. 6:9). Lui Dumnezeu îi pasă cu adevărat de noi, ne păzeşte şi ne veghează îndeaproape; El este scutul şi pavăza noastră. La fel ca şi părinţii noştri trupeşti, El doreşte ce este mai bine pentru noi (Ier. 29:11).

Dacă noi ne încredem în promisiunile Cuvântului lui Dumnezeu, care ne asigură că aceste lucruri sunt adevărate, vom avea un sentiment extraordinar de securitate, siguranţă şi pace sufletească. Dacă nu ne încredem în aceste promisiuni, nu vom intra în odihna lui Dumnezeu!

1 Ioan 3:1 — *„ Vedeţi ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeul Şi suntem. Lumea nu ne cunoaşte, pentrucă nu L-a cunoscut nici pe El. "*
Romani 8:15-17 - *„Şi voi n-aţi primit un duh de robie, ca să mai aveţi frică, ci aţi primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Aval adică: Tatăl" Insuş Duhul adevereşte împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Şi, dacă suntem copii, suntem şi moştenitori: moştenitori ai lui Dumnezeu, şi împreună moştenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim şi proslăviţi împreună cu El."*
Isaia 43:4 -... *„ ai preţ în ochii Mei" ...„ şi te iubesc*
Ioan 17:9 - *„Pentru ei Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia, pe care Mi i-ai dat Tu"...* (Observaţi cât de clar accentuează Domnul Isus statutul special şi privilegiul celor răscumpăraţi faţă de ceilalţi din lume... şi aceasta datorită harului lui Dumnezeu.)
Romani 5:1- *„Deci, fiindcă suntem socotiţi neprihăniţi*
55
prin credinţă avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. Lui îi datorăm faptul că, prin credinţă, am intrat în această stare de har în care suntem şi ne

bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu. " (Noi, creştinii avem acest "statut" special înaintea lui Dumnezeu, fiind în sfera harului Său. Aceasta este o poziţie de privilegiu şi favoare, de care ceilalţi nu se bucură! Din nou, nu datorită faptului că noi am fi făcut ceva, ci pentru că am fost justificaţi prin credinţă şi mântuiţi prin harul lui Dumnezeu).
Romani 8:28 - *„De altă parte, ştim că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, şi anume, spre binele celor ce sunt chemaţi după planul Său. "*

„Sunt singur! Nimeni nu mă înţelege! Mă simt ca şi cum Dumnezeu m-a abandonat!"

O altă sursă a neliniştii sufletului uman o reprezintă singurătatea. Uneori ne simţim ca şi cum am fi singuri, ca şi cum nu ar exista nici o persoană care să ne înţeleagă sau să fie preocupată cu adevărat de problemele şi bunăstarea noastră. Repet, **această impresie nu este adevărată! Este doar un alt gând care se opune cunoaşterii lui Dumnezeu şi de aceea trebuie respins** (2 Cor. 10:3-4). Ori de câte ori suntem "hăituiţi" de sentimentul că suntem singuri, departe de Dumnezeu, trebuie să ne reamintim nouă înşine adevărul cuvintelor lui Dumnezeu, care respinge această minciună. **Trebuie să ne „predicăm adevărul" nouă** (Ps. 42:5 şi Ioan

8:31b). Iată câteva texte pentru predică pe care le putem folosi:
Efeseni 2:11-12 - 1 *...„altădată eraţi ...străini de legămintele făgăduinţei, fără nădejde şi fără Dumnezeu în lume. ...acum, în Hristos Isus,* ***voi, care odinioară eraţi depărtaţi, aţi fost apropiaţi prin sîngele lui Hristos.****"*
Isaia 41:10 - *„nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îţi vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare."*
Iosua 1:9 - *„Nu ţi-am dat Eu oare porunca aceasta: Jntăreşte-te şi îmbărbătează-te? Nu te înspăimânta şi nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face."*
Matei 28:20 - ...„ *iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului. "*
Psalmi 23:4 - *„Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morţii, nu mă tem de niciun rău, căci Tu eşti cu mine. Toiagul şi nuiaua Ta mă mîngîie. "*
Toţi creştinii au perioade când se simt singuri şi abandonaţi de Dumnezeu. Din cauza singurătăţii şi suferinţei din sufletul nostru, strigăm *"M—a părăsit Domnul şi m-a uitat Domnul"* (îs. 49:14). Iată o altă minciună a diavolului (vezi şi Ioan 8:44). încă o dată, trebuie să alegem să ne încredem fie în sentimentele noastre subiective, fie în adevărul obiectiv al Cuvântului lui Dumnezeu şi al promisiunilor Lui. **Putem să intrăm în odihna pregătită de Dumnezeu pentru sufletele noastre, numai dacă alegem să credem promisiunile lui Dumnezeu, numai dacă unim credinţa cu promisiunile lui**

Dumnezeu!
Isaia 49:15-16 —„ *Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează şi să n-aibă milă de rodul pântecelui ei? Dar chiar dacă l-ar uita, totuş Eu nu te voi uita cu niciun chip: Iată că te-am săpat pe mâinile Mele şi zidurile tale sunt totdeauna înaintea ochilor Mei!"*
Isaia 46:3-4 - *„Ascultaţi-Mă, casa lui Iacov şi toată rămăşiţa casei lui Israel, voi, pe*

care v-am luat în spinare dela obârşia voastră, pe care v-am purtat pe umăr dela naşterea voastră: până la bătrâneţea voastră Eu voifiAcelaş, până la cărunteţele voastre vă voi sprijini. V-am purtat şi tot vreau să vă mai port, să vă sprijinesc şi să vă mântuiesc. "
Isaia 54:10 - *„Pot să se mute munţii, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta dela tine "*
Evrei 13:5 - *„Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi. "*
Romani 8:37-39 - *„Totuşi în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decît biruitori, prin Acela care ne-a iubit. Căci sunt bine încredinţat că nici moartea, nici viaţa, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălţimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru. "*
Plângerile lui Ieremia 3:22-23 - *„Bunătăţile Domnului nu s-au sfîrşit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineaţă. Şi credincioşia Ta este atât de mare!"*
58
„Mă **tem!"**
Există perioade când creştinii se înspăimântă gândindu-se la toate pericolele care îi înconjoară. Avraam 1-a minţit pe Abimelec din cauză că îi era frică (Gen. 20:9-13). Trebuie să recunoaştem că aceasta este o altă unealtă a diavolului (2 Cor. 2:11). El foloseşte frica de oameni ca un laţ pentru a ne prinde în capcană (Prov 29:25). S-ar putea să ne temem de oameni sau de circumstanţe; s-ar putea să fim speriaţi de respingere; s-ar putea să ne temem de ce poate să ne aducă viitorul, de moarte, de un dezastru financiar, sau de sărăcie. Pentru unii oameni, aceste temeri sunt atât de intense încât sunt paralizaţi de atacuri de panică. încă o dată, trebuie să cunoaştem promisiunile lui Dumnezeu şi să ne raportăm la ele, în mod special la acele promisiuni care se adresează specific problemei fricii! Dacă nu facem aşa nu vom experimenta "odihna" pe care Dumnezeu a pregătit-o sufletelor noastre.
Psalmi 56:3 - *„Ori de câte ori mă tem, eu mă încred în Tine.*
Psalmi 32:7 - *„Tu eşti ocrotirea mea, Tu mă scoţi din necaz, Tu mă înconjori cu cântări de izbăvire. "*
Psalmi 34:7 - *„îngerul Domnului tăbărăşte în jurul celor ce se tem de El, şi-i scapă din primejdie. "*
Proverbe 18:10 - *„Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el şi stă la adăpost. "*
Deuteronom 33:27 - *„Dumnezeul cel veşnic este un loc de adăpost şi sub braţele Lui cele veşnice este un loc de scăpare."*
59
Psalmi 27:1 - *„Domnul este lumina şi mîntuirea mea: de cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul vieţii mele: de cine să-mi fie frică? "*
Isaia 43: lb, 2, 3a, 4-5 - *„Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: eşti al Meu. Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; şi râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde şi flacăra nu te va aprinde. Căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, ...aipreţ în ochii Mei, ...eştipreţuit şi te iubesc, ...Nu te teme de nimic, căci Eu sunt cu tine"...*
Psalmi 46:1-3 - *„Dumnezeu este adăpostul şi sprijinul nostru, un ajutor, care nu*

lipseşte niciodată în nevoi. De aceea nu ne temem, chiar dacă s-ar zgudui pământul şi s-ar clătina munţii în inima mărilor. Chiar dacă ar urla şi ar spumega valurile mării şi s-ar ridica până acolo de să se cutremure munţii."

„Dar eu sunt într-o situaţie imposibilă!"

Unii creştini simt că ei sunt în situaţii care sunt dincolo de răspunsurile pe care Biblia le poate oferi. **Există uneori o tendinţă în noi toţi de a ne autocompătimi şi de a ne imagina că nimeni altcineva nu mai trece prin încercările oribile cu care noi ne confruntăm în vieţile noastre.** Ce este interesant este că Biblia recunoaşte aceste tendinţe în noi şi are răspuns pentru ele! 1 Corinteni 10:13 spune: *„nu v-a ajuns nici o ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea*

omenească. Şi Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiţi ispitiţi peste puterile voastre, ci, împreună cu ispita, a pregătit şi mijlocul să ieşiţi din ea, ca s-o puteţi răbda."

De asemenea, în 1 Petru 5:8-9 găsim: *„Fiţi treji şi vegheaţi! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcneşte şi caută pe cine să înghită. Impotriviţi-vă lui tari în credinţă, ştiind că şi fraţii voştri în lume trec prin aceleaşi suferinţe ca voi. "*

Psalmii şi alte pasaje din Scriptură sunt pline de exemple în care autorul depune mărturie despre cum Dumnezeu a auzit strigătul lui în mijlocul a ceea ce părea o situaţie imposibilă şi cum Dumnezeu şi-a întins mâna şi 1-a izbăvit.

Psalmi 69:1 - *„Scapă-mă, Dumnezeule, căci îmi ameninţă apele viaţa."*

si

Psalmi 18:6, 16-17 - *„In strîmtorarea mea, am chemat pe Domnul şi am strigat către Dumnezeul meu: din locaşul Lui, El mi-a auzit glasul şi strigătul meu a ajuns până la El, până la urechile Lui. El Şi-a întins mâna de sus, m-a apucat, m-a scos din apele cele mari; m-a izbăvit de potrivnicul meu cel puternic, de vrăjmaşii mei, care erau mai tari decît mine. "*

Plângerile lui Ieremia 3:55-58 - *„Dar am chemat Numele Tău, Doamne, din fundul gropii. Tu mi-ai auzit glasul: „Nu-Ţi astupa urechea la suspinurile şi strigătele mele." în ziua cînd Te-am chemat, Te-ai apropiat şi ai zis: „Nu te teme!" Doamne, Tu ai apărat pricina sufletului meu, mi-ai răscumpărat viaţa!"*

Psalmi 25:15-17 - *„Eu îmi întorc necurmat ochii spre Domnul, căci El îmi va scoate picioarele din laţ. Priveşte-mă*

ss7 *ai milă de mine, căci sunt părăsit şi nenorocit. Neliniştea inimii mele creşte: scoate-mă din necazul meu!"*

Psalmi 34:6 şi 4 — „ *Cînd strigă un nenorocit, Domnul aude, şi-l scapă din toate necazurile lui. ...Eu am căutat pe Domnul şi mi-a răspuns: m-a izbăvit din toate temerile mele. "*

Psalmul 40:2 - *„M-a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei; mi-a pus picioarele pe stâncă şi mi-a întărit paşii. "*

Psalmi 34:19 - *„De multe ori vine nenorocirea peste cel fără prihană, dar Domnul îl scapă totdeauna din ea. "*

„Sunt prea obosit ca să **merg mai departe!"**

Orice creştin oboseşte uneori. Probabil se întâmplă atunci când cedăm epuizării şi devenim neproductivi şi stagnăm în viaţa noastră spirituală. Şi pentru acest lucru există

promisiuni speciale în Cuvântul lui Dumnezeu, pe care trebuie să ni le reamintim în astfel de vremuri.
Psalmi 62:1-2 — *„Da, numai în Dumnezeu mi se încrede sufletul; de la El îmi vine ajutorul. Da, El este Stânca şi Ajutorul meu, Turnul meu de scăpare; nicidecum nu mă voi clătina."*
Matei 11:28-30 - *„Veniţi la Mine, toţi cei trudiţi şi împovăraţi şi Eu vă voi da odihnă. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi dela Mine, căci Eu sunt blând şi smerit cu inima; şi veţi găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun şi sarcina Mea este uşoară. "*
Isaia 40:31 - *...„ceice se încred în Domnul îşi înoiesc*

puterea, ei zboară ca vulturii; aleargă şi nu obosesc, umblă şi nu ostenesc."
Psalmi 27.14 - *„Nădăjduieşte în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ţi inima şi nădăjduieşte în Domnul!"*
CONCLUZIE: Folosind o bună concordanţă biblică, puteţi găsi prin studierea Cuvântului lui Dumnezeu, promisiuni similare pentru tot felul de lupte interioare. în librăriile creştine se găsesc broşuri excelente ce tratează promisiunile lui Dumnezeu, în care aceste promisiuni sunt ordonate în concordanţă cu anumite subiecte. De asemenea, în studiul biblic zilnic fiţi atenţi la astfel de promisiuni, „strângeţi-le" atunci când vă întâlniţi cu ele. "înmagazinaţi-le!" Notaţi-le imediat în Biblia voastră sau într-un carnet. Faceţi din asta un obicei şi, pe măsură ce trec anii, veţi fi uimiţi să vedeţi bogăţia colecţiei dumneavoastră. Dacă **veţi memora multe din promisiunile cheie şi veţi medita asupra lor cu regularitate, veţi descoperi că sufletul vostru este mai plin de pace şi mult mai puternic decât înainte.** Veţi observa de asemenea că sunteţi bine echipaţi să „vă predicaţi vouă înşivă" (Ps. 42:5) atunci când veţi avea nevoie! „Cuvântul lui Dumnezeu este "sabia Duhului", dar Duhul Sfânt nu vă poate oferi o armă pe care voi nu o aveţi deja în "arsenalul" minţii voastre. Imaginaţi-vă în mijlocul unei situaţii în care trebuie să luaţi o decizie având nevoie de îndrumare, sau luptând cu o ispită dificilă şi având nevoie
de călăuzire şi biruinţă. Duhul Sfânt dă fuga la arsenalul vostru mental, deschide în grabă uşa, dar tot ce găseşte acolo este un Ioan 3:16, Geneza 1:1 şi Marea Trimitere. Aceste sunt arme grozave, dar nu sunt făcute pentru toate bătăliile.
Cum avem de gând să ne completăm arsenalul nostru spiritual cu o provizie de arme pe care Duhul Sfânt să le poată folosi?"[2]
Aceste promisiuni sunt într-adevăr minunate! Dacă ne vom bucura însă aşa, în treacăt, de frumuseţea lor, ele ne vor ajuta doar într-o mică măsură în vremurile de încercări. „Strângeţi" aceste promisiuni şi meditaţi la ele. în mod special, încredeţi-vă în ele în mijlocul încercărilor din viaţă. **Amintiţi-vă de Cadeş Barnea! Dacă în aceste situaţii nu veţi uni promisiunile adunate cu credinţa, sufletul vostru nu va intra în odihna lui Dumnezeu. Aceasta solicită un efort personal din partea voastră, necesită disciplină. Acesta este secretul creşterii spirituale şi al biruinţei.**
2 *Spiritual Disciplines for the Christian Life,* Donai Whitney, copyright 1991. Folosit cu permisiunea NavPress, www.navpress.com. Toate drepturile rezervate
întrebări pentru discuţii - *„Intră în odihna lui* *Dumnezeu"*
1. Descrie cu cuvintele tale semnificaţia spirituală a ceea ce s-a întâmplat la Cadeş Barnea.

2. Ce atitudine ar trebui să avem noi vis-â-vis de promisiunile lui Dumnezeu? Cum putem să demonstrăm această atitudine? (vezi Iosua şi Caleb).
3. Ce pot face promisiunile lui Dumnezeu pentru noi? (2 Petru 1:3-4)
4. Ce putem face dacă simţim că Dumnezeu nu acordă atenţie rugăciunilor noastre? Cum trebuie să ne punem în gardă atunci când simţim acest lucru?

5. Cum putem şti că Dumnezeu este atent la ce se întâmplă în vieţile noastre? Cum ştim că El cunoaşte problemele prin care trecem?
6. Cum putem şti că lui Dumnezeu îi pasă de noi când sunt aşa de mulţi alţi oameni în lume? De ce credeţi că este important să ştim că lui Dumnezeu îi pasă de noi?
7. Explicaţi relaţia care este între creştini şi Dumnezeu, relaţie care dovedeşte că El are un interes special în ce priveşte creştinii şi că nu suntem niciodată singuri. Care sunt câteva modalităţi prin care acest lucru este exprimat în Scriptură?
8. Ce provoacă adeseori **teamă** creştinilor? Asupra căror lucruri se concentrează ei în momente ca acestea?
9. Ce fel de lucruri ne fac să ne fie teamă?
10. Ce efecte poate avea teama asupra noastră?
11. Ce trebuie făcut pentru a remedia această teamă? Cum se poate realiza acest lucru?
12. Ce are Scriptura să ne spună atunci când noi ne imaginăm că suntem într-o **situaţie imposibilă?**

r

13. Ce fel de "predică" v-aţi ţine într-o astfel de situaţie?
1 Corinteni 10:13
1 Petru 5:8-9
14. Ce pericole ne pândesc când **obosim?**
15. Ce "predică" ţi-ai ţine ţie în perioadele când **te simţi prea obosit ca să mergi mai departe?**
16. Credeţi că este posibil să fiţi întăriţi "spiritual" în timp ce sunteţi epuizaţi fizic? Cum credeţi că una influenţează pe cealaltă? Discutaţi despre relaţia dintre oboseala fizică şi cea spirituală.

Capitolul Trei

începerea luptei
(înţelegerea conflictului spiritual şi importanţa dependenţei de Domnul în timpuri de criză)
Natura conflictului spiritual
O abordare inteligentă a oricărui conflict trebuie să includă o **evaluare corectă a forţelor inamicului.** însuşi Domnul Isus a spus ... *„care împărat, când merge să se bată în război cu un alt împărat, nu stă mai întâi să se sfătuiască dacă va putea merge cu zece mii de oameni înaintea celuice vine împotriva lui cu douăzeci de mii?"* ... (Luca 14:31).
Noi toţi, ca şi creştini, dăm piept cu inamicul în fiecare zi din viaţa noastră. Este adevărat că unele zile sunt mai rele decât altele (Efes. 6:13); totuşi, **trebuie să începem fiecare zi cu o înţelegere corectă a duşmanului, a formelor în care ne va ataca şi a forţei cu care ni se va opune.**
68
69
Lumea, Firea şi Diavolul
Biblia ne spune foarte clar că inamicii noştri sunt: lumea, firea pământească şi Diavolul. Bineînţeles că cel care „foloseşte" lumea şi firea împotriva noastră este în cele din urmă Diavolul.
Lumea
Prin „lume" se înţelege umanitatea necredincioasă organizată de Satan conform principiilor sale de egoism, lăcomie, ambiţie şi plăcere. Sistemul lumii este adesea foarte religios pe dinafară, foarte ştiinţific, culturalizat şi elegant, dar în interior clocoteşte de ambiţii şi rivalităţi egoiste. Diavolul foloseşte lucrurile lumii (plăceri, bogăţii, faimă, putere, etc.) pentru a orbi minţile celor nemântuiţi faţă de adevărul lui Dumnezeu (2 Cor. 4:4). Rezultatul este că oamenii din lume nu sunt conştienţi de orbirea lor spirituală şi de faptul că ei sunt pioni ai Diavolului.(Iată câteva pasaje care ne descoperă învăţăturile Bibliei despre lume ca fiind un duşman al celor credincioşi: Matei 4:8-9; Ioan 12:31; 14:30; 18:36; Efeseni 2:2; 6:12; 1 Ioan 2:15-17).
Firea pământească
Ceea ce numeşte Biblia „firea pământească" este trupul nostru aflat sub influenţa „principiului păcatului" care se află în noi toţi. Apostolul Pavel ne vorbeşte de modul în care
suntem influenţaţi de „principiul păcatului" ... *„ce-i drept, am voinţa să fac binele, dar n-am puterea să-lfac. Căci binele, oe care vreau să-lfac, nu-lfac, ci răul, pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac! Şi dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt 2u cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuieşte în mine. răsese dar în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine. Fiindcă, după omul din lăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu; dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea, şi mă ţine rob legii păcatului, care este în mădularele mele"*... (Romani 7:18b-23). Principiul păcatului este ceva ce am primit cu toţii la naştere, pentru că toţi suntem descendenţi ai lui Adam. Păcatul a intrat în lume prin Adam, iar el 1-a transmis din generaţie în generaţie şi ne-a afectat pe toţi (Romani 5:12).
Prin urmare, toţi creştinii ar trebui să ştie că în ei se află acest **„principiu al păcatului"** care vrea să preia controlul. Este o influenţă puternică pe care trebuie să o

stăpânim în fiecare zi din viaţa noastră. în Romani 6:11-14, apostolul Pavel ne spune foarte clar că nu trebuie să îngăduim acestei forţe să ne controleze.
1 Petru 2:11 vorbeşte despre: *...„poftele firii pământeşti care se războiesc cu sufletul"*. Aceste pofte sunt în cele din urmă produse de diavol, care foloseşte „lumea" şi „firea pământească" pentru a stârni aceste „pofte" sau „dorinţe păcătoase" în noi. **Primul pas în înfrângerea acestei influenţe puternice pe care o au poftele, este să înţelegem originea lor. Aceasta înseamnă că trebuie să înţelegem cu**

toţii realitatea faptului că avem în noi acest principiu al păcatului. Desigur că este invizibil (nu poate fi văzut printr-o radiografie sau operaţie chirurgicală), dar este foarte real. Când Biblia vorbeşte despre *umblarea în firea pământească,* ea se referă la a îngădui acestui principiu al păcatului să controleze trupul nostru. Aceasta este **firea pământească** şi ea este **cel mai mare duşman** al nostru.
Richard Baxter, un scriitor puritan, spunea următoarele: „Petrece-ţi întreaga zi în luptă dibace, vigilentă, hotărâtă şi curajoasă cu firea ta, cu lumea şi cu Diavolul, ca unii care am făcut un legământ să-1 urmăm pe Hristos, *căpetenia* mântuirii noastre." Apoi el continuă şi afirmă: **„Firea pământească ...este cel mai mare duşman."**

Diavolul

Viziunea creştinilor despre viaţa în această lume trebuie să includă şi faptul că Dumnezeu şi credincioşii au un duşman numit Diavolul (1 Pet. 5:8). Cei mai mulţi teologi cred că Diavolul este un înger căzut (bazându-se pe interpretări ale pasajelor din Isaia 14:12-17 şi Ezechiel 28:12-19). Biblia ne spune că el este *„domnul dracilor"* (Matei 12:24), *„domnul puterii văzduhului"* (Efeseni 2:2), şi *„domnul acestei lumi"* (Ioan 14:30). El este de asemenea, *„dumnezeul veacului acestuia"* care orbeşte minţile oamenilor faţă de adevărul Evangheliei (2 Cor. 4:4).
Biblia ne învaţă că Diavolul are puteri deosebite asupra sistemului acestei lumi, puteri obţinute prin ispitirea omului
în grădina Eden şi prin aducerea păcatului şi a răzvrătirii în lume (Gen. 3:4; Ioan 8:44; 2 Cor. 11:14).
Iată ce scrie Richard Baxter despre Diavol:
„...este un duşman mult prea puternic pentru ca omul păcătos să-1 poată înfrunta singur. Dacă a reuşit să învingă omul în starea sa de inocenţă, cu cât mai mult acum? Este periculos... De aceea, Hristos S-a luptat cu el în locul nostru şi a devenit astfel 'căpetenia mântuirii noastre' (Evr. 2:10). Lumea este formată din două armate: Hristos este regele şi generalul uneia dintre ele, iar îngerii (Evr. 2:14) şi sfinţii sunt armata. între aceste două armate se dă lupta cea mai aprigă din lume"

Importanţa dependenţei de Domnul în timpuri de criză

Epistola apostolului Pavel către Efeseni are, în capitolul 6, un pasaj minunat despre războiul spiritual. în versetul 12 el ne atenţionează că **necazurile şi încercările din lumea aceasta nu trebuie interpretate simplist ca fiind legate doar de oameni, autorităţi sau circumstanţe. Ca şi credincioşi, trebuie să avem o înţelegere mai profundă a circumstanţelor şi evenimentelor din viaţa noastră.** *„Căci* ***noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sângelui, ci împotriva***

căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunerecului acestui

veac, împotriva duhurilor răutăţii care sunt în locurile cereşti".
Deoarece această lume (cu toate că uneori poate părea bună şi inofensivă), este de fapt sub asediul acestor forţe ale întunericului, creştinii trebuie ştie că ei sunt ţintele preferate ale acestora. Apostolul Pavel, înainte să ne vorbească despre războiul spiritual, ne dă următorul îndemn: *„întăriţi-vă în* ***Domnul*** *şi* ***în puterea tăriei Lui".*** Ca şi credincioşi trebuie să fim conştienţi că este inevitabil să nu ne confruntăm cu o opoziţie spirituală în toate încercările noastre de a-L urma pe Hristos şi a propovădui învăţăturile Cuvântului Său. Acest lucru este adevărat pentru fiecare zi din viaţa noastră. Totuşi, Efeseni 6:13 ne spune că vor fi unele zile când Diavolul şi forţele sale se vor concentra mai puternic asupra noastră. Iată ce spune Pavel: ... *„luaţi toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteţi împotrivi în ziua cea rea, şi să rămâneţi în picioare"...*
învăţătura din acest pasaj este aceasta: ca şi credincioşi, noi trebuie să ne pregătim zilnic ca să putem fi pregătiţi atunci când Diavolul ne va ataca cu putere. Ceea ce vreau să spun este că, atunci când vine o asemenea zi, **trebuie să învăţăm să recunoaştem dimensiunile spirituale ale circumstanţelor şi apoi să ne încredem imediat în Domnul.** Tendinţa noastră firească este să cârtim, să ne plângem şi să căutăm căi proprii prin care să ieşim din respectiva situaţie. Avem tendinţa să preluăm controlul asupra situaţiei şi să încercăm să o rezolvăm plecând de la presupunerea că „scopul scuză mijloacele", cu
74
toate că s-ar putea ca „mijloacele" să fie total nebiblice.
Greşeala noastră constă în faptul că nu ne gândim deloc la Domnul; ne bazăm pe noi înşine şi pe propriile noastre cunoştinţe şi strategii. Rezultatul este că vom fi învinşi de puterea păcatului! Pentru ca aceasta să nu se întâmple, **creştinii trebuie să se înveţe prin autodisciplină să privească dincolo de aparenţele încercărilor şi necazurilor din viaţă şi să vadă că în spatele lor se află puterile întunericului, pentru ca apoi să ia imediat poziţie încrezându-se în puterea şi tăria Domnului!**
„Amintiţi-vă de Refidim!"
în Vechiul Testament este un pasaj minunat care descrie într-un mod foarte plastic nevoia de a depinde de Domnul în mijlocul încercărilor şi luptelor spirituale. Pasajul cu pricina, Exod 17:8-16, ne vorbeşte despre lupta israeliţilor cu amaleciţii în pustia Refidim, la numai câteva săptămâni după ce Dumnezeu îi scosese în mod miraculos din Egipt. Ni se spune că, atunci când amaleciţii au venit împotriva israeliţilor, Iosua şi alţi bărbaţi din popor s-au dus să se lupte cu ei. Moise a urcat, împreună cu Aaron şi Hur, pe un deal. Versetul 11 spune că atunci „ *când îşi ridica Moise mâna, era mai tare Israel; şi când îşi lăsa mâna în jos, era mai tare Amalec. "* în versetul următor ni se spune că „ *mâinile lui Moise fiind trudite, ei au luat o piatră, au pus-o sub el, şi el a şezut pe ea. Aaron şi Hur îi sprijineau mâinile, unul deoparte, iar*
75
altul de alta; şi mâinile lui au rămas întinse până la asfinţitul soarelui". în felul acesta, Israel a învins în ziua aceea pe amaleciţi. în Noul Testament, în contextul discutării unor asemenea evenimente din Vechiul Testament, apostolul Pavel ne spune: „ *aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, şi au fost scrise pentru învăţătura noastră"* (1 Cor. 10:11). Cu alte cuvinte, Pavel spune că **experienţa lui Israel din Vechiul Testament conţine lecţii importante pentru creştinii zilelor noastre, ca să ne călăuzească şi să ne înveţe în umblarea noastră cu Domnul.**

Cine sunt ameleciţii şi ce reprezintă ei?

Când analizăm lupta dintre israeliţi şi amaleciţi în lumina celor spuse de apostolul Pavel, putem distinge câteva adevăruri spirituale care ne vor ajuta în luptele noastre spirituale. Spre exemplu, cine sunt amaleciţii şi ce reprezintă ei? Unii sugerează că **amaleciţii sunt urmaşii lui Amalec, nepotul lui Esau.** Esau a fost fratele geamăn al lui Iacov, şi vă aduceţi aminte că lui Esau nu-i păsa prea mult de lucrurile lui Dumnezeu. Esau era un vânător, un sportiv, şi era mult mai interesat de vânătoare decât de lucrurile spirituale. Era un om mult mai interesat de satisfacerea poftelor sale trupeşti decât de planurile şi scopurile lui Dumnezeu. De fapt, întruna din relatările Bibliei despre viaţa lui Esau, ni se spune că întorcându-se de la vânătoare şi fiind flămând, Esau şi-a vândut dreptul de întâi născut lui Iacov pentru o ciorbă de linte (Gen. 25:29-34).

Amaleciţii au devenit inamicii permanenţi ai lui Israel, un *ghimpe în coastă,* o ameninţare permanentă a vieţii lor spirituale şi naţionale. Ca final la pasajul din Geneza 27:16, ni se spune că *„Domnul va purta război împotriva lui Amalec, din neam în neam!"* Bazat pe aceste fapte, mulţi comentatori ai Bibliei afirmă că **amaleciţii reprezintă forţele răului din această lume (în special „firea") care se războiesc cu Domnul şi cu poporul Său (credincioşii).**

Spre exemplu, amaleciţii s-ar putea să fie o dorinţă păcătoasă pentru sex din viaţa unora sau o dorinţă nestăpânită de a bea din viaţa altora. Pentru alţii, amaleciţii s-ar putea să fie o dragoste păcătoasă pentru lucrurile pământeşti (bani, case, maşini, etc), sau confort care să-i împiedice să-L slujească pe Dumnezeu. Pentru alţii amaleciţii s-ar putea să fie fuga lor după putere şi prestigiu. Este totuşi demn de reţinut faptul că Domnul a spus ucenicilor săi: *„în această lume veţi avea necazuri"* (Ioan 16:33).

De obicei, rezultatul unor asemenea lucruri este lupta lăuntrică cu stări ca teama, anxietatea, panica, depresia, descurajarea şi o pierdere a speranţei. Aceste stări apar de obicei ca rezultat a lipsei noastre de încredere în Domnul, ca rezultat al unei vieţi centrate pe sine şi nu pe Domnul. Unul din numele diavolului este **Apolion,** ceea ce înseamnă „distrugătorul", şi El urmăreşte sa ne distrugă sufletul (vezi 1 Pet. 2:11). Prin urmare, trebuie să fim pregătiţi să-1 înfruntăm pe toate fronturile. Pasajul din Exod 17 ne dă secretul biruinţei în astfel de lupte.

Ce semnifică mâinile ridicate ale lui Moise?

Este evident că mâinile lui Moise sugerează rugăciune şi invocarea puterii lui Dumnezeu pentru a ajuta poporul să obţină biruinţa. Dar faptul că Moise avea în mână toiagul lui Dumnezeu, are şi el o semnificaţie. Amintiţi-vă că ori de câte ori Moise lăsa mâinile jos amaleciţii erau mai puternici, dar dacă le ţinea sus israeliţii erau mai puternici. Ce semnificaţie au toate acestea?

Una din interpretări ar fi că **toiagul era un simbol al prezenţei şi puterii lui Dumnezeu.** Acel toiag, din mâinile lui Moise, era tot acela cu care Moise despicase apele Mării Roşii în două, adusese nenorocirile peste Egipt sau lovise stânca Horeb ca să dea apă.

Exod 17:9 ne spune clar că Moise avea acest toiag în mână atunci când a urcat pe munte. Prin urmare, atunci când Moise şi-a ridicat mâinile, a fost ca şi cum a ridicat un stindard. Nathan Stone spune în cartea sa, *Numele lui Dumnezeu,* ...„în timpurile străvechi, un stindard nu era în mod necesar un steag, aşa cum avem noi astăzi. De

multe ori era un toiag cu un ornament care să strălucească în bătaia soarelui."[3] Prin urmare, **toiagul ridicat era un semnal pentru poporul lui Dumnezeu ce le spunea să se încreadă în El. Toiagul ridicat era un simbol al faptului că Israel era armata lui Dumnezeu care va câştiga bătălia. Când israeliţii luptau sub acest stindard erau mai puternici, dar când luptau prin propriile puteri, erau mai slabi** (vezi Num. 14:41-45).

3 Nathan Stone, *The Names ofGod* (Chicago: Moody Press, 1994), p. 87.

REZUMAT ŞI CONCLUZIE: Fiecare creştin ar trebui să aibă o bună cunoştinţă a modului în care este alcătuit el din punct de vedere spiritual. Cu toţii avem în noi **principiul păcatului** (Rom. 7:20). Puternica forţă din noi care ne influenţează şi ne controlează trupurile este numită de Biblie **firea pământească sau carnea** Acesta este cel mai periculos duşman al nostru. Diavolul este, bineînţeles, şi el duşmanul nostru. El foloseşte lumea şi firea păcătoasă ca să controleze oamenii.

Trebuie să recunoaştem şi faptul că există vremuri când atacul Diavolului asupra noastră este mai intens decât altă dată (vezi *„ziua ce rea"* - Efes. 6:13). Aceasta reprezintă „Refidim" din punct de vedere spiritual. **Aşa cum amaleciţii erau mai puternici atunci când mâinile lui Moise erau jos, tot aşa şi lumea, firea şi Diavolul vor fi mai puternici dacă nu cerem imediat ajutorul Domnului şi nu depindem de El în momente de criză.** Trebuie deci să ne disciplinăm în aşa fel încât să depindem mereu de Domnul.

APLICAŢII PRACTICE

(Plan pentru situaţii neprevăzute)

Un lucru foarte înţelept ar fi să avem pregătite „armele" necesare pentru momentul când vor veni asemenea atacuri. Cu toţii suntem vulnerabili la anumite păcate sau avem slăbiciuni cărora le cădem victime. Evrei 12:1 vorbeşte de

păcatul care ne înfăşoară aşa de lesne. Atuci când oamenii vin la consiliere, de obicei este din cauza unei probleme sau situaţii cu care se luptă.

„Un plan pentru situaţii neprevăzute" este un plan detaliat care a fost conceput cu atenţie şi în rugăciune înainte să apară ispita sau criza. Spre exemplu, pentru cineva care se confruntă cu vârtejul depresiei şi al descurajării, planul pentru situaţii de urgenţă ar putea să arate cam aşa:

1. Roagă-te şi afirmă dependenţa ta de Dumnezeu în încercarea în care te afli. Cere înţelepciune (Iacov 1:5) şi ajutor.
2. Vezi dacă te-ai odihnit suficient sau dacă eşti într-o condiţie fizică bună. Dacă nu, atunci disciplinează-te şi odihnşte-te suficient. Vezi dacă mai sunt şi alte cauze fizice pentru depresia ta.
3. Caută să vezi exact ce anume te-a făcut să gândeşti în acest mod depresiv. Analizează acele gânduri în lumina Bibliei. Alungă orice gând rău sau care nu este pe placul lui Dumnezeu şi înlocuieşte-1 cu gânduri care să reflecte adevărurile Bibliei.
4. Citeşte Psalmul 42 şi pune în practică ce citeşti acolo. Aminteşte-ţi că *„ adevărul vă va face slobozi"* (Ioan 8:31).
5. Mobilizează-te şi îndeplineşte-ţi responsabilităţile de fiecare zi. Caută ca intenţionat să îţi îndepărtezi mintea de la acele gânduri care te duc la depresie şi gândeşte-te la altceva. Nu ceda în faţa acelor gânduri.

6. Spune partenerului tău de dare de socoteală sau altor creştini maturi şi evlavioşi despre starea prin care treci şi rugaţi-vă împreună.
7. Scrie pe o coală de hârtie un plan de a-ţi folosi în mod înţelept timpul atunci când treci prin astfel de stări. Pune planul în aplicare! Nu ceda în faţa gândurilor negative!
8. Ascultă muzică creştină care să te încurajeze.
9. Reciteşte promisiunile lui Dumnezeu care se potrivesc stării tale (Ier. 29:11). Meditează la aceste promisiuni şi roagă-te.

A face un astfel de plan arată înţelepciune şi onorează pe Dumnezeu prin aceea că iei în serios problema păcatului şi neprihănirea. Demonstrează că eşti serios în legătură cu războiul spiritual în care suntem implicaţi. Arată faptul că eşti un bun soldat în armata lui Dumnezeu.

întrebări pentru discuţii - *„începerea luptei"*

1. Acest capitol începe prin a descrie importanţa cunoaşterii inamicului.Poţi să spui în câteva cuvinte ce trebuie sa ştim despre duşmanul nostru?(vezi secţiunea „Natura conflictului spiritual" din acest capitol)
2. Spune şi descrie pe scurt cu propiile tale cuvinte care sunt cei trei inamici ai creştinului:

A.

4. Cum ar trebui să privească un creştin necazurile şi încercările din această lume?
5. Care ar trebui să fie reacţia noastră imediată atunci când în viaţa noastră apar probleme şi încercări?
6. Ce trebuie să învăţăm noi astăzi din lupta de la Refidim?

B.

C.

7. Cine sunt amaleciţii şi ce reprezintă ei?
3. Cine este cel mai mare duşman al nostru? Care este primul pas în înfrângerea lui?

8. Cine este Apolion? Ce semnifică acest nume?
9. Ce semnifică faptul că Moise a stat cu mâinile ridicate la Refidim? Ce trebuie să învăţăm noi de aici?
10. Ce reprezintă toiagul din mâna lui Moise? Ce trebuie să învăţăm noi de aici?
11. La ce se referă „ziua cea rea" din Efeseni 6:13?

12. Ce este un „plan pentru situaţii de urgenţă"? Cum funcţionează un asemenea plan? Descrie un moment din viaţa ta când întoarcerea către Dumnezeu te-a ajutat să treci peste lupta cu păcatul. Ce domenii din viaţa ta au nevoie de o centrare pe Dumnezeu şi voia Sa?

Capitolul Patru

Dedicare totală

"Am găsit pe David,fiul lui Iese, om după inima Mea... " Faptele Apostolilor 13:22

Dacă vrem să avem succes în umblarea noastră zilnică cu Domnul dedicarea totală faţă de Dumnezeu este ceea ce avem nevoie disperată mai mult decît orice. Ce asigurare mai mare am putea avea în legătură cu cât de mulţumit este Dumnezeu de credinţa noastră, decât cuvintele adresate de Dumnezeu lui David: eşti... *"un om după inima mea"...?* Acesta nu este un scop care nu poate fi realizat! Atunci când citim despre viaţa lui David, descoperim că şi el a fost un păcătos ca şi noi. Cu toate acestea, în ciuda tuturor eşecurilor sale, Dumnezeu îl numeşte „ *un om după inima Mea "*\ Dumnezeu doreşte de la noi dedicare totală. Asta e ceea ce caută El în noi şi la o astfel de atitudine răspunde El cel mai bine. 2 Cronici 16:9 spune: *„Domnul îşi întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijinească pe aceia a căror inimă este întreagă a Lui"*... în Ieremia 29:13, Dumnezeu ne spune:

„ *Mă veţi căuta, şi Mă veţi găsi, dacă Mă veţi căuta cu toată inima ".* în esenţă, dedicare totală faţă de Dumnezeu înseamnă trei lucruri: (1) să-L punem pe Dumnezeu pe primul loc în viaţa noastră; (2) să fim transparenţi şi smeriţi cu Dumnezeu; (3) să ne restructurăm viaţa în funcţie de voia lui Dumnezeu.

Dumnezeu - primul loc în viaţă

Atunci când Dumnezeu a dat cele 10 porunci, El a spus poporului Său: *„Să nu ai alţi Dumnezeu în afară de Mine".* El a mai adăugat: *„căci Domnul Dumnezeu tău este un Dumnezeu gelos"...* (Ex. 20:3,5).

Mi se pare evident că, dacă vrem să aplicăm în mod practic această poruncă şi vrem să-L căutăm pe Dumnezeu din toată inima, trebuie **să-L consultăm** mai întâi pe El în toate lucrurile şi să dorim să facem voia Sa în toate detaliile vieţii noastre.

Nu uitaţi că firea noastră păcătoasă va lupta împotriva unei asemenea idei. în mod natural noi dorim să ne punem propriile dorinţe pe primul loc, şi aceasta din cauza egoismului şi a naturii noastre păcătoase. Prin urmare, trebuie să ne pregătim pentru o luptă în străduinţa noastră de a-L avea mereu pe Dumnezeu pe primul loc în viaţa noastră. Tendinţa noastră naturală va fi să ne îngrijorăm şi să raţionalizăm importanţa carierei, a familiei, a casei noastre, a maşinii, a vacanţei, etc. Cu toate acestea Domnul Isus a spus ... *"căutaţi mai întâi împărăţia cerurilor şi toate aceste lucruri vi se vor*

da pe de-asupra" (Mat. 6:33).

Transparenţi şi smeriţi în faţa Domnului

îl vom lua drept exemplu pe David. în Psalmul 139, David spune: *„Cercetează-mă Dumnezeule şi cunoaşte-mi inima! Incearcă-mă şi cunoaşte-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea, şi du-mă pe calea veşniciei!"* (v.23-24). Acesta este un exemplu desăvârşit despre ce înseamnă să fim deschişi şi transparenţi în faţa lui Dumnezeu. David nu voia să ascundă nimic; el îl invita pe Dumnezeu să-i cerceteze până şi cel mai ascuns loc al fiinţei sale. Acesta este un motiv foarte important pentru care Dumnezeu 1-a numit pe David un om după inima Sa. Aceasta este prin urmare şi atitudinea pe care trebuie să o cultivăm şi noi în viaţa noastră în umblarea noastră zilnică cu Dumnezeu.

Focalizarea

Nu uitaţi că noi trăim într-o lume care este puternic influenţată de forţe spirituale care sunt ostile lui Dumnezeu şi tuturor celor ce caută să onoreze pe Dumnezeu în viaţa lor (Efes. 2:1-3; 6:12). în consecinţă, să ştiţi că duşmanul nostru, Diavolul, va face tot ce-i stă în putinţă pentru a ne împiedica să-L căutăm pe Dumnezeu şi să-L slujim cu toată inima. El va folosi lumea şi firea noastră păcătoasă pentru a crea tot felul

de distrageri care să ne facă să ne depărtăm de la calea îngustă şi dreaptă şi să-i acordăm lui Dumnezeu un loc secund în vieţile noastre.

Calea îngustă şi dreaptă

De aceea, trebuie ca zilnic să ne aducem aminte că, în calitate de creştini, suntem „ *străini şi călători"* în lume (1 Pet. 2:11). Dumnezeu ne-a chemat să umblăm pe o cale dreaptă şi îngustă, care prin pustia păcatului, să ne conducă înspre viaţă veşnică şi binecuvântare. Atunci când Biblia vorbeşte de înnoirea minţii (Rom. 12:2; Col. 3:10), ea se referă la a ne focaliza zilnic gândirea noastră asupra lui Dumnezeu şi a căii pe care ne-a El chemat să umblăm.

în esenţă, creştinismul biblic înseamnă să umblăm cu perseverenţă pe această cărare îngustă şi dreaptă. în predica de pe munte, Domnul Isus a spus: *„Intraţi pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, şi mulţi sunt ceice intră pe ea. Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viaţă, şi puţini sunt cei ce o află"* **(Mat.** 7:13-14).

învăţătura despre cele două căi este o temă majoră în Biblie. Este absolut vital ca credincioşii să înţeleagă această doctrină şi să aibă o perspectivă asupra vieţii funcţie de această învăţătură. Dumnezeu ne-a chemat să umblăm pe calea îngustă, pe calea dreaptă. Haideţi să ne gândim un pic ce este această cale îngustă şi dreaptă.

I

Ce este calea îngustă şi dreaptă? Ce înseamnă să umbli pe ea?

Nu există un comentariu sau un răspuns mai bun la această întrebare decât contextul în care rosteşte Domnul Isus acele cuvinte în Matei 7:13-14: predica de pe munte. Dacă vom citi deci predica de pe munte, capitolele 5 - 7 din Matei, vom înţelege la ce se referă Domnul atunci când vorbeşte de calea îngustă.

Spre exemplu, calea îngustă înseamnă să ai un caracter bun şi moral (Mat. 5:3-12); înseamnă să trăieşti o viaţă exemplară care să aibă un impact pozitiv asupra celor din jur (5:13-16); înseamnă să fii interesat de neprihănire (5:17-20); înseamnă să fii liber de resentimente şi amărăciune în sufletul tău (5:21-26); înseamnă să trăieşti o viaţă de căsătorie fiind credincios partenerului tău şi evitând poftele sexuale păcătoase (5:27-32); înseamnă să fii integru (5:33-42) şi să-ţi iubeşti duşmanii (5:43-48) şi lista continuă.Pe scurt, înseamnă să trăieşti o viaţă în care să aibă prioritate neprihănirea lui Dumnezeu şi împărăţia Sa (5:19-33).

Cartea Proverbe vorbeşte mult despre umblarea pe *cărările drepte* cum le numeşte psalmistul în Psalmul 23:3. „ *Ochii tăi să privească drept, şi pleoapele tale să caute drept înaintea ta. Cărarea pe care mergi să fie netedă, şi toate căile tale să fie hotărâte: nu te abate nici la dreapta nici la stânga, şi fereşte-te de rău"* (Prov. 4:25-27). în Proverbe 2:11-15 citim: *„priceperea te va păzi, ca să te scape de calea cea rea, de omul care ţine cuvântări stricate; de ceice părăsesc*

cărările adevărate, ca să umble pe drumuri întunecoase; care se bucură să facă răul, şi îşi pun plăcerea în răutate, care umblă pe cărări strâmbe, şi apucă pe drumuri sucite".

Cartea Proverbe ne atenţionează despre părăsirea căii drepte pentru a merge după femei uşoare: *„casa ei pogoară la moarte"* (Prov.2:18); *„picioarele ei pogoară la moarte, paşii ei dau în locuinţa morţilor"* (Prov. 5:5); *„depărtează-te de drumul care duce la ea, şi nu te apropia de uşa casei ei"* (Prov. 5:8); *„să nu ţi se abată inima spre calea unei asemenea femei, nu te rătăci pe cărările ei. Căci ea a făcut să cadă multe jertfe, şi mulţi sunt cei pe care i-a ucis ea. Casa ei este drumul spre locuinţa morţilor, drumul care pogoară spre locaşurile morţii"* (Prov. 5:18-19).

Iată ce înseamnă să stai pe calea îngustă şi dreaptă care duce la viaţă şi să eviţi calea cea largă care duce la pieire. Desigur că acelaşi principiu se aplică şi multor alte comportamente păcătoase care reprezintă o depărtare de la calea cea îngustă. Cartea Proverbe ne atenţionează despre căile celor leneşi (6:6-11); stăpânirea limbii (12:18, 13:3, 15:4); iubirea de bani (13:11); prieteniile rele (13:20, 23:20, 22:24, 24:21); ignorarea sau opresiunea celor săraci (14:31); oameni violenţi (16:29); mândrie (21:24); lăcomie (23:4, 28:20, 22); gelozie (27:4); încăpăţânare (29:1); despre prea multă îngăduinţă în educarea copiilor (29:15), etc. Acestea toate sunt atenţionări despre căi pe care cel credincios trebuie să le evite. Creştinii trebuie să umble pe *cărările neprihănirii* descrise de Domnul Isus în predica de pe munte sau indicate în alte locuri din Scripturi.

91

Hotărâre în gândire

O altă imagine folosită în Biblie este cea a unei minţi hotărâte, a unei gândiri drepte. David, omul după inima lui Dumnezeu, a spus „ *urăsc pe oamenii nehotărâţi, dar iubesc LegeaTa"* (Ps. 119:113)°*. Iacov vorbeşte şi el despre oameni nehotărâţi care sunt „ *nestatornici în toate căile lor ".*

Am putea defini această nehotărâre ca o lipsă de hotărâre sau voinţă de a-L căuta pe Dumnezeu din toată inima. Ar mai putea fi definită ca o încercare de a umbla pe ambele căi, cea îngustă şi cea largă, în acelaşi timp.

Să ai un mod de gândire limpede şi hotărât înseamnă să ai şi să foloseşti discernământ spiritual şi înţelepciune. înseamnă să îţi dezvolţi abilitatea de a privi toate circumstanţele din viaţă din perspectiva adevărurilor Scripturii şi, ca urmare a acestui mod de a vedea lucrurile, să iei hotărâri corecte şi înţelepte.

Chiar Domnul Isus a spus că *„ochiul este lumina trupului".* Domnul nu se referea aici la ochi sau la trup în sens fizic, ci în sens spiritual. Apoi Domnul a continuat zicând: „ *Ochiul este lumina trupului. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău va fi plin de lumină, dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întunerec. Aşa că, dacă lumina care este în tine este întunerec, cît de mare trebuie să fie întunerecul acesta!"* Cu alte cuvinte, dacă vom încerca să slujim şi poftelor noastre şi lui Dumnezeu în acelaşi timp (exact ceea ce face un om cu inima împărţită, nehotărât), ne vom împiedica (spiritual vorbind) ca un om orb. Este

aici aceaşi idee din Iacov 1:8 - un om nehotărât este un om nestatornic în toate căile sale.
Prin urmare, trebuie să evităm cu atenţie capcana de a avea o minte nehotărâtă. Şi pentru a reuşi, trebuie să-1 căutăm pe Dumnezeu din toată inima şi să mergem hotărâţi pe calea cea îngustă pe care Dumnezeu ne-a pus-o înainte. Totuşi, nu este suficient să fim de acord cu aceste adevăruri. Trebuie să facem paşi concreţi pentru a dezvolta un mod de gândire corect.

Restructurarea

Odată ce ne-am hotărât să-L punem pe Dumnezeu în centrul vieţii noastre, **trebuie să ne restructurăm gândirea.**
Atunci când vorbim despre restructurarea gândirii, ne referim la a face paşi concreţi către reordonarea vieţii în aşa fel încât Dumnezeu **să fie** cu adevărat în centrul vieţii noastre. Evident, disciplinele spirituale care vor fi discutate mai pe larg în capitolul cinci au o importanţă vitală in procesul de restructurare (de ex. stabilirea unor deprinderi ferme în privinţa rugăciunii, citirii Bibliei, memorării şi meditării, frecventarea regulată a bisericii, părtăşia creştină, etc.)
Un alt lucru de mare ajutor în a ne reorganiza viaţa în aşa fel încât să-L avem pe Dumnezeu în centrul vieţii noastre, îl găsim în Proverbe 3:5-6: *„încrede-te în Domnul din toată inima ta, şi nu te bizui pe înţelepciunea ta! Recunoaşte-L în toate căile tale, şi El îţi va netezi cărările."* Observaţi în mod

special sfatul acesta: ***„recunoaşte-L în toate căile tale".*** Prin natura noastră noi tindem să nu facem acest lucru. Este nevoie de disciplină şi hotărâre.
A-L recunoaşte pe Dumnezeu înseamnă a ne declara dependenţa noastră de El în ceea ce priveşte înţelepciunea şi reuşita planurilor noastre; înseamnă să-L invităm să fie parte în toate aspectele, cât de mărunte, ale vieţii noastre; înseamnă să cerem înţelepciunea, călăuzirea şi harul Său în tot ceea ce facem. Proverbe 16:3 ne spune *„încredinţează-ţi lucrările în mâna Domnului, şi îţi vor izbuti planurile. "* Aceasta nu înseamnă că dacă ne rugăm lui Dumnezeu toate planurile noastre vor avea succes, deoarece, uneori, când îi încredinţăm Lui planurile noastre, El anulează unele aspecte şi ne dă idei mai bune. Ceea ce vrea să spună acest pasaj este că dacă îl includem pe Dumnezeu în planurile noastre, vom avea parte de cel mai bun şi de folos succes!!

Sugestii practice

Următoarea listă se referă la lucruri pe care să le faci în timpul tău de părtăşie personală cu Dumnezeu. Sugestiile mele sunt de natura organizatorică, iar ordinea este un lucru bun în sine. în 1 Corinteni 14:33 găsim scris că *...„Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorînduielii, ci al păcii".* Versetul 40 din acelaşi capitol spune, ... *„toate să se facă în chip cuviincios şi cu rînduială".* Dacă nu ne controlăm viaţa şi nu facem ordine în ea, dacă nu aducem disciplină şi structură

în ea (în mod special în domeniul spiritual), atunci vom fi ţinte uşoare când duşmanul va încerca să ne distragă de la umblarea noastră pe calea îngustă.

1. Fă-ţi o listă de lucruri „de făcut" în fiecare zi.

O astfel de listă are multe avantaje. Ne ajută să privim lucrurile în perspectivă şi să ne planificăm cu înţelepciune timpul. Efeseni 5:17-17 ne spune: *„Luaţi seama deci să umblaţi cu băgare de seamă, nu ca nişte neînţelepţi, ci ca nişte înţelepţi. Răscumpăraţi vremea, căci zilele sunt rele. De aceea nu fiţi nepricepuţi, ci înţelegeţi care este voia Domnului. "* O astfel de listă ne mai dă şi satisfacţia realizării. La sfârşitul fiecărei zile ne putem verifica lista şi analiza dacă am reuşit să facem tot ceea ce ne-am propus şi apoi să plănuim următoarea zi.

Lista aceasta ar trebui să cuprindă activităţi pe care trebuie să le avem a doua zi, întâlniri, zile de naştere (ale unor prieteni sau cunoscuţi), decizii pe care trebuie să le luăm, etc. **Este important să ne rugăm pentru toate aceste lucruri, indiferent de cât de mici sau nesemnificative par.** Examinează în rugăciune lista ta să vezi dacă lucrurile ce le ai de făcut sunt în acord cu umblarea ta cu Domnul pe calea îngustă.

2. Verifică-ţi **în fiecare zi calendarul lunar.**

Acesta este, de asemenea, un obicei bun. Proverbe 14:8 ne spune *„înţelepciunea omului chibzuit îl face să vadă pe ce cale să meargă ".* Vei descoperi că' funcţionezi' mai bine atunci

când ai în vedere întâlnirile, activităţile sau responsabilităţile pe care le ai de îndeplinit în luna respectivă. Vei fi perceput de ceilalţi ca o persoana mai atentă, mai responsabilă şi de încredere, iar aceasta este o mărturie bună pentru fiecare creştin. Vei descoperi că rugându-te pentru lucrurile ce le ai programate în viitor şi cerându-i lui Dumnezeu înţelepciune (Iac. 1:5), El îţi va da noi perspective asupra lor şi te va ajuta să-ţi foloseşti timpul mai bine.

Roagă-te ca Dumnezeu să-ţi dea înţelepciuneca să ştii care lucruri sunt prioritare atunci când îţi faci programul. Fii sensibil la vocea lui Dumnezeu atunci când răspunsul Său este negativ sau altfel de cum ai vrea tu. Roagă-te conform cu textul din Proverbe 3:5-6. Spune-i lui Dumnezeu că vrei să-L *recunoşti în toate căile tale* şi spune-I că El ţi-a promis îţi va *netezi cărările.* Vei observa că în viaţa ta încep să se întâmple lucruri deosebite atunci când îl cauţi pe Dumnezeu din toata inima. Vei avea pace şi încredere în inimă pentru că vei şti că te-ai rugat pentru toate lucrurile şi, astfel, toate sunt în mâna lui Dumnezeu.

3. Fă o listă cu „alte lucruri de făcut".

Pune pe această listă proiecte pe care trebuie să le împlineşti, dar nu ai încă timp să te apuci de ele. Vorbeşte cu Dumnezeu şi despre aceste lucruri! Spune-i că sunt proiecte care te preocupă şi că te încrezi în El să-ţi arate momentul când să le începi. Aceasta va face ca pacea ta să crească. *„Aruncaţi asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuşi îngrijeşte de voi"* (1 Pet. 5:7).

4. Fă-ţi un carneţel unde să scrii „idei noi".

Fă-ţi la începutul carneţelului un index unde să scrii la ce pagină ai diferitele categorii de activităţi (întâlniri, proiecte, planuri de vacanţă, călătorii, etc.) pentru care vrei să adaugi idei noi. Pe măsură ce te rogi pentru aceste idei noi, Dumnezeu îţi va da înţelepciune ca să fii mai eficient şi să ai mai mult succes şi în acest domeniu. Aminteşte-ţi ce spune Pavel în 2 Corinteni 10:5: *„orice gând îl facem rob ascultării de*

Hristos ". Prin urmare, aceste gânduri şi idei trebuie aduse zilnic în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Evaluează aceste gânduri şi idei în lumina adevărurilor Bibliei. întreabă-te dacă sunt în acord cu Scriptura. Asigură-te că planurile şi gândurile tale sunt în acord cu umblarea pe calea îngustă.

Atunci când te vei ruga, Dumnezeu s-ar putea să-ţi descopere anumite aspecte care nu sunt după voia Sa. Dacă se va întâmpla aceasta, adu-ţi aminte de restul pasajului din 2 Corinteni 10:3-5: *„Măcar că trăim în firea pământească, totuşi nu ne luptăm călăuziţi de firea pământească. Căci armele cu care ne luptăm noi, nu sunt supuse firii pământeşti, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile. Noi răsturnăm izvodirile minţii şi orice înălţime care se ridică împotriva cunoştinţei lui Dumnezeu; şi orice gînd îl facem rob ascultării de Hristos ".*

5. Fă o listă cu probleme.

Această listă ar trebui să conţină lucruri din viaţa ta care te împovărează. S-ar putea să fie vorba de un copil care nu

e întors la Domnul sau vreun conflict nerezolvat. S-ar putea să fie o decizie neplăcută pe care trebuie să o iei sau vreo încercare în care te afli.

Este foarte important să faci o listă cu acele lucruri sau temeri care te tulbură **adânc** în sufletul tău; roagă-te constant pentru ele. Atunci când te rogi, spune-i lui Dumnezeu despre promisiunile Sale: 1) Psalmi 34:17 - *„Când strigă cei fără prihană, Domnul aude şi-i scapă din toate necazurile lor,*

2) 1 Petru *5:1-„ aruncaţi asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuş îngrijeşte de voi".*

Adu-ţi aminte şi de pasajul din Filipeni 4:6-7: *„Nu vă îngrijoraţi de nimic; ci în orice lucru, aduceţi cererile voastre la cunoştinţa lui Dumnezeu, prin rugăciuni şi cereri, cu mulţumiri. Şi pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile şi gândurile în Hristos Isus ".*

întrebări pentru discuţii - *„Dedicare totală"*

1. Care sunt cele trei lucruri care arată dedicare totală faţă de Dumnezeu? a.

[redacted]

c.

2. Studiază Exod 20:3 & 5 şi meditează la semnificaţiile versetelor.

a. Ce semnificaţii găseşti în cuvintele *„să nu ai alţi Dumnezei afară de Mine"!* Cum se aplică aceasta la viaţa noastră? Dă câteva exemple.

b. Ce semnificaţie au cuvintele *..."căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos "1*

3. De ce nu este uşor să-L punem pe Dumnezeu pe primul loc în viaţa noastră?

4. Ce asigurare ne dă Hristos în Matei 6:33? Spune câteva motive pentru care ne este greu să fim cu adevărat deschişi şi transparenţi cu Dumnezeu, sau chiar şi cu alţi oameni (aşa cum a fost David în Psalmul 139:23-24)?

Ce trebuie să facem pentru a înlătura aceste piedici?

5. Ce înseamnă „ *înnoirea minţii*"?
6. Descrie cu propriile tale cuvinte ce este **calea îngustă şi dreaptă.**

7. Descrie cu propriile tale cuvinte ce este **o minte hotărâtă.**
8. Descrie cu propriile tale cuvinte ce este **restructurarea.**
9. în legătură cu sugestiile practice (inspirate din pasajul ... *"recunoaşte-L în toate căile tale")...*
a. ...în ce fel pot aceste sugestii să aducă mai multă pace în viaţa ta?
...cum pot aceste sugestii să întărească umblarea ta cu Domnul?

b. ...scrie câteva din beneficiile ce le poţi aştepta ca urmare a punerii în practică a acestor sugestii în timpul tău de părtăşie personală. Numeşte aceste beneficii în relaţie cu pasajele de mai jos.
• 2 Cronici 16:9
• Matei 6:33
Filipeni 4:6-7
• Proverbe 16:3
• Proverbe 3:5-6
10. Care sunt implicaţiile afirmaţiei lui Dumnezeu despre David, din Faptele Apostolilor 13:22? Ce anume ne spune aceasta despre David?
Credeţi că Dumnezeu spune aceasta despre David pentru

că el era un 'supersfânt'? Credeţi că este imposibil sau de neconceput ca un creştin să câştige o astfel de reputaţie în faţa lui Dumnezeu? De ce da sau... de ce nu?
11. Gândeşte-te la un moment din viaţa ta când ai făcut ceva fără să-L consulţi pe Dumnezeu. Cum au ieşit lucrurile?
12. Poţi să-ţi aminteşti de o situaţie când L-ai făcut pe Dumnezeu 'numărul 1' în viaţa ta şi te-ai încrezut în El din toată inima? Descrie modul în care Dumnezeu te-a călăuzit în situaţia aceea.

Capitolul Cinci

Hrănirea sufletului

Strategiile din capitolul unu nu vor avea nici un impact real şi de durată dacă nu vom găsi căi prin care să le aplicăm într-o manieră continuă şi consecventă. Aceasta va necesita perseverenţă, disciplină şi autocontrol .Mai este necesară de asemenea şi stăpânirea unor deprinderi şi metode de bază. Acest capitol tratează aceste teme.
Poate că te lupţi cu un anumit păcat în viaţa ta, cum ar fi: beţia, drogurile, imoralitatea sexuală, puseurile de mânie, bârfa, jocurile de noroc sau altele. Poate că te lupţi cu tipare de gândire păcătoase care produc tulburări emoţionale, cum ar fi mânia (care adesea îi face pe oameni sclavi resentimentelor şi amărăciunii), îngrijorarea, anxietatea, teama sau depresia. Poate că te lupţi cu singurătatea sau descurajarea. Poate

problema ta e o poftă pe care nu o poţi controla. Oricare ar fi problema ta, sau dacă doar vrei să începi o relaţie mai adâncă şi o umblare zilnică mai intimă cu Domnul, acest capitol te poate ajuta enorm dacă îl studiezi cu seriozitate şi îl pui în aplicare în viaţa ta în fiecare zi, în mod disciplinat şi

perseverent.

Dacă eşti creştin, vei aplica cu toată inima şi seriozitatea aceste metode în viaţa ta, în totală dependenţă de Duhul Sfânt şi astfel vei experimenta o mare stabilitate emoţională şi spirituală în sufletul tău. Vei putea experimenta în mod personal *"pacea lui Dumnezeu care întrece orice pricepere "* (Fii. 4:7). Vei deveni mai puţin vulnerabil la atacurile diavolului (1 Pet. 5:8) şi la *"poftele firii pământeşti care se războiesc cu sufletul"* (1 Pet. 2:11).

Conţinutul acestui capitol implică şi unele sugestii, metode, tehnici şi informaţii biblice care te vor ajuta să implementezi în viaţa ta strategiile din capitolul unu şi, de asemenea, te vor întări în umblarea ta zilnică cu Dumnezeu. Citeşte capitolul acesta cu atenţie, studiază materialul cu seriozitate şi apoi răspunde la întrebările de la sfârşitul capitolului. Capitolele următoare vor continua să aprofundeze implementarea strategiilor din capitolul unu.

Stabileşte un timp şi un loc anume pentru timpul tău de părtăşie personală cu Dumnezeu

Când Domnului Isus i s-a pus întrebarea „ *Care este cea mai mare poruncă?'",* El a răspuns *„Să iubeşti pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, şi cu tot cugetul tău"* (Mat. 22:37). Principiul acordării locului principal din viaţa noastră lui Dumnezeu este repetat adesea în Biblie. în 2 Cronici 16:9, Biblia ne spune că *„Domnul îşi întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijinească*

pe aceia a căror inimă este întreagă a Lui". Proverbe 3:5-6, un alt text familiar, ne spune următoarele: *„încrede-te în Domnul din toată inima ta, şi nu te bizui pe înţelepciunea ta! Recunoaşte-L în toate căile tale, şi El îţi va netezi cărările ".* în Matei 6:33, Domnul Isus a spus *„căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra ".*

întrebare: Cum putem să spunem că ascultăm cea mai mare poruncă a Sa, când nu facem nici un efort serios să-L onorăm pe Dumnezeu la începutul fiecărei zile? Am consiliat multe persoane cu multe probleme de-a lungul anilor şi am descoperit cu uimire că **aproape de fiecare dată, miezul problemei era faptul că cei consiliaţi nu au trăit în prezenţa lui Dumnezeu în fiecare zi.** în consecinţă, celelalte domenii din viaţa lor au început să se deterioreze. Prin urmare, **începutul unei umblări victorioase cu Domnul constă într-o abordare serioasă a timpului de părtăşie personală zilnică cu Dumnezeu!** Importanţa acestui lucru trebuie subliniată foarte mult. Când Dumnezeu a dat cele 10 porunci, a spus: *„Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alţi dumnezei afară de Mine. Să nu-ţifaci chip cioplit, nici vreo înfăţişare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos de cât pământul. Să nu te închini înaintea lor, şi să nu le slujeşti; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos "...* (Exod 20:1-5).

Dumnezeu nu este deloc satisfăcut atunci când ne structurăm viaţa în aşa fel încât El

rămâne pe dinafară! Atunci când nu găsim timp în programul nostru zilnic să avem părtăşie

cu El, aceasta se întâmplă din cauză că avem alte interese care sunt mai importante pentru noi. Aceasta înseamnă că alte priorităţi devin "idoli" la care ne închinăm mai mult decât Lui. Dumnezeul nostru este un Dumnezeu gelos care doreşte să fie în centrul vieţii noastre. Prin urmare, trebuie să învăţăm să ne facem timp pentru El şi să-L cinstim prin a-i acorda timp în care să avem părtăşie personală cu El în fiecare zi din viaţa noastră.
Ce vreau să spun este că Dumnezeu cere şi merită să I ne închinăm zilnic. în comentariul său asupra vieţii lui David, Eugene Peterson spune: „închinarea este acel timp pe care-1 punem deoparte pentru a-I acorda întreaga noastră atenţie lui Dumnezeu - nu pentru că El ar fi limitat de timp sau spaţiu, ci pentru că importanţa pe care ne-o dăm este atât de neobosit vicleană încât, dacă nu ne oprim în mod deliberat, nu avem nici o şansă să fim cu El în alt loc sau într-un alt moment."[4]

„Mană din cer"

în Exod 16, când Dumnezeu i-a hrănit în mod supranatural pe israeliţi cu mană din cer, găsim câteva învăţături foarte importante legate de acest subiect. Noul Testament ne indică că asemenea evenimente din Vechiul Testament au semnificaţia unor prototipuri sau "umbre" care arată către împlinirea unor lucruri viitoare în timpurile Noului Testament (1 Cor. 10:6, 11; Col. 2:16-17; Evr. 10:1, etc).

4 Eugene Peterson, *Leap Over a Wall* (New York: HarperCollins Publishers, Inc., 1998), p. 152-153.

Aşa stau lucrurile şi cu privire la mană. în Noul Testament, Domnul Isus ne spune: *părinţii noştri au mîncat mană în pustie, după cum este scris:* ***,le-a dat*** *să* ***mănânce pâine din cer."*** *... „Isus le-a zis: ,Eu sunt Pâinea vieţii. Cine vine la Mine, nu va flămânzi niciodată; şi cine crede în Mine, nu va înseta niciodată.y"* (Ioan 6:31 & 35). în altă parte Domnul Isus a spus: *„Omul nu trăieşte numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu ".*

Prin urmare, hrănirea israeliţilor cu mană din cer în pustie reprezintă în mod simbolic modul în care noi avem nevoie astăzi să ne hrănim cu Hristos şi cu Cuvântul Său (Biblia). Iată câteva învăţături ce le putem extrage din acest exemplu din Vechiul Testament:

1. Mana era un dar supranatural din cer:

în Exod 16:4 citim că *„Domnul i-a spus lui Moise: ,Iată că voi face să vă ploaie pâine din ceruri'"...* In acelaşi fel, **Biblia este chiar Cuvântul lui Dumnezeu, este un dar supranatural venit din cer cu scopul de a ne hrăni sufletul!**

în Noul Testament sunt două versete care ne vorbesc în mod specific despre aceasta: (1)2 Timotei 3:16-„ *toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu"...* şi apoi (2) 2 Petru 1:20-21 -„ *mai întâi de toate, să ştiţi că nicio proorocie din Scriptură nu se tâlcuieşte singură. Căci nici o proorocie n-afost adusă prin voia omului, ci oamenii au vorbit dela Dumnezeu, mânaţi de Duhul Sfânt."*

2. Mana era adunată zilnic:
în Exod 16:4 citim: *„Iată că voi face să vă ploaie pâine din ceruri.* ***Poporul va ieşi afară, şi va strânge, cât îi trebuie pentru fiecare*** *zi..."* Prin urmare, mana pe care poporul o aduna într-o zi nu ajungea şi pentru a doua zi. **în fiecare zi trebuia adunată o nouă porţie.**
Aplicaţia spirituală a acestui principiu este evidentă. Sufletul are nevoie de aceeaşi atenţie sistematică ca şi trupul, iar dacă este neglijat şi este hrănit în mod neregulat, rezultatele pot fi dezastruoase. Imaginaţi-vă ce efect ar avea asupra trupului dacă am mânca o masă în fiecare duminică şi în restul săptămânii nu am mai mânca de loc. De ce presupunem atunci că sufletele noastre sunt mai puţin importante decât trupurile? La urma urmelor, sufletul este partea eternă din noi. Nu este atunci logic să ne hrănim zilnic şi cu atenţie sufletul cu mana din ceruri pe care Dumnezeu ne-a lăsat-o în Cuvântul Său?
Psalmistul spune: *„Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: când este El la dreapta mea, nu mă clatin."* La fel şi noi, trebuie să-L avem pe Domnul mereu înaintea ochilor noştri. Trebuie să fim disciplinaţi şi în fiecare zi să petrecem timp în prezenţa Sa.
3. Mana trebuia adunată dimineaţa:
în Exod 16:8 citim: *Moise a zis: „Domnul vă va da astă-seară carne de mâncat, şi mâine dimineaţă vă va da pâine să vă săturaţi...* ; versetul 21 ne spune *„în toate dimineţile, fiecare strângea cât îi trebuia pentru hrană"...* în acelaşi mod, trebuie să dăm şi noi cele mai bune ore din zi Domnului
109
şi să ne hrănim din Cuvântul Său. Dacă avem o perspectivă cu adevărat biblică a ceea ce înseamnă să stăm faţă-n faţă cu Cuvântul lui Dumnezeu, cu trupul nostru şi cu Diavolul în fiecare zi, atunci vom înţelege ce înseamnă să avem minţile „înnoite" (Rom. 12:2) prin petrecerea unui timp cu Dumnezeu în fiecare dimineaţă înainte să ne confruntăm cu lumea. Cineva a scris această poezie minunată care reflectă importanţa acestui adevăr:
Cu Dumnezeu în zori m-am întâlnit Când frumuseţea zilei e la apogeu Prezenţa lui e ca un răsărit E ca un cânt de slavă-n pieptul meu
De-a lungu-ntregii zile a zăbovit Prezenţa sa de mine-alăturată Şi cu o linişte deplină am călătorit Peste o mare zbuciumată.
Alte corăbii şi-au pierdut din vele Alte corăbii-au fost sfărmate Dar vânturile ce suflau în ele Mie mi-au dat seninătate
Cu sufletul aprins de remuşcări
Mi-am amintit de-o altă dimineaţă:

Se clătina şi-a mea corabie pe mări
Iar Domnul nu era în prezent în a mea viaţă
110
Trecând prin multe ape tulburi Am înţeles acum secretul Din zori de Domnul să te bucuri De-l vrei aproape în tot timpul.

4. Mana trebuia mâncată:

Acesta este aspectul cel mai important. Mana nu trebuia doar adunată şi admirată. Trebuia mâncată de israeliţi. A. **W. Pink spune că există trei lucruri implicate în procesul de hrănire, lucruri care au implicaţii şi în domeniul spiritual**
(O mare parte a materialului din această secţiune se bazează pe comentariul lui Pink asupra capitolului 16 din Exod).[5]

însuşirea

A ne „însuşi" înseamnă a lua pentru noi înşine şi a face a noastră hrana care ne este pusă în faţă. La Crăciun, stăm la masă şi avem înaintea noastră tot felul de bunătăţi şi tot ce ne este necesar ca să ne hrănim, dar, ca să putem beneficia de această hrană, **trebuie să ne însuşim o porţie de mâncare.** Dumnezeu a pregătit pentru noi o provizie bogată şi completă de hrană în Cuvântul Său. El ne-a pus în faţă „ *un ospăţ de bucate gustoase"* (îs. 2:6). Aşa cum toţi cei care suntem creştini L-am luat pe Hristos drept Mântuitor personal şi neam însuşit mântuirea oferită de El, trebuie acum să ne însuşim promisiunile Sale din Cuvântul Său şi să ne hrănim din ele

5 A.W. Pink, Gleanings in Exodus (Chicago: Moody Press, 1964), pp. 126-130.

111
zilnic. Când vorbesc de „însuşire", mă refer la două lucruri:

1. Să **avem „instinctul unui colecţionar"**

Copiii, şi de multe ori şi adulţii, fac adesea colecţii de diferite obiecte (timbre, monede, fluturi, etc). Creştinii ar trebui să aibă şi ei un astfel de obicei când citesc şi studiază Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci când descoperim în Biblie anumite promisiuni sau pasaje care ne vorbesc şi ne devin dragi, **ar trebui să învăţăm să captăm entuziasmul unei mari descoperiri.** Ar fi bine să scriem aceste promisiuni pe cartonaşe şi să le păstrăm ca să le putem reciti mai târziu, să medităm la ele, să le memorăm şi să ne încurajăm.

Imaginaţi-vă un căutător de aur care trăieşte ani de zile în sălbăticie căutând aur în fiecare zi. Şi apoi, într-o zi, când cercetează un pârâu în căutarea preţiosului metal, strigă dintr-o dată: „Am găsit!!!", ţinând în mână o pepită de aur. Şi apoi, aruncă pepita înapoi în apă şi iar începe să caute în pârâu până când, într-o zi, strigă din nou: „Am găsit!!!", ţinând din nou în mână pepita de aur. Şi, după un scurt moment de bucurie, repetă din nou ciudatul său obicei. întrebarea mea este: Ce anume este în neregulă în această povestire?

De fiecare dată când ascultăm o predică, citim Biblia sau o carte creştină şi descoperim anumite promisiuni ale lui Dumnezeu care ne vorbesc exact despre situaţia sau problema prin care trecem, dacă nu le notăm undeva şi nu păstrăm comoara pe care abia am descoperit-o ca s-o putem folosi şi altă dată, suntem exact ca persoana pe care am descris-o mai sus, numai că în cazul nostru, noi suntem mai nesăbuiţi,
112
deoarece comoara noastră nu este una pământească, ci una eternă! în Proverbe 2:1-6, Dumnezeu le spune celor credincioşi că este înţelept să păstreze învăţăturile Sale. Pasajul acesta ne spune, cu privire la înţelepciune şi înţelegere, că trebuie *„să le*

căutăm ca argintul şi ca o comoară ascunsă ".

***2.* Să personalizăm adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu**

Uitaţi-vă cum procedează apostolul Pavel în Galateni 2:2.E1 nu se referă la Fiul lui Dumnezeu într-un mod abstract, cum ar fi *mântuitorul lumii,* ci ca „ *Cel care **m-a** iubit şi s-a dat pe Sine pentru **mine".*** încercaţi să faceţi aceasta cu Ioan 3:16, Romani 8:38-39 şi alte promisiuni din Cuvântul lui Dumnezeu. A-ţi „însuşi" promisiunile lui Dumnezeu pentru tine, înseamnă să începi să crezi că ele ţi se aplică personal.

Mestecarea

După ce am luat din hrana pusă pe masă o porţie pentru mine, trebuie să iau mâncarea în gură şi să o mestec. **Trebuie ca, înainte să o înghit, să o mestec încet şi cu atenţie.** Dacă nu fac acest lucru, înseamnă să înghit mâncarea înainte ca ea să fie pregătită pentru procesele digestive din stomac. Rezultatul va fi un stomac deranjat şi incapacitatea trupului de a extrage toate substanţele nutritive din mâncarea înghiţită. Acelaşi lucru este valabil şi în domeniul spiritual. **Pâinea Vieţii (Cuvântul lui Dumnezeu) trebuie mestecată bine dacă vrem ca sufletele noastre să primească hrana potrivită. Mestecarea se referă la meditarea asupra**

113

Cuvântului lui Dumnezeu! în lumea noastră rapidă, meditaţia a devenit o artă uitată. Acesta este motivul pentru care mulţi credincioşi se plâng că nu-şi pot aminti unde se află anumite pasaje din Biblie. Şi aceasta din cauză că, atunci când citesc acele pasaje, ei le citesc repede şi apoi le abandonează. Secretul reuşitei este să ne tot gândim la ce vor ele să zică, adică **trebuie să meditãm la ce am citit.** Acest obicei ne va ajuta să reţinem locul unde se află scrise acele pasaje, adevărurile ce ni le descoperă şi aplicaţia lor la viaţa noastră, în continuare, vă prezint trei tehnici care vă pot ajuta să meditaţi la Cuvântul lui Dumnezeu:

1. Metoda analitică

Persoana din Psalmul 1 este binecuvântată sau fericită pentru că „ *îşi găseşte plăcerea în Legea Domnului şi, zi şi noapte, meditează la ea".* Trebuie, prin urmare, să învăţăm şi noi să meditãm! A. W. Pink ne prezintă o excelentă tehnică de a medita la Cuvântul lui Dumnezeu. Am numit-o **metoda analitică.** Iată cum o descrie Pink:

„Iată un exemplu despre ce înseamnă să te hrăneşti cu Cuvântul lui Dumnezeu: ia un verset din Scriptură la începutul zilei, scrie-1 pe o bucată de hârtie şi poartă-1 cu tine peste tot unde mergi în ziua aceea. De fiecare dată când ai oportunitatea, reîmprospătează-ţi memoria citind versetul respectiv. Roagă-te în legătură cu ceea ce spune versetul, roagă-L pe Dumnezeu să-ţi dea o binecuvântare din acel verset, să-ţi descopere 114
frumuseţea şi valoarea lui. Apoi reflectă asupra fiecărui cuvânt. Pune-ţi întrebări legate de versetul respectiv şi încearcă să-i găseşti înţelesuri mai adânci."

Iată pe scurt un exemplu a ceea ce vrea să spună Pink despre cum să iei o promisiune sau un pasaj şi apoi o expresie sau cuvânt anume din acestea şi cum să pui întrebări despre ele. Pink foloseşte binecunoscutul Psalm 23:4:

- *„Chiar de-ar fi să umblu prin valea umbrei morţii...* De ce foloseşte autorul un limbaj nedefinit? De ce nu spune „Când am fost prin valea umbrei morţii"? Nu este oare un lucru cert că într-o zi voi fi chemat să merg în această vale? Dar apoi, după un moment de reflecţie, mi-aduc aminte de 1 Corinteni 15:51, unde ni se spune că *„nu vom adormi toţi, ci vom fi schimbaţi"...* Apoi devin captivat de gândul că este posibil ca eu să trăiesc într-o generaţie care nu va vedea moartea fizică. Domnul se poate întoarce în timpul vieţii mele! Este posibil! Ar trebui să meditãm la aceasta.
- Apoi gândiţi-vă la subiectul central al acestui verset, *valea umbrei morţii.* De ce este

moartea comparată cu umblarea
115
printr-o vale? Ce gânduri asociem cu această imagine? Atunci când te opreşti şi începi să meditezi la aceasta, îţi dai seama că, în general, o vale nu este un lucru negativ. O vale mai poate sugera şi pace, fertilitate, frumuseţe şi călătorie uşoară. O vale este opusul unui munte. Munţii sunt greu de urcat. S-ar putea spune chiar că acest contrast dintre munte şi vale sugerează o trecere uşoară şi frumoasă.
Observaţi că psalmistul spune *...„chiar de-arfi să* ***trec*** *prin valea umbrei morţii"* El spune să trec, nu să fug pe-acolo ca speriat de ceva. Este vorba aici de o trecere liniştită, nu de o experienţă plină de spaimă! Observaţi de asemenea că el nu rămâne în valea umbrei morţii, ci doar trece pe acolo spre ţara gloriei!
Observaţi că psalmistul numeşte această vale *valea* ***umbrei*** *morţii.* De ce? De ce a *umbrei* morţii? Este adevărat că umbra poate uneori speria oamenii, mai ales copiii. Totuşi, în realitate, umbra nu are nici o putere să ne facă vreun rău. Ce poate fi mai inofensiv decât o umbră?
în cele din urmă, gândiţi-vă la cuvintele „ *nu mă tem de nici un rău, căci Tu eşti cu mine ".* Acum, după ce autorul a descoperit că moartea nu e un munte greu ce trebuie urcat, ci o vale plină de pace şi uşor de trecut, după ce a văzut că nu are de ce să se teamă, poată să exclame *Nu mă tem!*
Mai mult decât atât, el îl cunoaşte pe Acela care a făcut ca această experienţă să fie atât de uşoară (*„ căci Tu eşti cu mine ").* De fapt, Cel care face trecerea prin vale uşoară, va fi cu el atunci când va trece prin vale."
APLICAŢIE: Această metodă de a medita la Cuvântul lui Dumnezeu nu-ţi va fi de mare ajutor dacă nu vei începe s-o foloseşti imediat! Roagă-te ca Dumnezeu să te ducă la versetul sau promisiunea potrivită din Cuvântul lui Dumnezeu la care să meditezi. Apoi scrie-1 pe o bucăţică de hârtie şi poartă-1 cu tine. Apoi seara, când ajungi acasă, citeşte şi alte referinţe legate de acel verset care ar putea să te ajute să-1 înţelegi mai bine sau să găseşti noi înţelesuri ale promisiunilor sau adevărului din acel pasaj.
2. Metoda bulgărelui de zăpadă
O altă tehnică care poate fi folosită pentru a facilita meditaţia este cea pe care am numit-o **metoda bulgărelui de zăpadă.** Aşa cum rostogoleşti un bulgăre prin zăpadă şi
116
117

r

el devine tot mai mare, tot aşa poţi să 'aduni' versete sau promisiuni din Biblie care sunt legate de versetul la care meditezi. Tinerii şi copiii colectează adesea fluturi, timbre sau alte obiecte. Acesta este instinctul unui colecţionar. Dacă depunem efort pentru colecţionarea unor lucruri atât de mărunte, de ce nu am investi energia noastră în colecţionarea promisiunilor lui Dumnezeu care au efect pentru eternitate? Exemple ale modului cum putem folosi această tehnică ar fi 'colecţionarea' unor promisiuni

despre prezenţa permanentă a lui Dumnezeu în viaţa noastră, despre purtarea de grijă, etc... Meditând la asemenea lucruri îţi vei hrăni şi întări sufletul.

3. Metoda corelaţiei

O altă metodă care poate fi aplicată în meditaţie este **metoda corelaţiei.** în Biblie găsim promisiuni şi pasaje care ne pot ajuta în vremuri de încercare, necazuri sau alte probleme cu care ne confruntăm în viaţă. în fiecare dimineaţă, gândeşte-te şi roagă-te la toate acestea din perspectiva Cuvântului lui Dumnezeu.

Asimilaţia

Aceasta este rezultatul **însuşirii** şi al **mestecării.** (Atenţie! asimilaţia nu este ceva ce facem noi, ci este rezultatul celorlalţi paşi pe care i-am făcut deja). Hrana fizică pe care am luat-o şi mestecat-o este prelucrată de către sistemul digestiv şi transformată în elemente nutritive ce trec în sânge şi ţesuturi. Rezultatul este viaţă, energie, putere şi

aspect general sănătos. Mai mult decât atât, organismul meu este pregătit să lupte cu germenii sau viruşii diferitelor boli.

La fel se întâmplă şi atunci când iau hrană spirituală pentru sufletul meu. Dacă aceasta este digerată în mod corect, va produce energie şi va întări omul din lăuntru. îmi va întări credinţa şi îmi va da putere să umblu cu Dumnezeu în această lume plină de păcat. De asemenea, mă va ţine la distanţă de 'viruşii' spirituali ai ispitelor şi poftelor păcătoase.

Iată cum putemşti dacă asimilaţiaare loc saunu: **Cuvântul lui Dumnezeu, mana noastră din Cer, este asimilat atunci când devine călăuza umblării noastre zilnice şi sursa de putere a slujirii noastre pentru Dumnezeu.**

REZUMAT ŞI APLICAŢIE: Trebuie să iei foarte în serios stabilirea unui loc şi al unui timp special pentru a petrece timp în fiecare zi cu Domnul.

Pune ceasul să sune: Trebuie să pui ceasul să sune mai devreme şi, poate, să te disciplinezi să mergi la culcare mai devreme ca să poţi să te trezeşti la timp dimineaţa.

Alege un loc bun: Alege-ţi un loc unde să nu fie nimic care să te distragă. închide telefonul, televizorul sau radioul. Dacă ai copii mici, ia şi asta în considerare când îţi alegi locul pentru timpul de părtăşie cu Domnul. Nu presupune că ai să fii singur, fă în aşa fel încât **să fii** singur! Asigură-te că lumina este suficient de puternică şi că materialele de care ai nevoie sunt la îndemână.

Aranjează în prealabil să ai tot ce-ţi trebuie cu tine: Pune Biblia, ghidul tău de părtăşie zilnică, lista de rugăciune,

un pix, un carnet şi orice alte materiale de care s-ar putea să ai nevoie într-un loc de unde să nu fie luate şi de unde să le poţi folosi când vei avea nevoie.

Foloseşte „Tabelul celor 40 de zile" (p. 154): Notează în tabel fiecare dată când reuşeşti să fii fidel întâlnirilor tale cu Dumnezeu dimineaţa. Dacă ratezi o zi, începe din nou de la capăt până reuşeşti să fii consecvent 40 de zile consecutive. Consilierii experimentaţi sunt de părere că după 40 de zile respectiva activitate devine un obicei parte din viaţa ta cotidiană. După aceea, în mod normal, ar trebui să simţi lipsa unei întâlniri ratate.

Foloseşte „Sistemul de cartonaşe pentru memorare a Bibliei" (p. 155): Foloseşte nişte cartonaşe pentru memorare şi meditaţie (cu ajutorul tehnicilor discutate mai devreme). Fă-ţi două seturi de cartonaşe: (1) „Promisiuni de memorat" - versete de aur pe care ţi le-a arătat Dumnezeu în timpul tău de rugăciune sau studiu, versete care ştii

că răspund nevoilor sufletului tău şi îţi vorbesc în problemele prin care treci; (2) „Promisiuni memorate" - versete pe care le cunoşti foarte bine. Acestea vor trebui recitite în mod regulat.
Foloseşte „Schiţa pentru lista personală de rugăciune" (p. 157) pentru a-ţi crea lista ta personalizată pentru rugăciune. Această listă ar trebui să fie într-o continuă schimbare, evoluând şi crescând odată cu trecerea timpului. Ea ar trebui să fie mereu adusă la zi în funcţie de problemele sau situaţiile prin care treci în fiecare zi.
Foloseşte „Tabelul de citire a Bibliei" (p. 162) pentru a-ţi face mai uşoară citirea zilnică a Bibliei în aşa fel încât să

citeşti toată Biblia în ritmul care ţi se potriveşte cel mai bine.
Găseşte-ţi un partener de **dare** de **socoteală.** Găseşte un creştin matur şi serios faţă de care să fii responsabil şi cu care să te întâlneşti în mod regulat (o dată pe săptămână sau o dată la două săptămâni). în mod normal, întâlnirile faţă în faţă sunt cele mai bune. Totuşi, în lipsa acestora, se poate apela şi la discuţii telefonice. Dacă întâlnirile au loc mai rar de două săptămâni, eficienţa lor scade.
Trebuie să fii responsabil în faţa partenerului tău de dare de socoteală în legătură cu modul în care aplici disciplinele spirituale în umblarea ta zilnică cu Domnul. El trebuie să te încurajeze şi să-ţi pună întrebări prin care să se asigure că eşti conştiincios şi ai citit din Biblie; ce versete ai memorat şi asupra cărora ai meditat; câte versete ai memorat de la începutul celor 40 de zile; cât eşti de fidel programului „Schiţei celor 40 de zile", etc.
CONCLUZIE: Cei ce-L urmau pe Isus erau numiţi „ucenici". Printre altele, viaţa de ucenic implica ideea de disciplină. în acest capitol am discutat câteva „discipline" spirituale ale vieţii de creştin. în calitate de creştini nu suntem chemaţi să ne trăim viaţa oricum dorim, uitând de Dumnezeu sau acordându-i doar puţin din timpul nostru. Dimpotrivă, Biblia ne spune că Isus „ *a murit pentru toţi, pentru ca cei ce trăiesc, să nu mai trăiască pentru ei înşişi, ci pentru Cel ce a murit şi a înviat pentru ei"* (2 Cor. 5:15). Prin urmare, trebuie să practicăm în mod regulat aceste discipline spirituale, să petrecem timp cu Dumnezeu şi să studiem Cuvântul Său zilnic

(vezi 1 Timotei 4:7). Obiceiul acesta ne va întări sănătatea trupului şi ne va pregăti pentru inevitabilul conflict spiritual din viaţa de fiecare zi. în felul acesta vom deveni învingători.
Vreau totuşi să **vă atenţionez** să menţineţi lucrurile în echilibru. Este posibil să introducem în viaţa noastră tot felul de ritualuri, rutine sau obiceiuri şi totuşi să nu avem intimitate reală cu Dumnezeu. Chiar Domnul Isus ne atenţionează cu privire la aceste repetiţii. Domnul a rostit cuvinte grele împotriva conducătorilor religioşi din acele zile care practicau tot felul de obiceiuri religioase, dar viaţa lor spirituală nu avea deloc substanţă. Domnul i-a numit *..."morminte văruite ... pline de oasele morţilor "* (Mat. 23:27). **Reţineţi: creştinismul biblic este o religie a inimii!** Avem nevoie de structura pe care o dau disciplinele spirituale, dar trebuie să fim atenţi să nu credem că simpla practicare a acestor discipline va asigura calitatea relaţiei noastre cu Dumnezeu. Scopul nu este practicarea în sine a disciplinelor spirituale! Marele predicator englez al secolului XIX, Charles Spurgeon, a spus următoarele: „mai presus de toate trebuie să fiu atent să-mi cultiv părtăşia cu Hristos, ...[aici Spurgeon se referă la disciplinele spirituale] ... deoarece, chiar dacă aceasta nu este temelia păcii mele, - [reţineţi

aceasta] - ea este canalul prin care vine această pace." Dumnezeu este duh, iar închinătorii Săi trebuie să i se închine în duh şi în adevăr.

întrebări pentru discuţii - *„Hrănirea sufletului"*

1. Care este punctul de început în ceea ce priveşte războiul pe care-1 avem de dus în fiecare zi şi în ceea ce priveşte luptele din sufletul nostru?
2. Care este semnificaţia spirituală a faptului că poporul Israel s-a hrănit cu mana din cer?
3. Mana cerească care a hrănit atâtea sute de mii de evrei a fost în mod evident ceva supranatural. în ce sens putem spune că Biblia este supranaturală?

4. De ce este important ca creştinii să citească Biblia zilnic, să mediteze asupra ei şi să se roage?
5. Ce avantaje are timpul de părtăşie de dimineaţă?
8. însuşirea se referă la două lucruri. Spune care sunt acestea şi fa o scurtă descriere a lor.
9. La ce se referă „mestecarea" atunci când vorbim de ea în contextul hrănirii din Cuvântul lui Dumnezeu?
6. Care sunt procesele hrănirii pe care le menţionează A.W. Pink ca exemple pentru modul în care ar trebui să ne hrănim noi din Cuvântul lui Dumnezeu? [nota autorului: „mestecarea" a fost cuvântul ales de Pink, nu de mine]
7. La ce se referă „însuşirea" atunci când vorbim de modul în care trebuie creştinii să se hrănească din Cuvântul lui Dumnezeu?
10. Spune care sunt şi descrie cu propriile tale cuvinte cele trei tehnici de meditaţie asupra promisiunilor Cuvântului lui Dumnezeu?

11. La ce se referă „asimilaţia" în contextul hrănirii din Cuvântul lui Dumnezeu?
12. Cum îşi poate da seama un creştin dacă a asimilat în sufletul său Cuvântul lui Dumnezeu?
15. Explicaţi cum trebuie folosit „Sistemul de cartonaşe pentru memorarea Bibliei"?

16. Ce este „Tabelul de citire a Bibliei"? Cum trebuie folosit?
13. Ce este „Tabelul celor 40 de zile"? Cum funcţionează? Care este scopul lui?
17. Ce este „partenerul de dare de socoteală"? Ce trebuie să facă el?
14. Ce este „Schiţa pentru lista personală de rugăciune"? Cum trebuie folosită?

18. Ce rol joacă disciplina în toate acestea? Care sunt câteva din disciplinele din viaţa unui credincios? Ai practicat în mod regulat şi eficient aceste discipline? Ce vei face să le faci parte din viaţa ta? (Dă exemple concrete de paşi sau planuri şi începe să le pui în practică.)

Capitolul Şase

Recuperarea

19. Cu toate că implementarea disciplinelor spirituale este foarte importantă, de ce anume trebuie să ne ferim atunci când căutăm să stabilim o structură a acestor discipline în viaţa noastră?

Unii dintre voi vă mai aduceţi aminte poate de serialul de televiziune „MASH". Serialul în sine este o producţie TV seculară şi nu prea are pentru ce să fie lăudat din punct de vedere creştin. Totuşi, mulţi dintre noi am aflat prin intermediul acestui serial de existenţa Unităţilor Sanitare Mobile din cadrul armatei. Oriunde este un război, este de aşteptat să fie şi multe victime. Existenţa acestor unităţi sanitare mobile pe frontul de luptă în timpul războiului din Coreea[6], cât şi pe alte fronturi de luptă, a salvat viaţa multor soldaţi răniţi. Cei care au fost răniţi uşor , după ce au fost trataţi corespunzător, au putut să se întoarcă pe câmpul de luptă.

Vreau să fac aici o aplicaţie spirituală a acelor Unităţi Sanitare Mobile în contextul războiului spiritual pe care-1 au de dus creştinii în fiecare zi. Soldaţii creştini sunt adesea răniţi de către duşman. Aceste răni pot fi anumite păcate

6 Acţiunea serialului la care face referire autorul, „MASH", are loc pe frontul din Coreea în timpului războiului dintre Nordul Comunist şi Sudul Coreei. - N. Tr.

sau sentimente de vinovăţie şi pot avea consecinţe cum ar fi descurajarea, depresia,

anxietatea, îngrijorările, izolarea şi singurătatea, etc.
Diavolul nu numai că face aceste răni, dar el ştie şi cât de mult se vor agrava ele după aceea. De aceea este atât de important ca cei credincioşi să apeleze la ajutor spiritual imediat după ce au fost atacaţi şi răniţi de inamic.
Succesul lui Satan în a ne scoate din luptă prin intermediul diferitelor păcate depinde şi de cât de bine cunoaştem, sau nu cunoaştem, adevărurile Bibliei. Dumnezeu a pus la dispoziţia fiecărui creştin suficiente provizii pentru a rezolva problema vinovăţiei, iar diavolul ştie foarte bine acest lucru. Totuşi el se foloseşte de ignoranţa noastră în această privinţă şi poate distorsiona adevărul pentru a ne face să credem că, odată ce am căzut, nu mai este nici o şansă de reabilitare. Amintiţi-vă că Domnul Isus a spus următoarele despre diavol: „ *Ori de cîte ori spune o minciună, vorbeşte din ale lui, căci este mincinos şi tatăl minciunii"* (Ioan 8:44b).
Prin urmare, este extrem de important să cunoaştem temeinic şi să folosim din plin resursele puse la dispoziţie de Dumnezeu în situaţii de păcat sau vinovăţie. în momente ca acestea, sufletul şi spiritul nostru sunt rănite, dar Dumnezeu are o „Unitate Sanitară Mobilă" care să ne dea îngrijirile spirituale necesare şi care să ne poate vindeca ca să putem lua parte din nou la luptă.

Adevăruri spirituale pe care trebuie să le cunoaştem şi să le folosim zilnic

1) Diavolul este acuzatorul nostru!

Diavolul este un expert în a folosi păcatul şi vinovăţia pentru a schilodi creştinii şi a-i face inutili în lupta spirituală. Amintiţi-vă ce spune Petru: *...„potrivnicul vostru, diavolul, dă tîrcoale ca un leu care răcneşte şi caută pe cine să înghită"* (1 Pet. 5:8). în Apocalipsa 12:10, diavolul este numit ... *„pârăşul fraţilor noştri, care zi şi noaptea îi pâra înaintea Dumnezeului nostru".*[1]
Trebuie să fim conştienţi că diavolul cunoaşte faptul că noi suntem foarte vulnerabili la tot ce rezultă din vinovăţie, pentru că ştim că suntem păcătoşi şi avem tendinţa de a încerca să facem ceva pentru a ne câştiga acceptarea şi aprobarea lui Dumnezeu. Ca rezultat al acestui fapt, atunci când păcătuim, tendinţa noastră firească este să încercăm să ne revanşăm cumva faţă de Dumnezeu. Problema este că niciodată nu putem şti dacă am făcut suficient de mult sau am suferit de-ajuns pentru a intra din nou în graţia lui Dumnezeu.
Mai mult decât atât, diavolul ne şopteşte că suntem nişte rataţi nefericiţi, că ne amăgim singuri, că ne irosim timpul citind Biblia şi rugându-ne sau mergând la biserică, că degeaba spunem că suntem creştini. Toate aceste minciuni sunt bazate pe o pervertire a adevărului (ideea că, oarecum depinde de noi să ne recâştigăm poziţia de neprihănire în faţa

7 în limba greacă, cuvântul folosit pentru „pârâş" este KcuriYopeto, (kategoreo [kat-ay-gor-eh'-o]), care înseamnă „a acuza", „a aduce acuze" împotriva cuiva - N. Tr.

lui Dumnezeu). Adevărul este că Domnul Isus ne-a adus deja în această poziţie înaintea lui Dumnezeu (Efes. 1:7) şi nu este nici un alt mod prin care să avem parte de bunăvoinţa lui Dumnezeu, acum sau în viitor! Putem să avem parte din nou de poziţia de neprihăniţi în harul lui Dumnezeu în acelaşi mod în care am fost mântuiţi: *în şi prin Isus Hristos.*

2) Isus Hristos este avocatul nostru în faţa Tatălui

1 Ioan 2:1-2 ne spune *„Copilaşilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiţi. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit. El este jertfa de ispăşire pentru păcatele noastre; şi nu numai pentru ale noastre, ci şi pentru ale întregii lumi. "*
Observaţi cât de realistă este Biblia. Ceea ce spune acest pasaj este adevărat pentru întreaga Biblie: aceste lucruri sunt scrise ...„ *ca să nu păcătuiţi* ".Acesta este scopul. Totuşi, Biblia nu învaţă că odată mântuiţi, credincioşii intră într-o stare în care nu mai păcătuiesc niciodată. Uneori vor cădea. Iacov 3:2 spune: *„toţi greşim în multe feluri"...* învăţătura Bibliei nu este aceea că creştinii sunt fără păcat, ci că ei păcătuiesc mai puţin. De fapt Ioan ne spune în 1 Ioan 1:8 că *„dacă zicem că n-avem păcat, ne înşelăm singuri şi adevărul nu este în noi".*
Versetul de mai sus continuă apoi spunându-ne de soluţia pregătită de Dumnezeu pentru noi atunci când păcătuim: .. .„ *Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios şi drept"...* în Evrei 8:1-2 ni se spune că Isus este Marele nostru Preot care ne-a obţinut iertarea prin însăşi sângele Său şi acum sade la dreapta Tatălui unde, aflăm din Evrei 7:25, El *...„trăieşte*

pururea ca să mijlocească pentru"... toţi credincioşii.
Prin urmare, Isus este viu în veci ca să vorbească Tatălui în numele tuturor credincioşilor din orice generaţie când aceştia cad în păcat. Prezenţa Fiului la dreapta lui Dumnezeu este ceva care ne reaminteşte mereu că cerinţele sfinte ale Legii lui Dumnezeu au fost satisfăcute prin sângele pe care Domnul 1-a vărsat la cruce pentru a plăti pentru păcate. Această plată nu este doar pentru păcatele ce le-am comis înainte de a fi mântuiţi, ci pentru toate păcatele (vezi Col. 2:13b).
Aşadar, acesta este modul în care ar trebui sa răspundem diavolului când acesta ne acuză. Putem să fim de acord cu Sâtan că într-adevăr nu suntem vrednici să venim în faţa lui Dumnezeu din cauza a ceea ce suntem şi a ceea ce am făcut. Cu toate acestea, trebuie să avem curaj să-i spunem Diavolului că nu prin neprihănirea noastră mergem în faţa lui Dumnezeu (îs. 64:6), ci prin sângele lui Isus Hristos care a spălat păcatele noastre şi a făcut posibilă părtăşia noastră cu Dumnezeu şi umblarea noastră cu El, chiar şi atunci când cădem (Ioan 1:7 şi 9). Putem să-i mai spunem Diavolului că Dumnezeu ne-a îmbrăcat în neprihănirea lui Hristos, fapt care ne face acceptaţi înaintea lui Dumnezeu (îs. 61:10 şi 2 Cor. 5:21).
Fără nici un dubiu, acesta este modul în care trebuie să răspundem Diavolului atunci când el ne acuză; Apocalipsa 12:10-11 ne confirmă aceasta. Acest pasaj ne spune că cei credincioşi l-au învins pe *...„pârâşulfraţilor noştri, care zi şi noaptea îi pâra" ... „Ei l-au biruit, prin sîngele Mielului"* ... Biruinţa aceasta poate fi obţinută prin credinţă, prin aplicarea

—
practica a textului din 1 Ioan 1:7 şi 9.
3) „Relaţia" cu Dumnezeu nu este acelaşi lucru cu „părtăşia" cu Dumnezeu
înainte de mântuire noi toţi eram străini de Dumnezeu din cauza păcatelor noastre (vezi Efes. 2:11-12). în starea în care eram atunci nu aveam o relaţie cu Dumnezeu, nu-L aveam ca Tată ceresc. Isus le-a spus fariseilor şi celorlalţi lideri religioşi ipocriţi din vremea Sa *...„voi aveţi de tată pe diavolul"* (Ioan 8:44). Biblia face mereu distincţie între sămânţa şarpelui şi sămânţa femeii (Gen. 3:15). Cei care nu sunt

mântuiţi nu sunt copii adevăraţi ai lui Dumnezeu. Ei nu au cu Dumnezeu o relaţie izvorâtă din mântuire.
Totuşi, 1 Ioan 1:12 ne spune că *„tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu "...,* iar Pavel le spune creştinilor „ *Şi voi n-aţi primit un duh de robie, ca să mai aveţi frică; ci aţi primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Aval adică: Tatăl" însuşi Duhul adevereşte împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.* (Rom. 8:15-16). Ioan exclama „ *Vedeţi ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Şi suntem!"*... (Ioan 3:1).
Odată ce am devenit copii ai lui Dumnezeu prin credinţa în Domnul Isus Hristos, am intrat într-o **relaţie eternă** cu Dumnezeu (Rom. 8:38-39, Ioan 10:27-29, **Fii.** 1:6). Nimic nu poate să pună vreodată capăt acestei relaţii. într-un anume sens, ea poate fi comparată cu relaţia dintre copii şi părinţii lor naturali. Nimic nu poate schimba această relaţie. Părinţii naturali vor fi mereu părinţii biologici ai copiilor lor. Această

relaţie va exista mereu.
Există totuşi, în timpul când creştem şi locuim cu părinţii noştri, momente când apar nori şi probleme în relaţia noastră cu ei: probabil nu i-am ascultat sau ne-am împotrivit autorităţii lor. în astfel de situaţii, intimitatea relaţiei noastre cu părinţii are de suferit. Dispare **„dulceaţa"** din relaţie. Totuşi, **relaţia** încă există. Ei rămân în continuare părinţii noştri biologici. Nimic nu poate schimba această realitate.
La fel se poate întâmpla şi în relaţia nostră cu Domnul. Am fost adoptaţi în familia Sa ca fii (Efes. 1:5). Relaţia noastră cu Dumnezeu este asemenea celei dintre tată şi copii. Nimic nu poate schimba asta (Fii. 1:6). Cu toate acestea, atunci când păcătuim intimitatea relaţiei are de suferit.
Pasajul din 1 Ioan 1 vorbeşte în primul rând despre problema **părtăşiei** noastre cu Dumnezeu, nu a **relaţiei** noastre cu El ca şi copii ai Săi. Observaţi vă rog accentul pus pe părtăşie:
*...„ce am văzut şi am auzit, aceea vă vestim şi vouă, ca şi voi să aveţi **părtăşie** cu noi. **Şi părtăşia** noastră este cu Tatăl şi cu Fiul Său, Isus Hristos. Şi vă scriem aceste lucruri pentru ca bucuria voastră să fie deplină. Vestea, pe care am auzit-o de la El şi pe care v-o propovăduim, este că Dumnezeu e lumină şi în El nu este întuneric. Dacă zicem că avem **părtăşie** cu El şi umblăm în întuneric, minţim şi nu trăim adevărul. Dar dacă umblăm în*
*lumină, după cum El însuşi este în lumină, avem **părtăşie** unii cu alţii; şi sîngele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăţeşte de orice păcat"* (lloan 1:3-7)
Atunci când părtăşia noastră cu Dumnezeu este întreruptă, simţim că nu mai suntem aproape de Dumnezeu şi că El nu este mulţumit de noi. Ne simţim vinovaţi şi murdari. Chiar dacă am încerca să negăm aceste sentimente, tot ne simţim nefericiţi şi goi pe dinăuntru. Pacea şi bucuria pe care le dă Domnul nu mai sunt în noi. Devenim neliniştiţi în duhul nostru şi trişti. Continuând să trăim în starea respectivă, vom avea

parte de o viaţă plină de înfrângeri. Dumnezeu nu va mai fi cu noi în sensul că binecuvântările Sale nu vor mai fi asupra noastră atâta timp cât refuzăm să ne pocăim. Părtăşia cu Tatăl este întreruptă. Singura soluţie la această problemă este **„iertarea părintească".**

4) Este important să înţelegem diferenţa dintre „iertarea judiciară" şi „iertarea părintească"

în esenţă, iertarea lui Dumnezeu este iertarea lui Dumnezeu. Nu există diferenţe în natura ei sau în calitatea ei, indiferent de forma în care se manifestă. Este totuşi de folos să identificăm cele două căi prin care vine iertarea lui Dumnezeu, în contextul relaţiei şi în cel al părtăşiei.

Iertarea judiciară

Putem să spunem că iertarea pe care Dumnezeu ne-o oferă în momentul mântuirii, este **iertarea judiciară.** Acest termen se referă la iertarea lui Dumnezeu în relaţie cu destinul final al sufletului nostru. Biblia ne învaţă că va veni o zi a judecăţii când va fi hotărât destinul final al fiecărui suflet (Apoc. 20:11-15). Cei care vor sta în faţa lui Dumnezeu având păcatele neiertate, vor avea parte de condamnare veşnică. Cei care au avut parte de iertare pentru păcatele lor, vor intra în viaţa veşnică. La aceasta se referă termenul „iertare judiciară".

In Ieremia 31, Dumnezeu vorbeşte despre Noul Legământ prin profetul Ieremia, iar în versetul 34 citim aceste cuvinte: *„le voi ierta nelegiuirea şi nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor".* Este interesant că Dumnezeu vorbeşte despre această iertare în următorii termeni: ***„Nu-mi voi aduce aminte de păcatul lor."*** Asta nu înseamnă că Dumnezeu va uita că acele acte de răzvrătire au existat. El este omniscient! Din acest punct de vedere, Dumnezeu nu uită nimic niciodată. Această formulare este una legală care face referire la ceea ce se întâmplă la începutul unui proces atunci când procurorul se ridică în picioare şi citeşte acuzaţiile împotriva celui inculpat. Ceea ce vrea să zică este că, în ziua aceea a judecăţii Dumnezeu nu va aminti toate păcatele noastre în faţa tuturor celor prezenţi. în acest sens spune Biblia că Dumnezeu nu-şi mai aduce aminte de păcatele noastre, deoarece plata pentru ele a fost deja plătită în Domnul Isus.

Sunt numeroase pasaje care fac referire la această

136

137

„judecată judiciară". Spre exemplu, Psalmul 103:12 spune: ...*„cât este de departe răsăritul de apus, atât de mult depărtează El fărădelegile noastre de la noi".* Cu alte cuvinte, într-un anume sens păcatele noastre sunt depărtate total şi uitate. Mica 7:19 vorbeşte despre cum Dumnezeu ...*„ va călca în picioare nelegiuirile noastre şi vei arunca în fundul mării toate păcatele lor".* Cuvintul folosit aici *{arunca)* arată iarăşi finalitatea iertării noastre. Este imposibil ca aceste păcate să fie readuse şi prezentate „curţii" în ziua judecăţii. Aceasta este „iertarea judiciară".

Mai este un pasaj în Biblie care vorbeşte în mod explicit despre finalitatea iertării lui Dumnezeu. îl găsim în Coloseni 2:13b-14: ...*„ne-a iertat toate greşalele. A şters*

zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră şi ne era potrivnic şi l-a nimicit pironindu-l pe cruce. " Iată un exemplu excelent al iertării judiciare oferite de Dumnezeu. Se referă deci la faptul că păcatele noastre au fost definitiv şterse datorită faptului că Hristos a plătit pentru ele la cruce. Dumnezeu a promis că niciodată nu-şi va mai aduce aminte de ele şi nu ni le va imputa în ziua judecăţii. Aceasta este iertarea judiciară!

Iertarea părintească

Chiar dacă păcatele noastre au fost şterse de Dumnezeu prin iertarea judiciară (îs. 43:25), noi tot îl ofensăm pe Dumnezeu atunci când păcătuim împotriva dragostei Sale. Bunul simţ ne spune că nu putem să păcătuim împotriva lui Dumnezeu fără să existe repercursiuni numai datorită faptului că El ne-a oferit iertare definitivă de păcat în ziua judecăţii. Bunul simţ ne sugerează că Dumnezeu este nemulţumit de noi atunci când noi păcătuim împotriva Lui, în pofida dragostei sale minunate şi a harului arătat în Domnul Isus. Cu siguranţă Dumnezeu nu poate să treacă cu vederea asemenea acte de trădare. Sigur că Domnul este nemulţumit şi ofensat de noi în asemenea situaţii. Aici intervine iertarea părintească. Efeseni 4:30 ne confirmă ceea ce bunul simţ ne face să simţim. Printre alte lucruri despre care ne atenţionează apostolul, el adaugă şi aceasta: *..."să nu întristaţi pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu ".* Când citim aceste cuvinte ne gândim imediat la faptul că noi creştinii, chiar având păcatele iertate, putem încă să-L întristăm pe Dumnezeu prin păcatele noastre. Aceasta nu înseamnă că relaţia „tată-fiu" încetează să mai existe. Biblia afirmă clar că nimic nu poate distruge această relaţie, relaţie ce se bazează pe dragostea lui Dumnezeu (Rom. 8:38-39). Cu toate acestea, textul din Efeseni ne confirmă că nu putem să păcătuim împotriva lui Dumnezeu şi aceasta să rămână fără efect.

Vedeţi paralela cu părinţii biologici? Cu siguranţă au existat momente când relaţia noastră cu părinţii noştri a fost afectată de neascultare sau răzvrătire, dar ei tot au rămas părinţii noştri biologici. Chiar dacă uneori nu ne vorbim unii altora din cauza supărării, relaţia noastră nu se schimbă în esenţă. Biblia sugerează că la fel stau lucrurile şi în relaţia noastră cu Tatăl nostru ceresc.

Psalmul 66:18 spune aşa: *„Dacă aş fi cugetat lucruri*

138

139

ii

nelegiuite în inima mea, nu m-arfi ascultat Domnul. ". Găsim aici o indicaţie clară că păcatul întrerupe părtăşia noastră cu Dumnezeu, cu toate că păcatele credincioşilor <u>sunt</u> iertate prin iertarea judiciară. în 1 Petru 3:7 găsim o afirmaţie similară: *„Bărbaţilor, purtaţi-vă şi voi, la rândul vostru, cu înţelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele care vor moşteni împreună cu voi harul vieţii, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre."* Iarăşi găsim aceeaşi indicaţie că un comportament păcătos poate împiedica părtăşia noastră cu Dumnezeu. Este evident că Dumnezeu este ofensat de păcatele celor credincioşi, poate chiar mai mult acum că El ne-a oferit deja iertarea judiciară pentru păcate.

Vedem că în cazul acesta este vorba de o altfel de iertare: **iertarea părintească.** 1 Ioan 1:9 se referă în mod clar la acest tip de iertare: *„Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios şi drept, ca să ne ierte păcatele şi să ne curăţească de orice nelegiuire. "* Acest pasaj se referă la păcate comise de creştini. Este vorba aici de mărturisirea

faptului că am păcătuit şi am trădat îndurarea şi dragostea lui Dumnezeu şi că ne pare rău de purtarea noastră. Este o recunoaştere a faptului că ne dăm seama că l-am întristat pe Duhul Sfânt prin păcatul nostru şi că părtăşia noastră cu Dumnezeu a avut de suferit ca rezultat al căderii noastre.
Şi Domnul Isus a vorbit despre nevoia unei astfel de mărturisiri. Un exemplu este, bineînţeles in rugăciunea „Tatăl Nostru". El i-a învăţat pe ucenicii Săi să se roage astfel: *„iartă-ne nouă greşelile noastre precum şi noi iertăm*
140
greşiţilor noştri" (Mat. 6:12). De ce i-ar fi învăţat Domnul pe ucenici să se roage astfel dacă faptul că păcatele lor au fost deja iertate (în sens judiciar) ar fi însemnat că ei nu mai trebuiau să fie preocupaţi de păcatele pe care le făceau zilnic? Dar Domnul le-a dat această învăţătură, şi prin ei ne-o dă şi nouă, că trebuie să ne rugăm pentru iertarea păcatelor. Ideea de aici este că trebuie să ne rugăm zilnic în felul acesta.
Se pare că şi pasajul din Ioan 13, când Domnul spală picioarele ucenicilor, ne învaţă acelaşi principiu. Domnul a vrut ca ceea ce a făcut el să slujească drept lecţie. Este adevărat că lecţia aceasta ne învaţă relaţia lider-slujitor. Cu toate acestea, cuvintele spuse de Domnul par să sugereze şi faptul că El vrea să ne înveţe nevoia de curăţire zilnică de păcate, fiind creştini care trăim într-o lume plină de păcat.
Atunci când Petru a spus: *„nu numai picioarele, dar şi mâinile şi capul!"* Domnul Isus i-a răspuns; *„Cine s-a scăldat n-are trebuinţă să-şi spele decât picioarele, ca să fie curat de tot; şi voi sunteţi curaţi..."* Cuvintele Domnului par să sugereze că cei care au crezut în El au fost deja iertaţi de păcate, în sens judiciar, dar cu toţii au încă nevoie să-şi spele picioarele spirituale pentru că umblă într-o lume plină de păcat. Acest lucru confirmă ideea unei mărturisiri zilnice care să reîmprospăteze şi să reabiliteze părtăşia intimă cu Tatăl ceresc. Se pare că despre o astfel de iertare vorbeşte Ioan în 1 Ioan 1:9.
5) Trebuie să învăţăm să ascultă îndemnul din 1 Ioan 1:9 din inimă
Este evident că putem să abuzăm de pasajul din 1 Ioan
141
-
1:9 prin folosirea sa în mod mecanic. Acest verset nu a fost scris cu intenţia de a fi folosit ca un fel de magie pe care o folosim pentru ca păcatul să dispară atunci când păcătuim. Dacă folosim acest verset ca o formulă magică iar în inimile noastre nu avem o părere de rău sinceră şi ştim în adâncul inimii noastre că avem intenţia de a repeta păcatul, nu ne putem aştepta ca Dumnezeu să fie mulţumit de o astfel de rugăciune. Nu ne putem aştepta ca relaţia de părtăşie intimă cu El să fie refăcută. Evrei 4:13b spune: *„totul este gol şi descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face."* Alte pasaje ne vorbesc de asemenea de faptul că Dumnezeu ne cercetează inimile (1 Cron. 28:9; Ps. 7:9; Ier. 17:10; Apoc. 2:23).
Secretul folosirii corecte a acestui verset este starea inimii noastre în faţa lui Dumnezeu. Cel mai bun exemplu pentru a ilustra aceasta este David şi modul în care a tratat el păcatul său. Atunci când citim Psalmul 51, ne dăm seama cât de profundă era cunoştinţa lui David despre modul în care trebuia să trateze păcatul şi vinovăţia sa înaintea lui Dumnezeu.El ne arată cum trebuie să restaurăm părtăşia noastră intimă cu Dumnezeu, chiar dacă s-ar întâmpla să falimentăm şi să păcătuim înaintea Lui.
Observaţi modul în care David îşi mărturiseşte păcatul înaintea lui Dumnezeu în următoarele versetePsalmi 139:23-24 - *„Cercetează-mă, Dumnezeule şi cunoaşte-mi inima! încearcă-mă şi cunoaşte-mi gîndurilel Vezi dacă sunt pe o cale rea şi du-măpe*

calea veşniciei!"
Psalmi 51:10 - *„Zideşte în mine o inimă curată Dumnezeule, pune în mine un duh nou şi statornic!"*
Psalmi 66:18 - *„Dacă aş fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-arfi ascultat Domnul. "*
Psalmi 19:14 - *„Primeşte cu bunăvoinţă cuvintele gurii mele şi cugetele inimii mele, Doamne, Stânca mea şi Izbăvitorul meu!"*
E bine să memorăm, să studiem şi să medităm asupra unor asemenea pasaje ...să învăţăm să avem aceeaşi atitudine a inimii ca cea a lui David atunci când el şi-a mărturisit păcatul. El a fost deschis la fi cercetarea lui Dumnezeu. De fapt, David chiar 1-a invitat pe Dumnezeu să-1 cerceteze şi să-i arate păcatele din viaţa sa. Trebuie ca şi noi să fim la fel de cinstiţi şi deschişi atunci când ne prezentăm în faţa lui Dumnezeu pentru a ne rezolva problema păcatului şi a vinovăţiei.
Atunci când David şi-a dat seama că a păcătuit împotriva lui Dumnezeu, a realizat că inima sa nu mai este într-o stare bună şi 1-a implorat pe Dumnezeu să-i dea o inimă curată şi un duh nou (Ps. 51:10). Iată un om care nu a vrut să îngăduie cancerului păcatului să-i otrăvească inima. El a strigat către Domnul să-1 ajute să se ridice şi să îl curăţească. Aşa trebuie să facem şi noi în fiecare zi. Şi acesta este unul dintre secretele unei umblări zilnice cu Domnul.
Inima lui David era fără nici un fel de ipocrizie. El ştia că dacă ar fi continuat să se joace cu păcatul in inima sa, Dumnezeu nu ar fi putut fi înşelat. David ştia că de fapt se păcălea doar pe sine dacă ar fi continuat să ascundă încă păcatul în inima sa. Ştia că Domnul ar fi cunoscut oricum

inima lui şi nu i-ar fi ascultat rugăciunile, că nu ar fi putut să aibă părtăşie cu Dumnezeu (Ps. 66:18). De aceea David L-a implorat pe Dumnezeu să-1 curăţească de orice ipocrizie şi să facă ca gândurile inimii şi cuvintele gurii sale să fie pe placul Său(Ps. 19:14).
6) Trebuie să avem o **perspectivă biblică corectă a modului în care Dumnezeu vrea şi este gata să ne ierte**
Dacă Diavolul reuşeşte să ne convingă că Dumnezeu ţine mânie pe noi atunci când păcătuim el va reuşi să ne ţină la pământ zile, săptămâni sau luni în şir, cu inima plină de sentimente de vinovăţie. E ca şi cum ne-ar ţine la podea cu piciorul său pe spatele nostru în aşa fel încât să nu ne putem ridica.
Din nou, într-o asemenea situaţie adevărul ne face liberi (Ioan 8:13). Dacă refuzăm să credem minciuna Diavolului şi ne punem încrederea în adevărul pe care ni-1 prezintă Biblia, nu trebuie să rămânem la pământ.
Mica 7:8-9 - „ *chiar dacă am căzut, mă voi scula iarăşi, chiar dacă stau în întuneric, totuşi Domnul este Lumina mea! ...El mă va scoate la lumină şi voi privi dreptatea Lui. "*

Proverbe 24:16 - „ *Căci cel neprihănit de şapte ori cade şi se ridică, dar cei răi se prăbuşesc în nenorocire. "*
Psalmi 30:5 - *„Căci mânia Lui ţine numai o clipă, dar îndurarea Lui ţine toată viaţa: seara vine plânsul, iar dimineaţa veselia."*
Psalmi 103:8-10 - *„Domnul este îndurător şi milostiv, îndelung răbdător şi bogat în bunătate. El nu Se ceartă fără încetare şi nu ţine mânia pe vecie. Nu ne face după păcatele*

noastre, nu ne pedepseşte după fărădelegile noastre. "
Psalmi 103:13 - *„Cum se îndură un tată de copiii lui, aşa Se îndură Domnul de cei ce se tem de El. "*
1 Samuel 12:20-22 - *„,Nu vă temeţi! Aţi făcut tot răul acesta; dar nu vă abateţi dela Domnul şi slujiţi Domnului din toată inima voastră. Nu vă abateţi dela El; altfel, aţi merge după lucruri de nimic, cari n-aduc nici folos nici izbăvire, pentrucă sunt lucruri de nimic. Domnul nu va părăsi pe poporul Lui, din pricina Numelui Lui celui mare, căci Domnul a hotărât să facă din voi poporul Lui."*
Psalmi 130:3-4 - *„Dacă ai păstra, Doamne, aducerea aminte a nelegiuirilor, cine ar putea sta în picioare, Doamne? Dar la Tine este iertare... "*
Iacov 3:2 - „ *Toţi greşim în multe feluri. "* Psalmi 65:3 - *„Mă copleşesc nelegiuirile, dar Tu vei ierta fărădelegile noastre."*
2 Samuel 24:14-16 - „ *Oh! mai bine să cădem în mînile Domnului, căci îndurările Lui sînt nemărginite; dar să nu cad în mînile oamenilor!"*
CONCLUZIE: Secretul unei vieţi creştine de biruinţă este să învăţăm să umblăm cât mai aproape de Domnul în fiecare zi, să cultivăm o intimitate autentică şi să menţinem această părtăşie cu El. Dacă nu facem acestea, vom avea parte de înfrângeri! Dumnezeul nostru este un Dumnezeu sfânt. Dacă vrem să umblăm aproape de El, trebuie să învăţăm cum să rezolvăm problema păcatelor şi a vinovăţiei din viaţa noastră. în centrul

acestui proces se află mărturisirea zilnică a păcatelor din inima noastră şi o continuă încredere în Hristos şi în sângele vărsat de El precum şi în credincioşia lui Dumnezeu care a promis că ne va ierta dacă vom face acestea. La aceasta se referă Apocalipsa 12:**10-1 lb:** *...„pentru că**pârăşul fraţilor** noştri, care zi şi noaptea îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos. **Ei l-au biruit, prin sângele Mielului şi prin cuvântul mărturisirii lor.**"*
SUGESTII PRACTICE: Fă o listă cu păcatele pe care ştii că le comiţi în mod frecvent şi la care ştii că trebuie să fii foarte atent. Foloseşte această listă în timpul tău zilnic de rugăciune. Evident că repetarea, sau simpla citire a listei este în zadar. E bine totuşi să foloseşti o asemenea listă pentru a evalua evoluţia ta în domeniul respectiv. De asemenea este un semn prin care îi arăţi şi lui Dumnezeu că eşti serios în legătură cu acele păcate din viaţa ta care-1 ofensează pe El.

întrebări pentru discuţii -*„Recuperarea"*
1. Descrie pe scurt de ce creştinii au nevoie de o „unitate sanitară mobilă"?
2. Ce fel de arme foloseşte Diavolul pentru a răni sau a scoate din luptă creştinii?
3. în ce mod pune textul din 1 Ioan 1:5-2:2 lucrurile în echilibru în ce priveşte problema păcatului?

4. Cine este „acuzatorul" (Apoc. 12:10-11)? Cum putem răspunde acuzaţiilor sale?
147

5. Explicaţi care este diferenţa dintre „relaţia" noastră cu Dumnezeu ca şi creştini şi „părtăşia" cu El.
6. Ce argumente avem atunci când spunem că Ioan (în 1 Ioan 1) se referă la părtăşia cu Dumnezeu şi nu la relaţia de „tată-fiu"?
7. Ce se întâmplă atunci când păcătuim împotriva lui Dumnezeu şi nu ne pocăim de păcatul nostru?
148
8. Care este diferenţa dintre „iertarea judiciară" şi „iertarea părintească"?
9. Cum interpretăm faptul că Dumnezeu nu-şi mai aduce aminte de păcatele noastre (Ier. 31:34)? Cum poate Dumnezeu să uite ceva, din moment ce El este omniscient?
10. încercuieşte acele pasaje care se referă la iertarea judiciară şi subliniază cele care se referă la iertarea părintească:
Efeseni 4:30; Ieremia 31:34; Psalmi 66:18; 1 Petru 3:7; Psalmi 103:12; 1 Ioan 1:9; Coloseni 2:13b-14; Mica 7:19; Matei 7:19, Matei 6:12; Ioan 13:2-17; Isaia 43:25.
11. Explicaţi în ce fel putem să abuzăm de textul din 1 Ioan 1:9?
149
12. în ce fel ne slujeşte împăratul David ca exemplu al modului în care trebuie să ne mărturisim păcatele înaintea lui Dumnezeu?
13. Ce anume trebuie să reţinem în legătură cu Dumnezeu atunci când ne mărturisim păcatele?
14. Ce anume trebuie să reţinem în legătură cu noi înşine atunci când ne mărturisim păcatele"
15. Putem observa o aplicaţie a principiului din 1 Ioan 1:9 în strategia „păzirii grădinii inimii noastre" discutată în capitolul 1?
150

Capitolul Şapte

Perseverenţa

„De acea, preaiubiţii mei fraţi, fiţi tari, neclintiţi, sporiţi întotdeauna în lucrul Domnului, căci ştiţi că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică."
1 Corinteni 15:58

Eu am un loc preferat pentru timpul meu devoţional de dimineaţă. Biserica mea mi-a oferit un fotoliu de piele, frumos şi confortabil, care este în sufragerie, lângă o măsuţă cu lampă. A fost o vreme când lampa începuse să pâlpâie. Alternanţa lumină-înruneric mă deranja foarte mult. Mi-am dat seama că ar trebui să-mi fac timp să descopăr defecţiunea sau să înlocuiesc lampa. Din fericire, după o primă încercare, am descoperit problema. întrerupătorul era montat pe cablul de la lampă; pur şi simplu am strâns mai bine şurubul micuţ de la întrerupător şi pâlpâitul a încetat. Acum beneficiez

de confortul unui spaţiu bine luminat pentru citit şi meditaţie,
151
fără deranjul provocat de tremurul luminii.
In acest caz problema a apărut datorită unei „conexiuni" slabe sau unei întreruperi în circuitul electric . Aceeaşi problemă ar fi putut fi cauzată de un bec nefixat bine în dulie. Dacă nu există o conexiune strânsă şi constantă cu sursa de tensiune electrică, rezultatul poate fi o lumină tremurândă.
Domnul Isus le spune ucenicilor Săi „ *voi sunteţi lumina lumii"* (Matei 5:14). Adresându-se creştinilor din Filipi, apostolul Pavel îşi exprimă dorinţa ca ei să strălucească *ca „nişte lumini în lume"... „în mijlocul unui neam ticălos şi stricat, "* (Filipeni 2:15). Tot astfel şi noi ar trebui să strălucim. **Dar dacă nu rămânem strâns conectaţi la sursa puterii noastre, vom "pâlpâi" şi nu vom oferi o lumină puternică şi folositoare celor pierduţi şi întregii lumi căzute. Singura modalitate prin care acest lucru poate fi făcut este prin perseverenţa în disciplinele spirituale!** Trebuie să rămânem mereu strâns conectaţi la sursa puterii noastre spirituale. Dacă dorim să realizăm cu vieţile noastre lucruri care să aibă o semnificaţie eternă, lucruri care îi vor face plăcere lui Dumnezeu şi care vor primi o răsplată în ziua Judecăţii, trebuie să învăţăm să umblăm zilnic şi consistent cu Domnul. Dacă nu, nu vom fi o lumină pentru cei din jur din cauză că nu suntem conectaţi în mod regulat şi consecvent la sursa noastră nemărginită de putere.
Pentru majoritatea oamenilor, cel mai mare obstacol în calea perseverenţei în disciplinele spirituale este programul încărcat, aglomerat, de fiecare zi. Majoritatea creştinilor îşi dau seama că ar trebui să aibă obiceiul zilnic de a se ruga,
memora versete din Scriptură şi medita la Cuvântul lui Dumnezeu, dar ei pur şi simplu nu ajung să introducă aceste lucruri precum şi alte discipline spirituale în viaţa lor în mod regulat. Duhul Sfânt este prezent în orice credincios adevărat, producând o adâncă dorinţă în lăuntrul său de a comunica cu Dumnezeu în mod regulat. Problema este lenevia noastră firească şi toate distragerile vieţii.
Diavolul cunoaşte multe argumente ingenioase ca să ne împiedice să stabilim o umblare regulată şi consecventă cu Dumnezeu. Unul din argumentele sale preferate şi care dă de cele mai multe ori rezultate este ideea că: *„atunci când cursul vieţii se va mai domoli, o să văd eu ce pot să fac să devin mai serios în legătură cu viaţa mea spirituală".* Adevărul este că pentru cei mai mulţi dintre noi, cursul vieţii nu se va domoli niciodată! Trebuie să recunoaştem două lucruri elementare: (1) întotdeauna vom fi ocupaţi; şi (2) majoritatea oamenilor duhovniceşti sunt de asemenea oameni ocupaţi!
însuşi Domnul Isus Hristos a fost un om ocupat! în Evanghelii citim cum El slujea cât era ziua de lungă , apoi se trezea în zori să se roage şi să călătorească spre următorul loc de slujire. Erau chiar şi nopţi când nu dormea deloc! Oamenii se grăbeau încontinuu să-L întâlnească şi să petreacă timp cu El. Atunci când a adormit într-o barcă mică, deschisă şi aruncată într-o parte şi-n alta de furtună, a fost probabil din cauză că era extenuat fizic! Ştia şi El tot ce trebuie ştiut despre "stresul provenit din muncă." Dacă El şi apostolul Pavel ar trăi astăzi, generaţia noastră i-ar privi ca pe nişte oameni obsedaţi de muncă şi care îşi neglijează în mod nechibzuit trupurile.

Este important de reţinut că disciplinele spirituale nu sunt doar pentru acei creştini care au o grămadă de timp liber! Dumnezeu a poruncit tuturor credincioşilor să II iubească cu toată inima, mintea şi puterea lor şi să-1 iubească şi pe aproapele lor ca pe ei înşişi. Nu putem face asta doar în timpul nostru liber! - Parcă şi aud pe unii cititori spunând: "Da, dar tu nu ştii cum este programul meu şi viaţa mea." Oamenilor aceştia pot doar să mă adresez cu însăşi cuvintele lui Hristos, ...„ *căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi neprihănirea Lui, şi toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra "* (Matei 6:33). Eu cred că împlinirea acestei porunci a lui Hristos necesită un răspuns al credinţei! Ni se cere să ne demonstrăm încrederea şi credinţa în Dumnezeu acordând prioritate lucrurilor pe care El le-a poruncit şi aşteptând ca El să ne răsplătească cu tot ce avem nevoie şi încă cu mult mai mult! De fapt, practicarea disciplinelor spirituale ne dă o înţelepciune mult mai mare în aranjarea priorităţilor din viaţa noastră. Simplul fapt că noi părem să nu avem niciodată timp pentru Dumnezeu este un exemplu perfect al faptului că nu ne descurcăm prea bine în ceea ce priveşte priorităţile din vieţile noastre. De ce să nu avem încredere că El ne va arăta acele lucruri care merită osteneală şi care sunt importante? Putem începe acum fixându-ne în inimile noastre scopul de a persevera în disciplina spirituală a timpului nostru devoţional de dimineaţă, indiferent ce s-ar întâmpla! Din momentul în care începem să ne formulăm scuze şi să ne compromitem angajamentul, noi eşuăm în împlinirea poruncii de a "căuta mai întâi" împărăţia lui Dumnezeu. Doar pentru că am putea
da greş într-o zi sau două nu înseamnă că ar trebui să ne lăsăm bătuţi. A fi perseverent înseamnă a începe din nou de la capăt, indiferent de câte ori o dai în bară!

Lecţii despre Perseverenţă din II Petru 1:1-15

în epistola 2 Petru 1:1-15 găsim câteva aspecte importante ale perseverenţei pe care le putem culege din învăţătura apostolului Petru. Vom folosi acest pasaj drept ghid în studiul nostru asupra perseverenţei.

„Simon Petru, rob şi apostol al lui Isus Hristos, către cei ce au căpătat o credinţă de acelaşi preţ cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos: Harul şi pacea să vă fie înmulţite prin cunoaşterea lui Dumnezeu şi a Domnului nostru Isus Hristos! Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce priveşte viaţa şi evlavia, prin cunoaşterea Celui ce ne-a chemat prin slava şi puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduinţele Lui nespus de mari şi scumpe, ca prin ele să vă faceţi părtaşi firii dumnezeieşti, după ce aţi fugit de stricăciunea, care este în lume prin pofte. De aceea, daţi-vă şi voi toate silinţele ca să uniţi cu credinţa voastră

fapta; cu fapta, cunoştinţa; cu cunoştinţa, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de fraţi; cu dragostea de fraţi, iubirea de oameni. Căci dacă aveţi din belşug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiţi nici leneşi, nici neroditori în ce priveşte deplina cunoştinţă a Domnului nostru Isus Hristos. Dar cine nu are aceste lucruri este orb, umblă cu ochii închişi şi a uitat că a fost curăţit de vechile lui păcate. De aceea, fraţilor, căutaţi cu atât mai mult să vă întăriţi chemarea şi alegerea voastră; căci, dacă faceţi lucrul acesta, nu veţi aluneca niciodată. In adevăr, în chipul acesta vi se va da din belşug intrare în împărăţia veşnică a Mântuitorului nostru Isus Hristos. De aceea voi fi gata să vă aduc întotdeauna aminte de lucrurile acestea, cu toate că le ştiţi, şi sunteţi tari în adevărul pe care-1 aveţi. Dar socotesc că este drept, **cât** voi mai fi în cortul acesta, să vă ţin treji aducându-vă aminte; căci ştiu

că dezbrăcarea de cortul meu va veni deodată, după cum mi-a arătat Domnul nostru Isus Hristos. îmi voi da osteneala, dar, ca, şi după moartea mea, să vă puteţi aduce întotdeauna aminte de aceste lucruri."
156
1) Perseverenţa este unul din lucrurile pe care trebuie să **le "unim" cu credinţa (vs. 6):** *...„daţi-vă şi voi toate silinţele ca să uniţi cu credinţa... răbdarea"* (perseverenţa[8]) (v. 5-6). Acest lucru nu trebuie să ne sugereze că perseverenţa nu este esenţială, sau că este ceva "în plus", adăugat la mântuirea noastră. într-o anumită măsură, Duhul Sfânt îl va determina pe fiecare creştin adevărat să persevereze în credinţă, oricât de imperfect ar răspunde el(Filip. 1:6; 2 Tim. 1:7 şi 1 Ioan 2:19). în acest context (2 Petru 1:6), perseverenţa este văzută ca o virtute ce va fi răsplătită. Cu alte cuvinte, modul în care Dumnezeu produce perseverenţă în noi decurge dintr-un efort conştient din partea noastră de a persista cu bună ştiinţă în căutarea lui Dumnezeu şi a căii spre viaţa veşnică. **Dumnezeu ne pune în faţă avertismentul şi îndemnul de a persevera şi apoi ne explică motivele. Acest model se repetă în diferite moduri peste tot în Scriptură.**

îndemnuri şi motivaţii pentru a persevera (sau cum să "unim" perseverenţa cu credinţa noastră)

Scripura ne oferă multe îndemnuri şi motivaţii pentru ca noi să fim credincioşi şi să perseverăm în credinţă şi în

8 în traducerea englezească New King James, în loc de „răbdare" apare „perseverenţă", cuvinte care, într-o anumită măsură, au aplicaţie similară. - N. Tr.
157
umblarea noastră cu Domnul:
1. O motivaţie puternică este **realizarea faptului că osteneala noastră în Domnul nu este în zadar.** 1 Corinteni 3:11-14 descrie modul în care unii credincioşi îşi pierd timpul cu proiecte a căror valoare se reduce la *lemn, fân şi trestie* în ochii Domnului. Ni se spune că asemenea proiecte inutile vor fi mistuite în foc la Judecata de Apoi. De aceea Pavel avertizează creştinii din Corint: *...„fiţi tari, neclintiţi, sporiţi totdeauna în lucrul Domnului, căci ştiţi că osteneala voastră nu e te zadarnică. "* (1 Cor. 15:58). Gândiţi-vă un pic! Viaţa este atr-adevăr prea scurtă! în Noul Testament, Iacov spune, „ *Ce este viaţa voastră? Nu sunteţi decât un abur, care se arată puţintel, şi apoi piere"* (Iac. 4:14b). De ce să ne irosim viaţa în căutarea lucrurilor frivole? De ce să nu urmărim să realizăm lucruri care au o semnificaţie eternă în acest scurt timp al vieţii noastre ?
Evrei 6:10-12 este încă un pasaj minunat care afirmă faptul că Dumnezeu nu va uita să răsplătească supunerea şi slujba celor credincioşi: „ *Căci Dumnezeu nu este nedrept ca să uite osteneala voastră şi dragostea pe care aţi arătat-o pentru Numele Lui, voi, care aţi ajutorat şi ajutoraţi pe sfinţi. Dorim însă ca fiecare din voi să arate aceeaşi râvnă, ca să păstreze până la sfârşit o deplină nădejde, aşa încât să nu vă leneviţi, ci să călcaţi pe urmele celor ce, prin credinţă şi răbdare, moştenesc făgăduinţele."*
2. O altă motivaţie puternică pentru perseverenţă este
158
faptul că într-o zi noi toţi vom sta înaintea Domnului să dăm socoteală pentru lucrurile săvârşite în acest trup,
fie ele bune sau rele (2 Cor. 5:10). La acest lucru se face referire şi în 1 Ioan 2:28. Aici, Ioan le spune sfinţilor, *„Şi acum, copilaşilor, rămâneţi în El, pentru ca atunci*

când Se va arăta El, să avem îndrăzneală, şi, la venirea Lui, să nu rămânem de ruşine şi depărtaţi de El". Trebuie să judecăm în termenii pregătirii noastre pentru acea zi măreaţă şi trebuie să ne gândim la asta în fiecare zi! Trebuie să ne reamintim zilnic cine suntem, de unde am fost scoşi şi spre ce suntem chemaţi! Trebuie să ne încurajăm cu siguranţa faptului că Dumnezeu ne-a oferit toate resursele de care avem nevoie (2 Pet. 1:3) ca să triumfăm în credinţă şi încredere, fiind supuşi, ... *„Aceluia, care poate să vă păzească de orice cădere, şi să vă facă să înfăţişaţi fără prihană şi plini de bucurie înaintea Slavei Sale"* (Iuda 24).
3. încă un motiv puternic pentru a persevera este **fapul că nu suntem singuri!** Dumnezeu este întotdeauna cu noi în încercările şi circumstanţele dificile din viaţa noastră. El ne priveşte şi îi pasă ce se întâmplă cu noi. De fapt, El plănuieşte să se folosească de aceste circumstanţe tocmai pentru binele nostru (Rom. 8:28 şi Ier. 29:11). Chiar în momentele cele mai grele, atunci când ni se pare că ne-am pierdut pe cale şi suntem singuri, înconjuraţi de întuneric, Dumnezeu ne încurajează să continuăm să ne încredem în El şi să perseverăm. Isaia 50:10 afirmă, „ *Cine dintre voi se teme de Domnul, să asculte glasul Robului Său! Cine umblă în întuneric şi n-are lumină, să se*
159
încreadă în Numele Domnului, şi să se bizuie pe Dumnezeul lui!"
De fapt, epistola lui Iacov sugerează că creştinii ar trebui să se bucure întotdeauna în încercările de care au parte, ştiind că Dumnezeu urmăreşte un scop prin aceste încercări şi că ele indică faptul că Dumnezeu ne testează şi ne purifică credinţa prin intermediul lor. De fapt El se foloseşte de aceste încercări pentru a dezvolta în noi perseverenţa: *„Fraţii mei, să priviţi ca o mare bucurie când treceţi prin felurite încercări, ca unii care ştiţi că încerbarea credinţei voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-şi facă desăvârşit lucrarea, ca să fiţi desăvârşiţi, întregi, şi să nu duceţi lipsă de nimic"* (Iac. 1:2-4). Versetul 12, din acelaşi capitol afirmă, *„Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieţii pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc".* în Capitolul 5, versetele 7 şi 8, Iacov spune, *„Fiţi, dar, îndelung răbdători fraţilor, până la venirea Domnului. Iată că plugarul aşteaptă roadă scumpă a pământului, şi o aşteaptă cu răbdare, până primeşte ploaie timpurie şi târzie. Fiţi şi voi îndelung răbdători, întăriţi-vă inimile"...*
NOTA: Opreşte-te aici şi citeşte apendicele **„Perspectiva asupra lumii".**
4. In cele din urmă, un alt motiv pe care îl găsim în Scriptură pentru perseverenţa noastră este **însuşi exemplul Domnului Isus Hristos.** După ce enumera marii eroi ai credinţei în Evrei 11, scriitorul epistolei începe capitolul 12
160
spunând: *„Şi noi, dar, fiindcă suntem înconjuraţi cu un nor aşa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică, şi păcatul care ne înfăşoară aşa de lesne, şi să alergăm cu stăruinţă în alergarea care ne stă înainte. Să ne uităm ţintă la Căpetenia şi Desăvârşirea credinţei noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, a dispreţuit ruşinea, şi sade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu"* (vs. 1-2). Aici, însuşi Hristos ne este dat ca şi un exemplu de perseverenţă. El a fost încurajat să persevereze de faptul că a privit dincolo de încercările şi de suferinţele pe care avea să le îndure, către bucuria veşniciei, când urma să se afle în prezenţa Tatălui şi a tuturor celor mântuiţi din toate timpurile, pe care i-a răscumpărat cu propriul Său sânge şi care în sfârşit vor vedea slava Lui (vezi

Ioan 17:24)
Noi suntem chemaţi să dezvoltăm un mod de gândire similar. Evrei 10:34 ne arată cum creştinii bisericii primare exersau perseverenţa din acelaşi motiv demonstrat de Hristos: *„într-adevăr, aţi avut milă de cei din temniţă şi aţi primit cu bucurie răpirea averilor voastre, ca unii care ştiţi că aveţi în ceruri o avuţie mai bună, care dăinuieşte".* Romani 8:18 exprimă acelaşi gând: după ce arată cum creştinul a primit un Duh de înfiere şi a fost făcut moştenitor împreună cu Domnul Isus Hristos, apostolul Pavel spune, *„Eu socotesc că suferinţele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită faţă de noi".*
2) Perseverenţa este **unul din acele lucruri care te vor împiedica să fii "ineficient" sau "neroditor" în cunoaşterea**
161
lui Hristos:
„Căci, dacă aveţi din belşug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiţi nici leneşi, nici neroditori în ce priveşte deplina cunoştinţă a Domnului nostru Isus Hristos " (v. 8). în Scriptură găsim numeroase avertismente cu privire la neproductivitate, ineficientă sau nerodire. Ioan 15 ne avertizează cu privire la mlădiţele care nu aduc roadă şi care, în consecinţă, sunt tăiate şi aruncate în foc. Iacov 1:22 avertizează cititorii că ei trebuie să fie mai degrabă împlinitori ai Cuvântului decât ascultători! 2 Timotei 3:7 atrage atenţia asupra acelora care învaţă întotdeauna dar care nu ajung niciodată la deplina cunoştinţă a adevărului. în Luca 3:7-14, Ioan Botezătorul nu a fost impresionat de forma superficială şi de vorbele goale ale multora care veneau pentru a fi botezaţi dar care nu aveau nici o dovadă clară a unei pocăinţe sincere. Unor astfel de oameni le-a zis, *„Faceţi, dar, roade vrednice de pocăinţa voastră"* (v. 8). 1 Corinteni 3:12-15 ne învaţă că lucrarea fiecărui om va fi testată la Judecata de Apoi. Unii vor primi o răsplată, alţii vor fi arşi. Aşadar, noi trebuie să fim avem grijă ca vieţile noastre să aducă o roadă bună.
Din nou, 2 Petru 1:8 ne aduce la cunoştinţă că dacă, pe lângă alte lucruri, dovedim a avea o perseverenţă din ce în ce mai mare, aceasta nu ne va permite să fim ineficienţi sau neproductivi în cunoaşterea Domnului nostru Isus Hristos. Acest lucru are o importanţă extraordinară! Vrei să îţi foloseşti viaţa pentru a realiza acele lucuri ce au semnificaţie eternă? (Vezi exemplele enumerate în versetele 5-7: fapta, cunoştinţa,
162
înfrânarea, răbdarea *{perseverenţa),* evlavia, dragostea de fraţi şi iubirea de oameni). Vrei ca viaţa ta să aibă un scop etern? Ţine minte, Iacov zice: *„Ce este viaţa voastră? Nu sunteţi decât un abur, care se arată puţintel, şi apoi piere "* (Iacov 4:14b). De ce să fii atât de nesăbuit şi să-ţi trăieşti viaţa preocupat în totalitate de această lume şi de lucrurile pe care are ţi le oferă ea când ţi-a fost dată o perspectivă corectă asupra timpului şi veşniciei? Nu ar trebui mai degrabă, de bună voie, să doreşti să îţi dedici viaţa lucrurilor care au o valoare veşnică?
Cum poţi, deci, să faci acest lucru? Adevărul de bază de care ne ocupăm aici este faptul că odată ce ai cunoscut lucrurile ce au valoare eternă, trebuie să perseverezi în ele, indiferent ce s-ar întâmpla! Nu lăsa ca nimeni şi nimic să-ţi stea în cale! Dedică-te din toată inima, de-a lungul întregii tale vieţi de-acum încolo, căutării lui Dumnezeu, a lucrurilor Sale şi ale veşniciei! Oferă-I primul loc în gândurile tale şi în priorităţile de fiecare zi. Şi veghează, căci tendinţa firească a inimii noastre nechibzuite este de a se îndepărta de acele lucruri care contează cu adevărat.

Scopul tău în viaţă trebuie să fie în aşa fel stabilit încât să permită rădăcinilor tale să se adâncească în timp ce tu rămâi lângă râul vieţii care este Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să te asemeni cu omul lui Dumnezeu descris în Psalmul 1. Ni se spune că acesta „ *îşi găseşte plăcerea în Legea Domnului* [Cuvântul lui Dumnezeu] *şi, zi şi noapte, cugetă la Legea Lui!"* Din acest motiv, *„El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care îşi dă rodul la vremea lui, şi ale cărui*

frunze nu se vestejesc: tot ce începe duce la bun sfârşit" (vs. 2-3). Ieremia 17:7-8 spune, *...„binecuvântat este omul care se încrede în Domnul şi a cărui nădejde este Domnul! Căci el este ca un pom sădit lângă ape care-şi întinde rădăcinile spre râu; nu se teme de căldură când vine şi frunzişul lui rămâne verde; în anul secetei nu se teme şi nu încetează să aducă rod".*
Privind la contrastul din Psalmul 1:3, între „ *un pom sădit lângă un izvor de apă "* cu *„pleavape care o spulberă vântul",* îmi amintesc de multele incendii forestiere care distrug sute de mii de hectare de arbori de fiecare dată când vine anotimpul secetos. Spre deosebire de asta, în statul Washington există nişte arbori sequoia care au sute, chiar mii de ani. Evident, aceşti arbori au supravieţuit şi s-au menţinut în picioare pe când alte mulţimi de copaci au pierit. în ce constă diferenţa? Oricine care a locuit în statul Washington îţi poate spune că acolo ploile sunt dese! Ceea ce determină ca aceşti arbori să-i întreacă pe alţii sunt ploile dese şi statornice. în plan spiritual, creştinul care rămâne lângă râul Cuvântului lui Dumnezeu şi devine bine înrădăcinat în adevărul lui Dumnezeu este în stare să persevereze atunci când alţii cad pe marginea drumului!
Scopul pe care apostolul Pavel dorea să-1 vadă împlinit în vieţile ucenicilor săi este exprimat în rugăciunea făcută pentru ei. în Coloseni 1:9-12 Pavel s-a rugat pentru creştinii din Colose ca ei să fie ...„ *întăriţi, cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare şi îndelungă răbdare "...* (v.ll). Ţineţi cont că una din cele mai mari priorităţi ale lui Pavel era să încurajeze perseverenţa şi longevitatea în cei pe

care îi ucenicizase. în versetul 10 el spune, *„nu încetăm să ne rugăm pentru voi... pentru ca astfel să vă purtaţi într-un chip vrednic de Domnul, ca să-1fiţi plăcuţi în orice lucru "...* Cum?... *"aducând roade în tot felul de fapte bune, şi crescând în cunoştinţa lui Dumnezeu".* Iată din nou legătura între perseverenţă şi rodire!
Deci, doar sfârşind o serie de studii despre conflictul spiritual pe care creşinii îl înfruntă zi de zi şi având stabilite câteva discipline spirituale elementare în viaţa ta pentru o anumită perioadă de timp, nu este îndeajuns pe termen lung! Trebuie să înţelegi nevoia de a persevera în credinţă şi în aceste discipline spirituale de-a lungul restului vieţii tale! Aşa poţi aduce roade care să rămână (Ioan 15:16) şi acest lucru va primi o răsplată la judecata lui Dumnezeu.
3) Perseverenţa îţi va **oferi posibilitatea** să **ai o bază biblică pentru siguranţa mântuirii tale:**
După ce enumera acele lucruri pe care ar trebui să căutăm să le unim la credinţa noastră, în 2 Petru 1:8 ni se spune că deţinerea acestor lucruri, într-o măsură mereu crescândă, nu ne va permite să fim ineficienţi şi neproductivi. Apoi, în versetele 9 şi 10, ni se spune: *„Dar cine nu are aceste lucruri, este orb, umblă cu ochii închişi, şi a*

uitat că a fost curăţit de vechile lui păcate. De aceea, fraţilor, căutaţi cu atât mai mult să vă întăriţi chemarea şi alegerea voastră; căci, dacă faceţi lucrul acesta, nu veţi aluneca niciodată"...
Duhul Sfânt urmăreşte să producă în noi acele caracteristici enumerate în versetele 5-7, inclusiv perseverenţa.
165
învăţătura ce reiese din aceste versete pare a fi faptul că dacă noi ne opunem eforturilor Duhului Sfânt de a împlini aceste lucruri în noi, siguranţa mântuirii noastre va lipsi. Acest lucru, bineînţeles, înseamnă incertitudine, grijă, anxietate, teamă, etc; înseamnă că pacea nu mai este prezentă în sufletele noastre! **Nu aceasta este ceea ce doreşte Dumnezeu pentru copiii Săi. I Ioan 5:13 spune,** „ ***V-am scris aceste lucruri ca să ştiţi că voi, care credeţi în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveţi viaţa veşnică".*** **Asta doreşte Dumnezeu pentru cei răscumpăraţi, o asigurare călduroasă a dragostei şi acceptării Sale şi o convingere**
în ceea ce priveşte destinul lor veşnic în Hristos! In plus, Dumnezeu doreşte pentru copiii Săi să fie umpluţi cu pacea Sa (Filipeni 4:6-7).
Aşadar, trebuie să perseverăm în umblarea noastră de zi cu zi cu Dumnezeu. Trebuie să perseverăm în citirea Bibliei, în memorarea Scripturii şi în meditaţie, în ascultarea faţă de învăţăturile Cuvântului lui Dumnezeu. Petru spune, *...dacă faceţi lucrul acesta, nu veţi aluneca niciodată.* Sufletul nostru se va însănătoşi şi vom fi plini de pace şi bucurie. A nu izbuti să facem asta poate duce către o decădere treptată a condiţiei sufletului nostru. Putem astfel alunga pacea şi bucuria dată de Duhul Sfânt şi călduroasa asigurare a prezenţei lui Dumnezeu în vieţile noastre şi **a** binecuvântărilor Sale zilnice. Putem deveni ca acel om descris în 2 Petru 1:9 care *...„este orb, umblă cu ochii închişi, şi a uitat că a fost curăţit de vechile lui păcate".*

4) Perseverenţa te va ajuta să primeşti un bun venit călduros în împărăţia Veşnică

„De aceea, fraţilor, căutaţi cu atît mai mult să vă întăriţi chemarea şi alegerea voastră; căci, dacă faceţi lucrul acesta, nu veţi aluneca niciodată. în adevăr, în chipul acesta vi se va da din belşug intrare în împărăţia veşnică a Domnului şi Mîntuitorului nostru Isus Hristos " (2 Pet. 1:10-11).
Slavă Domnului! Nu numai că putem avea o siguranţă a vieţii veşnice încă de aici de pe pământ, dar putem avea parte şi de un călduros bun venit: *Bine ai lucrat rob bun şi credincios!* Compară aceste cuvinte cu ce este scris în 1 Ioan 2:28, *„Şi acum, copilaşilor, rămâneţi în El* [perseverează în credinţă!], *pentru ca atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală, şi, la venirea Lui, să nu rămânem de ruşine şi depărtaţi de El".* Acest verset pare să sugereze că într-un anumit sens, cei care nu reuşesc să exceleze în problema perseverenţei, s-ar putea să rămână de ruşine când vor sta faţă în faţă cu Răscumpărătorul lor. 1 Corinteni 3:15 pare să vorbească despre un individ asemănător când spune că acesta *„îşi va pierde răsplata. Cât despre el, va fi mântuit, dar ca prin foc ".*
„Astfel, dar, preaiubiţilor, după cum totdeauna aţi fost ascultători, duceţi până la capăt [perseveraţi!] *mântuirea voastră, cu frică şi cutremur* [conştienţi de propria voastră neputinţă şi cu o recunoaştere a totalei voastre dependenţe de El] *nu numai când sunt eu de faţă, ci cu mult mai mult acum, în lipsa mea. Căci Dumnezeu lucrează în voi, şi vă dă, după plăcerea Lui, şi voinţa şi înfăptuirea"* (Filipeni 2:12-13).
166
167

întrebări pentru discuţii - *„Perseverenţa"*

1. Care este legătura între perseverenţă, ca şi disciplină spirituală, şi atributul creştinului de a fi "lumină a lumii"?
4. Cum ai răspunde unui creştin care îşi scuză indisciplina spirituală în ce priveşte stabilirea unui timp devoţional zilnic şi regulat spunând: "Programul meu şi viaţa mea nu îmi permit acest lucru"?
2. Care este, pentru majoritatea creştinilor, cel mai mare obstacol în calea unei perseverări statornice în disciplinele spirituale? De ce nu este scuzabil acest lucru?
5. Enumera patru motive din Scriptură pentru care creştinii ar trebui să persevereze în credinţă.
6. De ce este important să evităm a fi neproductivi şi neroditori?
3. Care este minciuna diavolului care dă cele mai multe rezultate în a-i opri pe credincioşi să stabilească un timp devoţional zilnic şi regulat? în ce fel este aceasta o minciună?

168

7. Conform 2 Petru 1:8, cum putem evita a fi neproductivi şi neroditori?

169

8. Ce legătură există între un arbore sequoia uriaş şi Psalmul 1?
9. Care ar trebui să fie scopul nostru în viaţă?
10. în ce constă învăţătura de bază din 2 Petru 1:9-10?
11. Care este dorinţa lui Dumnezeu pentru cei răscumpăraţi, ţinând seama de modul în care noi suntem capabili să ne privim salvarea?
12. Care vor fi beneficiile sufletului nostru dacă vom persevera cu statornicie în umblarea noastră cu Domnul şi care vor fi efectele negative dacă nu vom proceda astfel?

170

13. întrebări pentru discuţii pentru Anexa "Perspectiva asupra lumii."
a. La ce se referă termenul de „viziune despre lume"?
b. Ce fel de lucruri se pot întâmpla atunci când nu mai avem o perspectivă corectă asupra vieţii?
c. Care este relaţia dintre perspectivă şi perseverenţă?
d. Explică semnificaţia spirituală a cuvintelor lui William Jay: "...noi nu suntem în Egipt, şi nici nu ne aflăm în Canaan, ci călătorim din Egipt spre Canaan."
e. Ce ar trebui să ne amintim în fiecare dimineaţă?

171

Tabelul celor 40 de zile

Obiceiurile vechi dispar greu iar cele noi sunt greu de dezvoltat. Consecvenţa în umblarea ta zilnică cu Dumnezeu necesită disciplină!
Ideea graficului de mai jos are rolul de a stabili un tipar zilnic şi consecvent în ce priveşte timpul tău devoţional. Foloseşte un creion pentru a marca un "X" în fiecare pătrăţel consecutiv până când ajungi să bifezi 40 de zile consecutive. Dacă ratezi una din zile, şterge toate însemnările de pe grafic şi ia-o de la început (e bine ca acest grafic să fie pe un suport tare) până când vei fi completat 40 de zile consecutive!
După 40 de zile, acest obicei ar trebui să te caracterizeze, să devină ceva care să-ţi lipsească atunci când nu-1 faci (ex. un nou "obicei" în viaţa ta)!

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20
21	22	23	24	25
26	27	28	29	30
31	32	33	34	35
36	37	38	39	40

Sistemul de Cartonaşe pentru Memorarea Bibliei [SCMB]

"Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta..."
Psalmul 119:11

"Cuvântul lui Hristos să locuiască din belşug în voi..."
Coloseni 3:16

"Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce priveşte viaţa şi evlavia, prin cunoaşterea Celui ce ne-a chemat prin slava şi puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduinţele Lui nespus de mari şi scumpe, caprin ele să vă faceţi părtaşi firii dumnezeieşti, după ce aţi

fugit de stricăciunea, care este în lume prin pofte" (2 Petru 1:3-4).
Sistemul de Cartonaşe pentru Memorarea Scripturii este foarte uşor de utilizat şi oferă o abordare sistematică a problemei „strângerii" Cuvântului lui Dumnezeu în inima ta. Ai nevoie doar de Biblia ta, de o serie de cartonaşe (pe care le găseşti la orice librărie sau ţi le poţi confecţiona singur) şi de două elastice. Iată cum funcţionează acest sistem cu cartonaşe:

1. Adună promisiunile lui Dumnezeu „nespus de mari şi scumpe". învaţă să faci aceasta în timpul tău zilnic de citire a Bibliei, din predicile pe care le auzi la biserică, la radio şi din literatura creştină pe care o citeşti. în mod ideal, alegerile tale ar trebui să conţină acele promisiuni care se ocupă specific de domeniile de luptă sau slăbiciune din viaţa ta spirituală.
2. Scrie cu atenţie referinţa biblică pe o parte a cartonaşului, iar apoi copiază versetul, pasajul sau fraza pe care doreşti să o memorezi pe partea opusă.
3. Fă-ţi două teancuri separate cu versete şi leagă fiecare din ele cu câte un elastic:
a. Un teanc "Promisiuni de memorat" -din versete noi pe care le-ai adunat şi pe care doreşti să le memorezi.
b. Un teanc "Promisiuni memorate" - ce constă din acele promisiuni pe care ai reuşit să le memorezi.
4. Pe parcursul zilei păstrează cu tine acele cartonaşe pe care sunt versetele pe care vrei să le memorezi şi foloseşte-te de ocazii potrivite pentru a le citi şi memora .
5. De asemenea, păstrează teancurile de cartonaşe laolaltă cu celelalte materiale devoţionale ale tale şi foloseşte-te de ele pe parcursul timpului tău devoţional de dimineaţă. Revizuieşte în mod regulat cartonaşele din teancul "Promisiuni Memorate".

Schiţa pentru lista personală de rugăciune (SLPR)

Sugestii de versete pentru începutul timpului tău de rugăciune:
Iacov 4:8 **-** *„Apropiaţi-vă de Dumnezeu, şi El Se va apropia de voi."*
Psalmul 34:15 - „ *Ochii Domnului sunt peste cei fără prihană, şi urechile Lui iau aminte la strigătele lor. "*
Proverbe 15:8b - ... *"rugăciunea celor fără prihană Ii este plăcută."*
1 Petru 5:7 - *„Aruncaţi asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuşi îngrijeşte de voi. "*
Psalmul 55:22 - *„încredinţează-ţi soarta în mâna Domnului, şi El te va sprijini. El nu va lăsa niciodată să se clatine cel neprihănit."*
Evrei 4:16 -*„Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare şi să găsim har, pentru ca să fim ajutaţi la vreme de nevoie. "*
Filipeni 4:6-7 - *„Nu vă îngrijoraţi de nimic; ci în orice lucru, aduceţi cererile voastre la cunoştinţa lui Dumnezeu, prin rugăciuni şi cereri, cu mulţumiri. Şi pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile şi gândurile în Hristos Isus."*
Psalmul 27:14 - *„Nădăjduieşte în Domnul! Fii tare,*

îmbărbătează-ţi inima, şi nădăjduieşte în Domnul!"
Psalmul37:7-„ *Taci înaintea Domnului, şi nădăjduieşte în El. Nu te mânia pe cel ce izbuteşte în umbletele lui, pe omul, care îşi vede împlinirea planurilor lui rele. "*
Versete de ajutor pentru timpul de închinare:
Isaia 40:12-25; Psalmul 147:3,4; - (mai găseşte şi altele)
Versete de ajutor pentru mărturisirea păcatelor:
1 Ioan 1:9,7; Psalmul 66:18; Proverbe 28:13; Psalmul 139:23-24; Psalmul 51:7, 10
Ceea ce urmează este o listă a domeniilor predominante în care păcătuim cu toţii. Lista este inclusă aici pentru a servi în procesul de auto-examinare:
Egoism: (vezi Fii. 2:3-4)
ambiţie egoistă
indulgenţă faţă de sine
preocupare faţă de interese egoiste
satisfacţie proprie atunci când alţii se află în nevoi
mândrie
autocompătimire
răzbunare

autojustificare ipocrizie
Mândrie: (Prov. 16:18, 29:23; Iac 4:6)
Nerăbdare: (Ps. 37; 27:14)
Mânie: (Prov. 14:16-17, 14:29)
Amărăciune: (Evr. 12:15)
Gânduri necurate: (1 Pet. 2:11)
poftă sexuală
fantezii sexuale
gânduri de răzbunare, resentimente
Vorbire de rău (calomnie): (Iac. 4:11; Ps. 141:3,19:14)
Cârtire: (Fii. **2:14)**
Invidie şi zgârcenie: (Rom. **7:7 şi** Col. **3:5)**
Altele:

Roagă-te pentru călăuzire: (Prov. 3:5-6, 16:3, 21:29, 14:8;2Cron. 16:9)
înţelepciune: (Iac. **1:5)**
Roagă-te pentru problemele care te frământă adânc
(fă o listă personalizată a acestora).
Important!!! Spune-i Domnului în rugăciune următoarele promisiuni în timp ce aduci înaintea Lui aceste probleme:
Psalmul 34:17 — *„ Când strigă cei fără prihană, Domnul aude, şi-i scapă din toate necazurile lor."*
Psalmul 34:19 - *„De multe ori vine nenorocirea peste cel fără prihană, dar Domnul îl scapă întotdeauna din ea... "*
"Lista mea de Necazuri":
1. 2. 3.

Sănătate şi putere: fizică, spirituală, mentală, emoţională (îs. 40:29 şi 31)
Cunoştinţa şi înţelegerea Cuvântului:

Protecţie
Milă
Roadele Duhului Sfânt în viaţa mea (Gal. 5:22-23)
Roagă-te pentru următoarele binecuvântări în: (1)
familia ta; (2) familia ta extinsă; (3) biserica ta; (4) biserica din România şi din întreaga lume; (5) naţiunea noastră [roagă-te pentru milă, pocăinţă, şi trezire morală şi spirituală]; (6) roagă-te pentru preşedinte, pentru familia lui şi pentru întreaga sa administraţie.
Roagă-te după următoarea schiţă sugerată: **Trup -** binecuvântare în trup, sănătate **Muncă -** bunăstare materială (în voia lui Dumnezeu), un loc de muncă bun şi după voia Domnului **Emoţii -** relaţii, bucurie, pace, stabilitate

Relaţii sociale - relaţiile cu familia, prietenii şi cei dragi, cu vecinii, etc.
Domeniul spiritual - mântuire şi sfinţire, protecţie spirituală
Familia (scrie numele)
Familia Extinsă (scrie numele)
Biserica ta:
Pastorul, slujitorii: după nume (lideri şi lucrători-cheie)
Biserica din România:
Trezire morală şi spirituală
Preşedintele, familia sa, întreaga sa administraţie:
înţelepciune, neprihănire, o mărturisire neînfricată a dependenţei faţă de Dumnezeu, curaj
Misiune:
Roagă-te pentru misionari şi pentru familiile lor, pe nume! Roagă-te pentru răspândirea Evangheliei pe cuprinsul Globului, pentru mântuirea sufletelor.
Roagă-te împotriva ideologiilor false (umanismul), a religiilor false şi a doctrinelor demonice ce cauzează orbire

spirituală faţă de adevărul Evangheliei.
Roagă-te pentru creştinii persecutaţi de pe cuprinsul globului:
Mai ales în Coreea de Nord, China, Indonezia, Laos, Cambodgia şi Sudan.
Roagă-te împotriva celor care persecută biserica,
roagă-te pentru îndepărtarea lor de la putere, roagă-te ca să nu aibă linişte în suflete şi să fie plini de vină şi ruşine până se vor pocăi sau pieri.

Tabel de citire a Bibliei (TCB)

Instrucţiuni: Acest sistem este conceput în aşa fel încât să îţi permită să parcurgi Biblia în ritmul dorit de tine. Multe persoane se descurajează folosind programe de genul "Parcurge Biblia într-un an" şi se dau bătute din cauză că rămân în urmă. De asemenea, acest sistem este o sursă de încurajare, deoarece ai ocazia să-ţi evaluezi progresul, chiar dacă ai mai sărit peste o zi două ici colo. Pur şi simplu notează data fiecărei zile şi alături notează exact versetele pe care le-ai citit. Este recomandat să parcurgi Biblia pe cărţi, în mod consecutiv, pentru ca astfel, după ce ai terminat o carte, să o poţi bifa cu uşurinţă ca fiind citită şi să îţi poţi observa progresul total. Citirea „Notelor introductive" dintr-o „Biblie de studiu" bună va face ca acele pasaje

sau cărţi dificile să capete un înţeles mai clar pentru tine.

Data	VT Capitol Citit	NT Capitol Citit	Psalm/Proverb

182

183

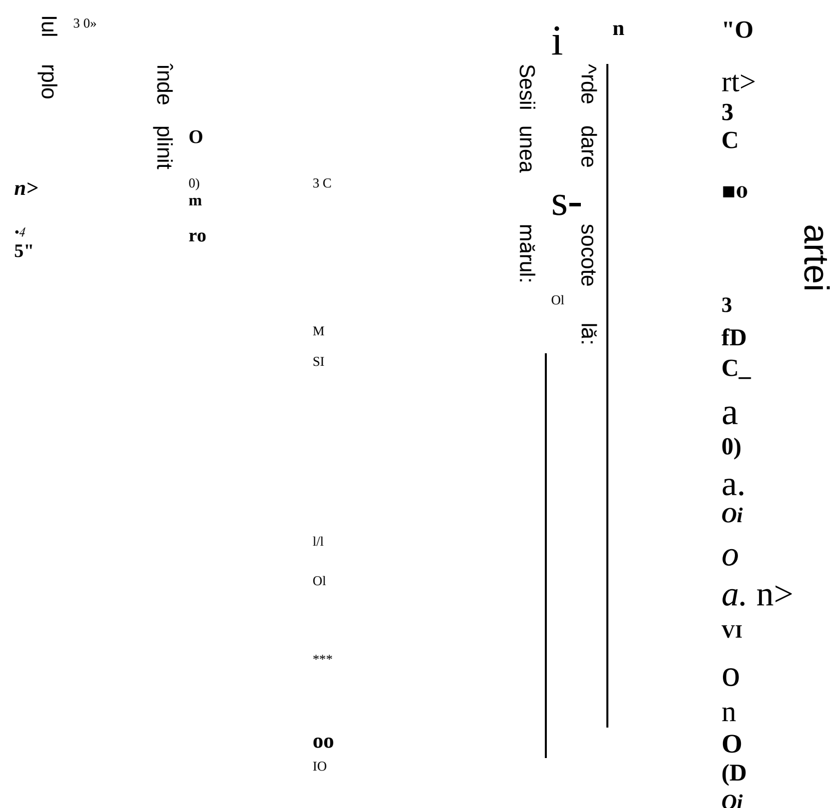
Carte Terminată	Carte Terminată
□ Geneza	D Ţefania
D Exod	□ Hagai
□ Levitic	□ Zaharia
□ Numeri	D Maleahi
D Deuteronom	□ Matei
□ Iosua	D Marcu
□ Judecători	□ Luca
□ Rut	D Ioan
□ I Samuel	□ Faptele Apostolilor
D Il^Samuel	D Romani
□ I împăraţi	□ I Corinteni
□ II împăraţi	□ II Corinteni
□ I Cronici	□ Galateni
□ II Cronici	D Efeseni
□ Ezra	□ Filipeni
D Neemia	D Coloseni
D Estera	□ I Tesaloniceni
DIov	□ II Tesaloniceni
D Psalmii	□ I Timotei
□ Proverbe	□ II Timotei
□ Eclesiastul	□ Tit
□ Cântarea Cântărilor	□ Filimon
□ Isaia	□ Evrei
D Ieremia	□ Iacov
D Plângerile lui Ieremia	□ I Petru
□ Ezechiel	D II Petru
□ Daniel	□ IIoan
D Osea	□ II Ioan
D Ioel	D III Ioan
□ Amos	□ Iuda
□ Obadia	D Apocalipsa
□ Iona	
D Mica	
□ Naum	
□ Habacuc	

184

Catalogul Partenerului de dare de socoteală

Q

r*
Oi
0) 0) ă? z O
cr ГСІ. OQ
n>

Qit

185

„Perspectiva asupra lumii"

în cartea sa, *"How Now Shall We Live? ",* o carte ce se ocupa de perspectiva creştinului asupra lumii, Charles Colson afirmă: "Scopul nostru suprem în viaţă este acela de a descoperi ce este adevărat şi de a ţine pasul cu adevărul în trăirea noastră zilnică." Conceptul de "perspectivă asupra lumii" este unul foarte important. Colson defineşte acest concept ca fiind, „... suma tuturor crezurilor despre lume, „imaginea de ansamblu" care determină devoţiunile şi acţiunile noastre zilnice."[9] este felul în care interpretăm viaţa; este setul de presupuneri pe care le avem în minte atunci când interpretăm diferitele circumstanţe din viaţă, este „perspectiva noastră asupra vieţii"! Evident, în cazul unui creştin, aceasta se *bazează* pe revelaţia lui Dumnezeu în Scripturi.

Important este că, pentru a persevera, creştinii trebuie să înveţe să trăiască în lumina faptului că există o realitate unică şi absolută: cea pe care o prezintă Biblia. O dată ce am înţeles bine această realitate, trebuie să urmărim implicaţiile ei în mijlocul circumstanţelor din viaţă. Lipsa de echilibru în plan spiritual, emoţional şi psihologic - ce produce îngrijorare, teamă, anxietate, depresie, etc. - constituie adesea rezultatul unei "pierderi a perspectivei", a faptului că nu am reuşit să privim circumstanţele din viaţă în lumina realităţii absolute.

Scriind o meditaţie la Psalmul 48:14, William Jay, unul din contemporanii marelui Charles Hadden Surgeon, a

9 Charles Colson, *How Then Shall We Live?* (Wheaton, IL: Tyndale House Publishers, Inc., 1999), p. 14.

186

transpus în limbaj biblic această chestiune: „Suntem străini şi peregrini pe acest pământ. Ne asemănăm cu evreii din pustie; nu suntem în Egipt, dar nici în Canaan, ci călătorim din Egipt către Canaan. Suntem eliberaţi de condiţia noastră firească, dar,

înainte de a intra în glorie, avem de străbătut acest pustiu al lumii, acest teritoriu periculos şi istovitor. Şi la fel cum evreii nu au fost lăsaţi să meargă singuri ci au avut un conducător, la fel şi noi - 'Acest Dumnezeu este Dumnezeul nostru în vecii vecilor; El ne va conduce, până la moarte! '"[10]
Aceasta este "perspectiva" pe care noi Creştinii trebuie s-o avem! "Nu suntem în Egipt"; încă nu am ajuns în ultima fază a mântuirii noastre. „Avem de străbătut acest pustiu al lumii, acest teritoriu periculos şi istovitor." Iată ideea esenţială pe care trebuie să o reţinem! Această viaţă constituie o fază intermediară şi temporară prin care trebuie să trecem înainte de a ajunge la condiţia de glorie finală la care am fost chemaţi.
Viaţa aceasta este, pentru un creştin, o experienţă a unei "sfinţiri progresive" în cadrul căreia, treptat, suntem transformaţi prin intermediul circumstanţelor vieţii, Duhului Sfânt şi Cuvântului lui Dumnezeu, spre a fi tot mai asemenea chipului lui Hristos (Rom. 8:29). Procesul acesta are loc în mijlocul unei lumi ostile faţă de Dumnezeu; la fel ca experienţa israeliţilor în pustie, plină de încercări şi dificultăţi, este un teritoriu "periculos şi istovitor", un pământ ars şi pustiu, (vezi Ier. 17:5-8).
Cu toate acestea, nu suntem niciodată singuri! însuşi

10 William Jay, *Morning Exercises* (Amityville, NY: Calvary Press Publishing, 1998), p. 21. Folosit cu permisiunea Calvary Press www.calvarypress.com.

Dumnezeu ne însoţeşte în mod constant. în multe locuri Scriptura ne asigură că El este sursa abundentă şi suficientă pentru toate nevoile noastre în această "experienţă a pustiului" (Fii. 4:19).
1. Exod 2:23-25 vorbeşte despre cât de sensibil era Dumnezeu la suferinţa poporului Israel în timpul robiei din Egipt; dorinţa Sa de a asculta strigătele lor după ajutor; cum a coborât să-i elibereze şi să-i ducă într-o ţară unde curge lapte şi miere. Acesta este un tablou minunat al răscumpărării lui Dumnezeu de sub vină, condamnare şs de sub puterea păcatului, prin Hristos.
2. Deuteronom 32:9-10 ne arată cum Dumnezeu 1-a ales pe Israel ca moştenire a Sa (vezi şi Deut. 14:2). *„El l-a găsit într-un ţinut pustiu, într-o singurătate plină de urlete înfricoşate; L-a înconjurat, l-a îngrijit, şi l-a păzit ca lumina ochiului Lui. "* Iată încă un tablou minunat care ne arată cum Dumnezeu numeşte un popor al rasei umane ca fiind al Său, *„ îi înconjoară, se îngrijeşte de ei şi îi păzeşte ca lumina ochiului Său."*
3. Dumnezeu este prezentat în Scriptură ca şi:
a. Călăuza noastră (îs. 48:17, 49:10b; Ps. 23:3,48:14)
b. Ocrotitorul nostru (Ps. 32:10, 31:19-20; îs. 43:1-5)
c. Păzitorul nostru (1 Pet. 1:5)
d. Purtătorul nostru de grijă (Fii. 4:19)
Ca şi creştini, suntem chemaţi să trăim prin credinţă (să

ne încredem) în realitatea acestei poziţii de care ne bucurăm datorită credinţei noastre în Hristos! Când suntem loviţi de tot felul de necazuri şi încercări, trebuie să ne amintim cine suntem (membrii ai familiei regale dumnezeieşti, oameni cu o poziţie specială, privilegiaţi şi favoriţi înaintea lui Dumnezeu; oameni cărora Dumnezeu le-a promis că îi va ocroti şi că îi va strămuta în siguranţă în împărăţia Sa veşnică).
Dacă vrem să perseverăm, aceasta este adevărata "perspectivă" pe care trebuie să o păstrăm în minţile noastre, pentru a furniza stabilitatea, bucuria şi pacea pe care

Dumezeu le doreşte pentru noi! în fiecare dimineaţă trebuie să ne amintim: 1) Dumnezeu este pe tron - *„Domnul Şi-a aşezat scaunul de domnie în ceruri, şi Domnia Lui stăpâneşte peste tot"* [Ps. 103:19]; 2) El *„nu va îngădui să fiţi ispitiţi peste puterile voastre"* [1 Cor. 10:13]; şi 3) *„Dumnezeul cel veşnic este un loc de adăpost, şi sub braţul Lui cel veşnic este un loc de scăpare"* [Deut. 33:27].

Bibliografie

Despre autor

1. Edward T. Welch, *Addictions: A Banquet in the Grave: Finding Hope in the Power of the Gospel* (Phillipsburg, N.J.: P&R Publishing, 2001).
2. Jay Adams, *Winning the War Within: A Biblica! Strategyfor Spiritual Warfare* (Woodruff, SC, Timeless Texts, ediţie revizuită, 1996.
3. D. Martin Lloyd-Jones, *Spiritual Depressions: Its Causes and Cures,* copyright 1965 Wm. B. Eerdmans Publishing Co., Grand Rapids, ML
4. Eugene Peterson, *Leap Over a Wall* (New York: HarperCollins Publishers, Inc., 1998).
5. A.W. Pink, *Gleanings in Exodus* (Chicago: Moody Press, 1964).
6. Nathan Stone, *The Names of God* (Chicago: Moody Press, 1994).
7. *Spiritual Disciplines for the Christian Life,* Donai Whitney, copyright 1991. Folosit cu permisiunea *NavPress,* www.navpress.com.
8. Charles Colson, *How Then Shall We Live?* (Wheaton, IL: Tyndale House Publishers, Inc., 1999).
9. William Jay, *Morning Exercises* (Amityville, NY: Calvary Press Publishing, 1998), p. 21. Folosit cu permisiunea *Calvary Press,* www.calvarypress.com.

Ted Groves este pastorul fondator al Bisericii *Grace Community Church* din West Allis, Wisconsin şi este pastor principal din 1988. De mai bine de 30 de ani, pastorul Groves slujeşte cu Evanghelia. Biserica sa este un centru de pregătire pentru programul Youth EE, iar el este consilier biblic certificat de *Asociaţia Naţională a Consilierilor Biblici* şi de *Asociaţia Internaţională a Consilierilor Biblici.* Cât despre biserica *Grace Community Church,* ea are propriul *Centru de Instruire şi de Consiliere Biblică.*

Soţia pastorului Ted şi familia sa sunt o sursă importantă de bucurie şi putere în viaţa sa. Pastorul Ted Groves şi soţia sa Linda sunt căsătoriţi de aproape 40 de ani şi au 3 copii (toţi adulţi acum): David, Jason şi Audrey. De asemenea, la momentul publicării acestei cărţi, soţii Groves au şi 10 nepoţi.